

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โรงแรมพักตากอากาศ อินโดจีนรีสอร์ท
(INDOCHINE RESORT HOTEL)

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2539 - 2540

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 28606

วัน, เดือน, ปี 8 ต.ค. 2540

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

(ผศ.เอกพงษ์ จุลเสนีย์)

คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

คณบดี

หัวหน้าภาควิชา ดร.สมชาย ศรีสมพงษ์

รศ.วิวัฒน์ เคมีพันธ์

ผศ.สุภณัฐ นิลรัตน์

ผศ.สุภาวดี รัตนมาศ

ผศ.เอกพงษ์ จุลเสนีย์

อ.พรพรรณ บุญชื่น

ประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

รองประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

(อ. ผศ. สมศักดิ์ ธรรมเวชวิถิ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(อ. ดร. สมชาย ศรีสมพงษ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

— โรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท

ชื่อนักศึกษา

นายปริญญา ชูแก้ว

ภาควิชา

สถาปัตยกรรม

ปีการศึกษา

2539 - 2540

บทคัดย่อ

ข้อปัญหา

ทวีปเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง ที่มีประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง รายล้อมด้วยประเทศเพื่อนบ้าน เป็นภูมิภาคที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับสูงอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ทุก ๆ ประเทศในบริเวณนี้มีสภาพการแข่งขันที่เข้มข้นพร้อม ๆ กับริร่วมมือกันในหลาย ๆ สาขาอย่างจริงจัง

ในด้านสาขาการท่องเที่ยว นับว่าเป็นสาขาที่มีการพัฒนาความร่วมมือกันอย่างรวดเร็ว โดยได้รับการเกื้อหนุนจากประชาคมนานาชาติหลาย ๆ แห่ง มีการประชุมระดับชาติ การลงนาม ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือตลอดจนการจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เสนอชื่อเพื่อได้รับการส่งเสริมพัฒนา เนื่องจากมีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวในระดับสูง โดยเฉพาะการท่องเที่ยวตามลำนํ้ามูลและลำนํ้าโขง แต่ในพื้นที่ที่มีสถานที่ท่องเที่ยวตั้งอยู่ยังขาดแคลนที่พักที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ต้องการมาพักผ่อน โดยเฉพาะโรงแรมพักตากอากาศที่มีมาตรฐาน ดังนั้นจึงได้เสนอโครงการ โรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณริมหน้าผาแม่น้ำโขง ในเขตอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าว และยังเป็นผลดีต่อสภาพเศรษฐกิจในบริเวณใกล้เคียงและต่อประเทศอีกด้วย

วิธีการวิจัย

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าตามโครงการเป็นไปอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จึงได้ลำดับขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษารายละเอียดของที่ตั้งโครงการและอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการออกแบบ
3. ศึกษาลักษณะการดำเนินการและรายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ
4. ศึกษาตัวอย่างอาคารประเภทเดียวกัน เพื่อเปรียบเทียบข้อดี - ข้อเสีย
5. ศึกษากระบวนการและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับโครงการ
6. สรุปข้อมูลที่ได้ศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการออกแบบสถาปัตยกรรม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. จังหวัดอุบลราชธานีเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวสูง ทั้งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ประเพณีและวัฒนธรรม ส่งผลให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เสนอชื่อเข้าร่วมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในประเทศลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยวในระดับสูง จะเห็นได้จากสถิติผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จาก 874,071 คน ในปี พ.ศ. 2537 คาดการณ์ว่าเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2541 จะมีจำนวนถึง 1,260,760 คน
2. จังหวัดอุบลราชธานียังขาดแคลนที่พักที่มีมาตรฐาน สำหรับบริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะโรงแรมพักตากอากาศ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว มีทัศนียภาพที่สวยงาม การคมนาคมสะดวก โครงการอินโดจีนรีสอร์ท จึงเป็นโครงการที่ตอบสนองความต้องการห้องพักที่สะดวกสบายสำหรับนักท่องเที่ยว โดยมีจำนวนห้องพัก 120 ห้อง และบ้านพัก 20 หลัง พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

ข้อเสนอแนะ

1. โรงแรมพักตากอากาศ ควรตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม มีมาตรฐานที่ดี มีความสะดวกสบาย สะอาด ปลอดภัยและลงทุนถาวร มีความเป็นส่วนตัวแต่ก็ต้องใกล้กับแหล่งชุมชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีการสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
2. การวางผังตัวอาคารและลักษณะสถาปัตยกรรมจะต้องสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ มีประสิทธิภาพในการใช้งาน สะดวกแก่การให้บริการและมีการเชื่อมตัวอาคารอย่างเหมาะสม
3. การนำเอาเทคโนโลยีทางด้านพลังงานและการใช้วัสดุมาประกอบการพิจารณาในการออกแบบ จะช่วยให้เกิดความประหยัดและความสวยงาม

กิติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณบุคคลซึ่งมีส่วนร่วมในการทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

1. ขอขอบพระคุณ ผศ. สมศักดิ์ ธรรมเวชวิถิ และ ดร.สมชาย ศรีสมพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ .
2. ขอขอบพระคุณ เจ้าหน้าที่สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สาขาอุบลราชธานี ที่ช่วยเหลือด้านข้อมูล
3. ขอขอบคุณ พี่และน้อง รหัส 15
4. ขอขอบคุณเพื่อน ๆ สด. 5 ทุกคน ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจ ตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์
5. ขอขอบคุณบุคคลอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้

นายปริญญา ชูแก้ว

3 มีนาคม 2540

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญเนื้อเรื่อง

สารบัญตาราง

สารบัญภาพและแผนภูมิประกอบ

บทที่ 1 บทนำ

1.1	ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2	วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3	ขอบเขตของโครงการ	3
1.4	วัตถุประสงค์ในการศึกษาโครงการ	4
1.5	ขอบเขตของการศึกษาโครงการ	5

บทที่ 2 การศึกษาโครงการและความเป็นไปได้ของโครงการ

2.1	แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี	6
2.2	สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี	7
2.3	การคาดการณ์จำนวนและความต้องการห้องพักโรงแรม ในจังหวัดอุบลราชธานี	1.1
2.4	การศึกษาการลงทุนและดำเนินการ โครงการเบื้องต้น	14

บทที่ 3 การศึกษาที่ตั้งและรายละเอียดทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ

3.1	สภาพพื้นฐานทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี	17
3.2	หลักเกณฑ์พิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	21
3.3	วิเคราะห์และสรุปผลการเลือกที่ตั้งโครงการ	26
3.4	การศึกษารายละเอียดที่ตั้งโครงการ	27

บทที่ 4 การศึกษาการดำเนินงานและองค์ประกอบโครงการ

4.1	การกำหนดลักษณะและขนาดของโครงการ	30
4.2	การศึกษาระบบการดำเนินงาน	31
4.3	การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบและเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ	35
4.4	สรุปรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ	51
4.5	แผนภูมิความสัมพันธ์องค์ประกอบของโรงแรม	57

บทที่ 5 การศึกษาองค์ประกอบของอาคารประเภทเดียวกัน

5.1	โรงแรม สันติบุรี ดุสิต รีสอร์ท	63
-----	--------------------------------	----

	หน้า
5.2 โรงแรม บ้านดลิ่งงาม รีสอร์ท	67
5.3 โรงแรม Datai Resort	70
5.4 โรงแรม ทอแสงโขงเจียม รีสอร์ท	73
บทที่ 6 การศึกษาระบบวิศวกรรมและเทคโนโลยีของอาคาร	
6.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร	75
6.2 ระบบปรับอากาศ	75
6.3 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง	76
6.4 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง	77
6.5 ระบบสุขาภิบาล	78
6.6 ระบบการเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย	79
6.7 ระบบป้องกันฟ้าผ่า	80
บทที่ 7 แนวความคิดในการออกแบบอาคารและวิเคราะห์ผัง	
7.1 แนวความคิดในการออกแบบโครงการ	81
7.2 แนวความคิดในการวางผังอาคาร	81
7.3 แนวความคิดในการออกแบบตัวอาคาร	82
7.4 สรุปผลงานการออกแบบ	83
บรรณานุกรม	<u>90</u>
ภาคผนวก	
มาตรฐานโรงแรมชั้นหนึ่ง 4 ดาว	
กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง	
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี	
ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของประเทศลุ่มน้ำโขง	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

จากการประชุมคณะทำงานด้านการท่องเที่ยวของประเทศลุ่มน้ำโขง ซึ่งประกอบด้วย ประเทศสมาชิก 6 ประเทศ คือ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม จีน และประเทศไทย โดยการสนับสนุนของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก หรือ ESCAP (Economic and Social Commission for Asia and Pacific) และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย หรือ ADB (Asian Development Bank) ซึ่งจัดประชุม ณ กรุงเวียงจันทน์ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 18 - 21 ธันวาคม พ.ศ. 2538 มีผลสรุปร่วมกันดังนี้

1. สร้างความร่วมมือด้านการตลาดท่องเที่ยว ในกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง โดยให้ประเทศสมาชิกเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นของคนไม่เกิน 5 แห่ง โดยให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ด้วยความร่วมมือของ ADB และ ESCAP ประเมินและคัดเลือกเพื่อนำไปเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ร่วมกันผ่านทางวิดีโอ โปสเตอร์ และหนังสืออื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2. จัดการประชุมประจำปี ของประเทศสมาชิกกลุ่มน้ำโขง เพื่อให้สมาชิกรู้จักตลาดการท่องเที่ยวโลก

3. พัฒนาศักยภาพการสอนบุคลากรทางการท่องเที่ยวของประเทศสมาชิก โดยจัดทัศนศึกษามายังประเทศไทยและสิงคโปร์ และจัดหลักสูตรอบรมระยะสั้นด้านการท่องเที่ยว โดยมีทุนให้ 3 ทุน ต่อ 1 ประเทศ เพื่อฝึกอบรมดูงาน 3 สัปดาห์ ที่ประเทศไทยและสิงคโปร์

4. พัฒนาความรู้ด้านการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวให้เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศสมาชิก โดยจัดหลักสูตรอบรม

5. สนับสนุนด้านการเงิน ให้ประเทศสมาชิกทำการศึกษาเพื่อวางแผนด้านการท่องเที่ยว และประเมินศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวร่วมกัน

โดยประเทศสมาชิกทั้ง 6 ประเทศ ได้เสนอแหล่งท่องเที่ยวดังนี้

ประเทศลาว ได้เสนอเมืองหลวงพระบาง แขวงจำปาสัก กรุงเวียงจันทน์ จังหวัดเชียงขวาง และหลักขาว (หรือหลักกิโหลเมตรที่ 20) ในจังหวัดบอลิคำไซ

ประเทศพม่า ได้เสนอเจดีย์เวดากองในกรุงย่างกุ้ง เจดีย์หิน ระฆังมิงกุน ทะเลสาบอินเล และวัดคอนคาในเมืองพุกาม

ประเทศกัมพูชา ได้เสนอนครวัดที่จังหวัดเสียมเรียบ กรุงพนมเปญ สีหนุวิลล์ที่จังหวัดกัมปงโสม ทะเลสาบตนเลสาบ และจังหวัดรัตนคีรี

ประเทศจีน ได้เสนอเมืองคุนหมิง ป่าหิน ลิบสองปันนา คำลี่ และเมืองลี่เจียง

สำหรับประเทศไทย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เสนอแหล่งท่องเที่ยว 5 แห่ง ได้แก่ จังหวัดเชียงราย บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ เกาะรัตนโกสินทร์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอุบลราชธานี เข้าร่วมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในลุ่มน้ำโขง

จากแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 5 แห่ง ที่ประเทศไทยเสนอนั้น จังหวัดอุบลราชธานีซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่ อยู่ทางตะวันออกสุดของภาคอีสาน นับได้ว่ามีศักยภาพทางการท่องเที่ยวในระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น แก่งตะนะ แก่งสะพือ ฯลฯ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีเก่าแก่ับหลายพันปี ที่รู้จักกันดี คือ จิตรกรรมบนภาพที่ผาแต้มซึ่งเป็นภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์บนผนังถ้ำที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์ อายุ 3,000 - 4,000 ปี นอกจากนี้ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การดำรงชีวิตของชาวอุบลราชธานี ที่ยึดถือ “ฮีตสิบสองคองสิบสี่” อันเป็นขนบประเพณีที่ปฏิบัติกันมาช้านาน ซึ่งแสดงออกในงานบุญต่าง ๆ เช่น งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ยังเป็นที่สนใจของทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ที่เดินทางมาเยี่ยมชมเป็นจำนวนมากทุกปี อีกทั้งสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และสามารถเดินทางเข้าไปเที่ยวได้ คือ ชายแดนช่องเม็กซึ่งเป็นอาณาเขตติดต่อระหว่างไทยกับลาว และเป็นที่สิ้นสุดของทางหลวงหมายเลข 217 ด้วยระยะทาง 89 กิโลเมตรจากอำเภอเมืองอุบลราชธานี ถนนสายนี้จะเชื่อมกับถนนในเขตลาวเข้าไปสู่เมืองปากเซ แขวงจำปาสัก ในอีก 38 กิโลเมตรข้างหน้า ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงสายเอเชีย และชายแดนช่องบก ซึ่งสามารถเดินทางเข้าก็มพูชาได้ นอกจากนี้ สนามบินอุบลราชธานีได้ยกฐานะเป็นสนามบินนานาชาติ ซึ่งมีความได้เปรียบในแง่เป็นเมืองท่าทางบกที่เป็นจุดศูนย์กลางของอินโดจีน และอยู่ในเส้นทางการบินผ่านจาก ยุโรป - ตะวันออกกลาง - สู่ตะวันออกไกล ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง เกิดการลงทุนและการจ้างงานอย่างมากมาย ซึ่งถือเป็นการกระจายรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่นอีกด้วย จากศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีข้างต้น ส่งผลให้จำนวนผู้มาเยี่ยมชมมากขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2538 มีผู้มาเยี่ยมชมจังหวัดอุบลราชธานี 951,981 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2537 ซึ่งมีสถิติ 874,071 คน ทั้งนี้จากการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่พักโดยเฉพาะในช่วงเทศกาล อีกทั้งที่พักที่มีมาตรฐานในจังหวัดอุบลราชธานีก็มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ

จากเหตุผลดังกล่าว การลงทุนธุรกิจโรงแรมที่พักจึงได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถที่จะให้ผลตอบแทนทางการลงทุนอย่างคุ้มค่า และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการโรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท มีวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้

1. เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ในการให้อุบลาธาธานี เป็นจุดแวะพัก เนื่องจากอุบลราชธานีเป็นจังหวัดหลักแห่งอีสานใต้ในการเดินทางไปติดต่อยัง จังหวัดอื่น ๆ ของประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถเดินทางไปประเทศลาว และกัมพูชาได้ โดยอาศัยความพร้อมด้านการคมนาคม ซึ่งได้แก่ สนามบินนานาชาติ สถานีรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ และรถปรับอากาศชั้น 1 ซึ่งมีบริการอยู่หลายบริษัท
2. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ คือ ลำน้ำมูล และลำน้ำโขง ซึ่งมีทัศนียภาพงดงามเหมาะแก่การพักผ่อน เช่น เขื่อนปากมูล แม่น้ำสองสี ซึ่งเป็นจุดที่ลำน้ำมูลไหลไปบรรจบกับลำน้ำโขง นอกจากนี้ยังมีเกาะแก่งต่าง ๆ เช่น แก่งตะนะ แก่งคันเหว ดอนตะนะ ภายในอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ตลอดจนการเที่ยวชมหรือซื้อของที่ระลึกที่ตลาดหมู่บ้านในฝั่งประเทศลาว
3. เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยมีการเน้นกิจกรรม เพื่อการพักผ่อน ให้ใกล้ชิดกับธรรมชาติ ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวมองเห็นคุณค่า และความงามตามธรรมชาติ รวมทั้งความรู้และคำแนะนำเพื่อสร้างจิตสำนึกต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
4. เพื่อเป็นการส่งเสริมการสร้างงานและกระจายรายได้ให้แก่คนในท้องถิ่นมากขึ้น
5. เพื่อสร้างสถาปัตยกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่นและไม่ขัดแย้งต่อสภาพพื้นที่รอบข้าง

1.3 ขอบเขตของโครงการ

โครงการโรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท จะคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยมีการเน้นกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนให้ใกล้ชิดธรรมชาติ โดยเฉพาะการท่องเที่ยวในลำน้ำโขงและลำน้ำมูล ซึ่งจะทำให้นักท่องเที่ยวมองเห็นคุณค่าและช่วยกันรักษาสภาพแวดล้อม โดยมีขอบเขตของโครงการดังนี้

1. ส่วนโรงแรม ประกอบด้วย ส่วนต้อนรับและติดต่อ ส่วนพักผ่อน
2. ส่วนห้องพัก 120 ห้อง บ้านพัก 20 หลัง พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน
3. ส่วนสำนักงานบริหาร เพื่อจัดระบบการบริหารโครงการ
4. ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม ประกอบด้วย ห้องอาหาร คอฟฟี่ชอป ห้องจัดเลี้ยง เอนกประสงค์

5. ส่วนบริการพิเศษ ประกอบด้วย คลับเฮาส์ ท่าเทียบเรือ หอชมพระอาทิตย์ และ ส่วนสันตนาการ

6. ส่วนบริการภายในโครงการ ประกอบด้วย ส่วนห้องเครื่องและซ่อมบำรุง ส่วนที่พัก พนักงาน

7. ส่วนพาณิชยกรรม ประกอบด้วย ร้านขายของที่ระลึก ร้านค้าให้เช่า

8. ส่วนจอดรถ

1.4 วัตถุประสงค์ในการศึกษาโครงการ

การศึกษาค้นคว้าโดยใช้โครงการโรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท เป็นกรณีศึกษา ในการจัดทำวิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อ ศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะสถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่นทางภาคอีสานที่แสดงถึงการพัฒนาจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งในด้านเอกลักษณ์ รูปแบบ คติความเชื่อ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบที่มีประโยชน์ ใช้สอยอย่างใหม่ ให้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา ทั้งในด้านรูปแบบ รสนิยม เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และความต้องการในการดำรงชีวิตที่ซับซ้อนขึ้นในสังคมปัจจุบัน รวมทั้งความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม มีสุขลักษณะที่ดี สอดคล้องกับประเพณี เสริมสร้างเอกลักษณ์ท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาโครงการดังนี้

1. ทางด้านสถาปัตยกรรม

1.1 ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบสถาปัตยกรรมไทยและสถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่น เช่น การจัดวางที่ว่าง (Space) รูปทรง (Form) รูปแบบการจัดองค์ประกอบ (Order) แนวความคิด คติความเชื่อ เป็นต้น

1.2 ศึกษาแนวความคิด การวางผัง ของอาคารตัวอย่างที่มีรูปแบบเฉพาะตัวในการแสดงออก เช่น การจัดวางตำแหน่งของส่วนประกอบของโครงการ การออกแบบที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อม การแสดงออกด้วยเอกลักษณ์ รูปทรง ในแบบอย่างสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย

2. ทางด้านวิศวกรรม

2.1 ศึกษาระบบโครงสร้าง เทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่เหมาะสมกับการเลือกใช้ของโครงการ

2.2 ศึกษางานระบบและอุปกรณ์อาคาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบที่มีความเหมาะสมกับงานระบบและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้โครงการมีความสมบูรณ์

3. อื่น ๆ

- 3.1 ศึกษาลักษณะที่ตั้งโครงการ อิทธิพลสภาวะแวดล้อม สภาพภูมิประเทศ - ภูมิอากาศ รวมทั้งผลกระทบต่อโครงการ
- 3.2 ศึกษาถึงวิธีการดำเนินงานและนโยบายของโครงการ รวมทั้งประเภทและพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
- 3.3 ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบนั้น ๆ ซึ่งใช้ในการออกแบบโครงการ
- 3.4 ศึกษาเทศบัญญัติและข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีผลต่อการออกแบบโครงการ

1.5 ขอบเขตของการศึกษาโครงการ

ขอบเขตของการศึกษาโครงการ จะครอบคลุมตั้งแต่การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล จนถึงขั้นตอนการดำเนินการออกแบบทางสถาปัตยกรรมขั้นสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ เช่น ความเป็นมาของโครงการ วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ

1.2 การศึกษาโครงการและความเป็นไปได้ในการลงทุนและเศรษฐกิจ

1.3 การศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการและสภาพแวดล้อม เช่น สภาพทางกายภาพของที่ตั้ง การคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค

1.4 การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบ ขนาด ความสัมพันธ์ รายละเอียดการจัดองค์ประกอบโครงการ

1.5 การศึกษาอาคารตัวอย่าง วิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อใช้ในการออกแบบโครงการ

1.6 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบ ได้แก่ งานระบบและอุปกรณ์อาคาร รวมทั้งกฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

1.7 การศึกษาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมไทยและสถาปัตยกรรมไทยพื้นถิ่น

2. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายละเอียดโครงการ นำผลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาสังเคราะห์เป็นแนวความคิดในการออกแบบ เช่น การวางผังบริเวณ แนวความคิดในการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม เป็นต้น แล้วดำเนินการออกแบบตามขั้นตอน ตั้งแต่แบบร่างขั้นต้นจนสรุปผลงานขั้นสมบูรณ์

บทที่ 2

การศึกษาโครงการและความเป็นไปได้ของโครงการ

2.1 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

การสัมมนาเรื่อง อนาคตกลุ่มแม่น้ำโขงกับการท่องเที่ยว ในวันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2539 ณ โรงแรมลายทอง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากสำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หอการค้าจังหวัดอุบลราชธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี และกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขง เพื่อระดมความคิดในการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในทิศทางที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ และเพื่อสร้างความเข้าใจในความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยมีผลสรุปร่วมกันดังนี้

1. จังหวัดอุบลราชธานีมีนโยบายที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวตามลำน้ำโขง เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่นักท่องเที่ยวเพิ่มกำลังซื้อในพื้นที่ซึ่งจะเกี่ยวประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของจังหวัด
2. การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี จะต้องพัฒนาใน 3 ประการหลัก คือ พัฒนาการแพทย์กรรมนุษย์ พัฒนาการทรัพยากรธรรมชาติอย่างชาญฉลาดและมีความยั่งยืน พัฒนาการโยนโยนการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม
3. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้จัดให้จังหวัดอุบลราชธานีอยู่ใน “เขตส่งเสริมพิเศษ” โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว BOI ได้อนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนในกิจกรรมนันทนาการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น สวนสัตว์ ศูนย์แสดงศิลปาชีพ โรงแรม เรือนำเที่ยว เป็นต้น เป็นการส่งเสริมหลัก
4. การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขงจะต้องใช้กลยุทธ์สร้างความร่วมมือในการใช้ปัจจัยการผลิตร่วมกัน (co-production) เพื่อนำไปแข่งขันในตลาดโลก เพราะเศรษฐกิจโลกในระยะ 5 ปีข้างหน้าจะพัฒนาการไปสู่จุดที่เรียกว่าการแข่งขันอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้เพราะการสื่อสารจะถูกพัฒนาให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น
5. ความร่วมมือในด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานีและกลุ่มอนุภาคลุ่มน้ำโขง สามารถทำได้ทันทีภายใต้เงื่อนไขปัจจุบัน ความร่วมมือดังกล่าวมีหลายลักษณะ เช่น การศึกษาสำรวจศักยภาพและจัดทำแผนแม่บทต่าง ๆ การพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว การร่วมมือทางด้านการตลาดการท่องเที่ยว โดยใช้ธรรมชาติและวัฒนธรรมของแม่น้ำโขงเป็นกลไกดึงดูดความสนใจ

2.2 สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี

จากการสำรวจข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในรอบปี พ.ศ. 2538 โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สถิติการท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2538

ในรอบปี พ.ศ. 2538 มีผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี 951,981 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2537 ร้อยละ 8.91 แยกเป็นนักท่องเที่ยว 668,971 คน คิดเป็นร้อยละ 70.27 และนักท่องเที่ยว 283,010 คน คิดเป็นร้อยละ 29.73 ในจำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งหมด แยกเป็นชาวไทย 931,861 คน คิดเป็นร้อยละ 96.00 และชาวต่างประเทศ 38,120 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00

ลักษณะการเดินทางมายังจังหวัดอุบลราชธานีของผู้เยี่ยมเยือน ส่วนใหญ่ผู้เยี่ยมเยือนเดินทางมาเอง คิดเป็นร้อยละ 98.95 และมากับบริษัทนำเที่ยว มีเพียงร้อยละ 1.05 สำหรับประเภทของพาหนะที่ผู้เยี่ยมเยือนใช้เดินทางมายังจังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุด คือ รถส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 39.57 อันดับรองลงไป คือ รถโดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 57.13 และอันดับสาม คือ รถไฟ คิดเป็นร้อยละ 24.73 รวมพาหนะทั้งสามประเภทนี้มีมากถึงร้อยละ 91.43

สำหรับประเภทสถานที่พักแรมที่นักท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานีพำนักมากที่สุด คือ บ้านญาติ / บ้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 53.69 อันดับรองลงไป คือ โรงแรม / เกสต์เฮาส์ / บังกาโล / รีสอร์ท คิดเป็นร้อยละ 40.34 รวมที่พักทั้งสองประเภทนี้มีมากถึงร้อยละ 94.03

ค่าใช้จ่ายที่ผู้เยี่ยมเยือนนำมาใช้จ่ายในจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อคิดรวมทุกหมวดค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยต่อคนต่อวัน เท่ากับ 961.27 บาท โดยค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเท่ากับ 956.86 บาท และชาวต่างประเทศเท่ากับ 1,067.07 บาท เมื่อพิจารณาโดยรวมในปี 2538 จังหวัดอุบลราชธานี มีรายได้จากการท่องเที่ยวรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 1,849.38 ล้านบาท โดยจำแนกเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวของผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย เท่ากับ 1,775.86 ล้านบาท และผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ เท่ากับ 73.52 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาพำนักเฉลี่ยต่อคนของนักท่องเที่ยวในจังหวัดอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยคนละ 2.40 วัน โดยแยกเป็นระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย เท่ากับ 2.39 วัน และของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เท่ากับ 2.80 วัน

สำหรับจำนวนครั้งที่ผู้เยี่ยมเยือน ได้เดินทางมายังจังหวัดอุบลราชธานีในรอบปี 2538 พบว่าโดยเฉลี่ย 4.76 ครั้งต่อคน โดยแยกเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเฉลี่ยคนละ 4.89 ครั้ง และชาวต่างประเทศเฉลี่ยคนละ 1.83 ครั้ง

ตารางที่ 1 สรุปข้อมูลผู้เยี่ยมชมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี ปี 2538

รายการ	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน	913,861	38,120	951,981
นักท่องเที่ยว	655,162	13,809	668,971
จำนวนนักท่องเที่ยว	258,699	24,311	283,010
จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนจําแนกตามประเภทการเดินทาง	913,861	38,120	951,981
เครื่องบิน	67,696	3,465	71,161
รถไฟ	232,882	2,559	235,441
รถโดยสารประจำทาง	233,653	24,638	258,291
รถส่วนตัว	372,529	4,157	376,686
รถบริษัทนำเที่ยว	7,101	2,898	9,999
อื่น ๆ	-	403	403
จำนวนนักท่องเที่ยวจําแนกตามประเภทที่พัก	655,162	13,809	668,971
โรงแรม/เกสต์เฮาส์/บังกาโล/รีสอร์ท	260,166	9,703	269,869
บ้านญาติ/บ้านเพื่อน	355,290	3,854	359,144
ที่พักในอุทยานแห่งชาติ	-	20	20
บ้านพักรับรองทางราชการหรือเอกชน	22,267	185	22,452
อื่น ๆ	17,439	47	17,486
ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	2.39	2.80	2.40
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน (บาท)	956.86	1,087.07	961.27
นักท่องเที่ยว	996.34	1,318.27	1,002.99
นักท่องเที่ยว	856.86	924.39	862.66
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	1,775.86	73.52	1,849.38
นักท่องเที่ยว	1,554.19	51.05	1,605.24
นักท่องเที่ยว	221.67	22.47	244.14
จำนวนครั้งเฉลี่ยของการเดินทางในรอบปี (ครั้ง)	4.89	1.83	4.76
นักท่องเที่ยว	4.67	1.78	4.61
นักท่องเที่ยว	5.43	1.86	5.12

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แนวโน้มจำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนในปี 2539 - 2541

จังหวัด	นักท่องเที่ยว			นักทัศนาจร			ผู้เยี่ยมชมเยือน		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
ขอนแก่น									
2539	985,200	14,600	972,800	723,900	780	724,680	1,682,100	15,380	1697,480
2540	1054,100	15,330	1,069,430	796,300	820	797,120	1,850,400	16,150	1866,550
2541	1159,600	16,100	1,175,700	876,300	870	876,870	2,035,600	16,970	2052,570
นครพนม									
2539	249,600	1,990	251,590	271,200	18,500	289,700	520,800	20,490	541,290
2540	264,600	2,090	266,690	287,500	19,430	306,930	552,100	21,520	573,620
2541	280,500	2,200	282,700	304,800	20,410	325,210	585,300	22,610	607,910
นครราชสีมา									
2539	1,308,200	28,860	1,337,060	1,013,800	10,030	1,023,830	2,322,000	38,890	2,360,890
2540	1,439,100	30,310	1,469,410	1,115,200	10,540	1,125,740	2,554,300	40,850	2,595,150
2541	1,583,100	31,830	1,614,930	1,226,800	11,070	1,237,870	2,809,900	42,900	2,852,800
หนองคาย									
2539	331,500	23,390	354,890	389,160	62,690	451,850	720,660	86,080	806,740
2540	351,400	24,560	375,960	412,510	65,830	478,340	763,910	90,390	854,300

จังหวัด	นักท่องเที่ยว			นักท่องเที่ยว			ผู้เยี่ยมชม		
	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม	ไทย	ต่างประเทศ	รวม
2541	372,500	25,790	398,290	437,270	69,130	506,400	809,770	94,920	904,690
อุดรธานี									
2539	944,000	9,760	953,760	535,700	1,360	537,060	1,479,700	11,120	1,490,820
2540	1,038,400	10,250	1,048,650	589,300	1,430	590,730	1,627,700	11,680	1,639,380
2541	1,142,300	10,770	1,153,070	648,300	1,500	649,800	1,790,600	12,270	1,802,870
อุบลราชธานี									
2539	720,700	14,500	735,200	284,600	25,530	310,130	1,005,300	40,030	1,045,330
2540	792,800	15,230	808,030	313,100	26,810	339,910	1,105,900	42,040	1,147,940
2541	872,100	16,000	888,100	344,500	28,160	372,660	1,216,600	44,160	1,260,760
รวม									
2539	4,512,200	93,100	4,605,300	3,218,360	118,890	3,337,250	7,730,560	211,990	7,942,550
2540	4,940,400	97,840	5,038,240	3,513,910	124,860	3,638,770	8,454,310	222,700	8,677,010
2541	5,410,100	102,790	5,512,890	3,837,670	131,140	3,968,810	9,247,770	233,930	9,481,700

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากข้อมูลของกองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สถิติของผู้มาเยี่ยมเยือนจังหวัดอุบลราชธานี มีแนวโน้มที่สูงขึ้น คือในปี พ.ศ. 2541 จะมีผู้มาเยี่ยมเยือนประมาณ 1,045,330 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2538 ที่มีจำนวน 951,981 คน ซึ่งจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนที่เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดอุบลราชธานี ได้ร่วมมือกันส่งเสริมให้การพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยอาศัยแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่มากมายทั้ง ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เป็นจุดดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

2.3 การคาดการณ์จำนวนและความต้องการห้องพักโรงแรมใน จ.อุบลราชธานี

ปัจจุบัน (พ.ศ. 2539) จังหวัดอุบลราชธานี มีห้องพักบริการนักท่องเที่ยวทั้งหมด 1,421 ห้อง ดำเนินการโดยเอกชน แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม โดยอาศัยข้อมูลการแบ่งกลุ่มโรงแรมตามระดับราคาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ดังนี้

กลุ่มที่ 1	ราคาห้องเดี่ยวตั้งแต่ 2,500 บาทขึ้นไป	มี - แห่ง	จำนวนห้องพัก - ห้อง
กลุ่มที่ 2	ราคาห้องเดี่ยวตั้งแต่ 1,500 - 2,499 บาท	มี 2 แห่ง	จำนวนห้องพัก 124 ห้อง
กลุ่มที่ 3	ราคาห้องเดี่ยวตั้งแต่ 1,000 - 1,499 บาท	มี 5 แห่ง	จำนวนห้องพัก 532 ห้อง
กลุ่มที่ 4	ราคาห้องเดี่ยวตั้งแต่ 500 - 999 บาท	มี 2 แห่ง	จำนวนห้องพัก 52 ห้อง
กลุ่มที่ 5	ราคาห้องเดี่ยวตั้งแต่ 500 บาทลงมา	มี 10 แห่ง	จำนวนห้องพัก 775 ห้อง
รวมจำนวนห้องพัก 1,421 ห้อง			

การหาจำนวนห้องพักที่ต้องการ อาศัยตามวิธีการคำนวณของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนห้องพัก} = \frac{\text{จำนวนนักท่องเที่ยว} \times \text{วันพักเฉลี่ย} \times 100}{\text{อัตราการเข้าพัก} \times \text{จำนวนวันใน 1 ปี} \times \text{อัตราผู้เข้าพัก}}$$

โดยที่	อัตราผู้เข้าพัก	คือ	จำนวนคนพักโดยเฉลี่ย / ห้อง
	อัตราการเข้าพัก	คือ	จำนวนห้องที่ถูกใช้เป็นร้อยละ (%) ของทั้งหมด
	วันพักเฉลี่ย	คือ	ระยะเวลาการพัก / คน

รายละเอียดการคำนวณ

1) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพัก	269,869	คน
2) วันพักเฉลี่ย	2.40	วัน
3) อัตราการเข้าพัก คิดเฉลี่ยทั้งปี กำหนดอัตราการเข้าพักร้อยละ	59.02*	
4) อัตราผู้เข้าพักเฉลี่ย / ห้อง	1.6	คน / ห้อง*

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น จำนวนห้องพักที่ต้องการเมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2538} &= \frac{269,869 \times 2.40 \times 100}{1.6 \times 365 \times 59.02} \\ &= 1,879 \text{ ห้อง} \end{aligned}$$

ในปี พ.ศ. 2538 จังหวัดอุบลราชธานีมีห้องพักบริการนักท่องเที่ยวทั้งหมด 1,421 ห้อง
ดังนั้นสามารถเปิดเพิ่มได้อีก 458 ห้อง

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการห้องพักในปี พ.ศ. 2539 แล้ว จะเห็นได้ว่ายังมีการขาด
แคลนห้องพักอีก 458 ห้อง จากลักษณะที่พักรที่มีอยู่ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่ายังขาดมาตรฐานที่
เหมาะสมสำหรับรองรับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จึงมีความเป็นไปได้ในการยกระดับการ
บริการให้เพียงพอ สะดวกสบาย มีมาตรฐาน และมีกิจกรรมหลากหลาย

จากจำนวนห้องพักที่ขาดแคลน 458 ห้อง เสนอการตัดสินใจในการลงทุนที่มีโอกาส
ประสบความสำเร็จ คือ ร้อยละ 35 ของจำนวนห้องพักที่ขาดแคลน ดังนั้นการลงทุนในโครงการ
นี้จึงไม่ควรเกิน 160 ห้อง และข้อกำหนดของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ซึ่ง
กำหนดจำนวนห้องพักของโรงแรมในต่างจังหวัดที่ได้รับการส่งเสริม ต้องไม่น้อยกว่า 80 ห้อง
โดยโรงแรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะได้เปรียบโครงการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมในแง่ของ
การลงทุนและสิทธิพิเศษอื่น ๆ

ดังนั้นโครงการอินโดจีนรีสอร์ท ซึ่งกำหนดให้มีห้องพัก 120 ห้อง บ้านพัก 20 หลัง
จึงสอดคล้องกับการคาดการณ์จำนวนและความต้องการห้องพักโรงแรม ซึ่งจะสามารถตอบ
สนองกับความต้องการของผู้มาพักได้

* ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดที่พักในจังหวัดอุบลราชธานี

ชื่อ	จำนวน ห้องพัก	ราคาห้องเดี่ยว และ ราคา ห้องคู่	สถานที่ตั้ง
หอแสง	76	1,600 - 3,200	251 ถ. พโลชัย อ. เมือง
หอแสงโขงเจียม รีสอร์ท	48	1,600 - 2,800	ถ. โขงเจียม-บ้านเงินบึก อ. โขง เจียม
लयทอง	128	1,070 - 2,800	50 ถ.พิชิตรังสรรค์ อ.เมือง
ปทุมรัตน์	168	1,200 - 2,800	337 ถ.ชยางกูร อ.เมือง
วีเอ็นพีพาส	116	1,200 - 3,000	265 ถ.ชยางกูร อ.เมือง
แก่งสะพือรีสอร์ท	78	1,200 - 2,500	ถ.โขงเจียม-พิบูลมังสาหาร อ.พิบูลมังสาหาร
ศรีถมถ	42	1,000 - 1,200	26 ถ.อุบลกิจ อ.เมือง
มณฑานา	40	800	ถ.อุปราชา อ.เมือง
อารยารีสอร์ท	12	500 - 1,000	ถ.เลียบแม่น้ำโขง อ.โขงเจียม
ราชธานี	103	450 - 500	ถ.เขื่อนธานี อ.เมือง
อุบลไฮเต็ล	129	400 - 700	2 ถ.อุบลกิจ อ.เมือง
กรุงทอง	126	400 - 600	ถ.ศรีณรงค์ อ.เมือง
โขงเจียมมารีน่ารีสอร์ท	10	450 - 1,000	ถ.โขงเจียม-ผาแต้ม อ.โขงเจียม
บดินทร์	110	400	ถ.พโลชัย อ.เมือง
ราช	59	350	ถ.ชยางกูร อ.เมือง
นิวนครหลวง	60	200	ถ.ยุทธภักดิ์ อ.เมือง
สุริยาศร์	50	200 - 300	ถ.สุริยาศร์ อ.เมือง
ศรีอีสาน 1	30	160	ถ.ราชบุตร อ.เมือง
ศรีอีสาน 2	36	160 - 260	ถ.ราชบุตร อ.เมือง
รวม	1,421		

ที่มา : สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สาขาอุบลราชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การศึกษาการลงทุนและดำเนินโครงการเบื้องต้น

ในปัจจุบัน ธุรกิจประเภทโรงแรมจะได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ก็ต่อเมื่อมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 80 ห้องขึ้นไป (สำหรับต่างจังหวัด) โดยการให้สิทธิและประโยชน์พิเศษบางประการ เช่น การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 3 - 8 ปี โดยอนุญาตให้นำผลขาดทุนไปหักออกจากกำไรสุทธิภายหลังระยะเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ มีกำหนดไม่เกิน 5 ปี เป็นต้น

เงินทุนสำหรับทำธุรกิจประเภทโรงแรมนั้นจะแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ตำแหน่งที่ตั้ง ขนาดโครงการ ลักษณะตัวอาคาร สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการบริการ การคำนวณงบประมาณลงทุนนั้นจะคิดเฉลี่ยเป็นเงินทุนต่อห้องพัก โดยมีหลักอยู่ว่า

ราคาต้นทุนการก่อสร้างห้องพักไม่ควรเกิน 1,000 เท่าของอัตราค่าห้องพักเฉลี่ย ทั้งนี้โดยคิดรวมพื้นที่ส่วนบริการอื่น ๆ ทั้งโครงการด้วย สำหรับอัตราค่าห้องพักเฉลี่ยของโครงการจะอยู่ที่ระดับ 2,000 บาทต่อห้อง โดยเปรียบเทียบกับโรงแรมที่มีมาตรฐานในจังหวัดอุบลราชธานี 2 แห่ง คือ โรงแรมทอแสง และโรงแรมทอแสงโจงเจียม รีสอร์ท ซึ่งมีอัตราค่าห้องพักห้องเดี่ยวราคา 1,600 บาท และห้องชุด 3,200 และ 2,800 ตามลำดับ

2.4.1 งบประมาณการลงทุน

1. ค่าที่ดินและปรับปรุงที่ดิน

- ราคาที่ดินจากการประเมินของกรมที่ดิน ไร่ละ 300,000 บาท

จำนวน 30 ไร่ เป็นจำนวนเงิน 9,000,000 บาท

- ค่าปรับปรุงที่ดิน (10% ของราคาที่ดิน) เป็นจำนวน 900,000 บาท

2. ค่าก่อสร้างอาคาร

- ราคาก่อสร้างอาคาร รวมค่าตกแต่ง และงานระบบอื่น ๆ ทั้งหมด คิด 2,000,000 บาท ต่อ 1 ห้องพัก เป็นจำนวนเงิน 280,000,000 บาท

- งานเทคนิคพิเศษที่ต้องอาศัยอุปกรณ์และช่างผู้ชำนาญการ คิด 3% ของค่าก่อสร้าง เป็นจำนวนเงิน 8,400,000 บาท

งบประมาณการลงทุนทั้งหมด เป็นจำนวนเงิน 289.30 ล้านบาท

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนงบประมาณการลงทุนในส่วนต่าง ๆ

รายการ	จำนวน %	จำนวนเงิน (ล้านบาท)
1. ค่าที่ดิน	3.10	9.00
2. ค่าปรับปรุงที่ดิน	0.30	0.90
3. ค่าโครงสร้างอาคารและฐานราก	45.00	130.20
4. ค่าระบบเครื่องกล ไฟฟ้า ปรับอากาศ สุขาภิบาล	25.60	74.00
5. ค่างานเทคนิคพิเศษ	2.90	8.40
6. ค่าตกแต่งภายใน	10.00	28.93
7. ค่าอุปกรณ์สำหรับดำเนินกิจการ โรงแรม	6.50	18.80
8. ค่าด้วยขาม เครื่องแก้ว เครื่องเงิน ภาชนะต่าง ๆ	1.50	4.34
9. ค่ายานพาหนะ	0.50	1.45
10. ค่าใช้จ่ายก่อนเปิดดำเนินการ	3.00	8.68
11. ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นในการดำเนินการ	1.60	4.60
รวม	100	289.30

2.4.2 แหล่งเงินทุนและโครงสร้างทุนทรัพย์

1. แหล่งเงินทุนสำหรับจัดทำโครงการ ประกอบด้วยเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วส่วนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเงินสด หรืออาจเปิดขายหุ้นให้มหาชนร่วมลงทุน กับเงินกู้ยืมอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งแหล่งเงินกู้ส่วนใหญ่จะมาจากสถาบันการเงินเอกชน

2. สัดส่วนโครงสร้างทุนทรัพย์ จะมีสัดส่วนระหว่างเงินกู้ ต่อเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วเป็น 60 : 40

ดังนั้นเงินกู้ที่ใช้ในโครงการเป็นจำนวนเงิน 173.58 ล้านบาท

เงินทุนจดทะเบียนเป็นจำนวนเงิน 115.72 ล้านบาท

เงินกู้ (LOAN) นี้จะเป็นเงินลงทุนหมุนเวียนในการดำเนินการก่อสร้างโรงแรม ซึ่งโดยมากเป็นแบบ LONG - TERM MORTGAGE คือ เงินกู้ระยะยาว โดยมีสินทรัพย์ประกัน จากแหล่งเงินกู้ทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งใช้ระหว่างก่อสร้างโครงการตามจำนวนที่ได้ประมาณการไว้ และการใช้คืนเงินกู้นั้นส่วนใหญ่จะใช้คืนภายใน 5 - 7 ปี

2.4.3 การประมาณการผลประโยชน์ตอบแทนของโครงการ

รายได้ของโครงการประกอบด้วย

1. รายได้จากค่าห้องพัก
2. รายได้จากการบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม

รายได้จากอาหารและเครื่องดื่ม : รายได้จากค่าห้องพัก เท่ากับ 1 : 1

3. รายได้จากแผนกทั่วไป ประกอบด้วย รายได้จากแผนกจัดเลี้ยง สโมสร สุขภาพและแผนกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนกโทรศัพท์เป็นรายได้จากการบริการ ให้เช่าใช้โทรศัพท์สำหรับนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการทั่วไป นอกจากนี้ยังมีรายได้จากร้านค้าให้เช่า รายได้จากค่าบริการนำเที่ยว

รายจ่ายของโครงการประกอบด้วย

1. เงินเดือนและสวัสดิการพนักงาน
2. ต้นทุนค่าอาหารและเครื่องดื่ม
3. ค่าใช้จ่ายพลังงาน ประกอบด้วย ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเชื้อเพลิง
4. ค่าบำรุงรักษาและปรับปรุงซ่อมแซมส่วนต่าง ๆ ของโครงการ
5. ภาษีเงินได้ ภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือน ค่าดอกเบี้ยเงินกู้
6. ค่าใช้จ่ายทั่วไปของแต่ละแผนกและค่าธรรมเนียม
7. ค่าเสื่อมราคาของอาคาร อุปกรณ์ เครื่องจักร วัสดุตกแต่งในอาคาร

ซึ่งจากการศึกษาค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของโรงแรมในประเทศไทยและการศึกษาสถิติที่สำรวจไว้เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของโรงแรมในภูมิภาคเอเชียขนาด 120 - 150 ห้องนั้น ประมาณ 65% - 70% ของรายได้ทั้งหมดของโครงการ และสามารถคืนทุนได้ภายในระยะเวลา 6 ปี

บทที่ 3

การศึกษาที่ตั้งและรายละเอียดทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ

3.1 สภาพพื้นฐานทั่วไปของจังหวัดอุบลราชธานี

3.1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

อุบลราชธานีเป็นจังหวัดชายแดนด้านตะวันออกสุดของประเทศไทยและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีเนื้อที่ 16,110.650 ตารางกิโลเมตร อุบลราชธานีตั้งตามแนวทิศเหนือ - ใต้ และมีแม่น้ำมูลไหลพาดผ่านกลางจากด้านตะวันตกสู่แม่น้ำโขงด้านตะวันออก ตำแหน่งของพื้นที่เป็นส่วนตะวันออกสุดของแอ่งโคราชติดกับแม่น้ำโขง พื้นที่โดยทั่ว ๆ ไปเป็นที่ราบสูงสลับกับลูกเนิน ลาดเอียงจากด้านทิศเหนือและทิศใต้ของพื้นที่ลุ่มน้ำมูล พื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 68 เมตร (227 ฟุต) ซึ่งถือว่าเป็นที่ลุ่มที่สุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้อุบลราชธานีเป็นแหล่งรวมน้ำของพื้นที่ภาคอีสานเกือบทั้งหมด นอกจากด้านเหนือของเทือกเขาภูพาน มีภูเขาเตี้ย ๆ ตามแนวชายแดนด้านทิศตะวันออกในส่วนที่เป็นพื้นดินติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จนถึงปากแม่น้ำมูล จากบริเวณปากแม่น้ำมูลยังเป็นแนวหินพาดขวางลำน้ำมูล เป็นแก่งธรรมชาติที่สวยงามหลายแก่ง ที่มีชื่อเสียงและรู้จักกันทั่วไปคือ แก่งสะพือและแก่งตะนะ จากแม่น้ำมูลเลียบบแม่น้ำโขงติดชายแดนประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ยังมีพื้นที่เป็นแนวลาดหินและภูเขาเตี้ย ๆ ในเขตอำเภอโขงเจียม ศรีเมืองใหม่ โพธิ์ไทร ตระการพืชผลและเขมราฐ ลักษณะดังกล่าวทำให้พื้นที่ของจังหวัดอุบลราชธานีไหลลาดจากแนวชายแดนทั้งทางด้านทิศใต้และทิศตะวันออก สู่ลุ่มแม่น้ำมูลในตอนกลางและเกิดแม่น้ำสายสำคัญหลายสาย เช่น เชนบาย เซบก ห้วยดุงสูง ทางด้านเหนือ แม่น้ำมูลและโคมน้อย โคมใหญ่ ห้วยชะbung ทางด้านทิศใต้ เป็นแม่น้ำสาขาของแม่น้ำมูล ซึ่งเป็นเส้นเลือดใหญ่หล่อเลี้ยงพื้นที่ของจังหวัด

พื้นที่บางส่วนของจังหวัดอุบลราชธานี เคยเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยไม้มีค่าและสัตว์ป่านานาชนิด ในเขตอำเภอน้ำยืน นางะหลวย บუნจริกและอำเภอเดชอุดม ด้านทิศใต้ และเขตอำเภอเขมราฐ โพธิ์ไทร ด้านทิศเหนือ แต่ปัจจุบันได้ถูกบุกรุกแผ้วถางเป็นไร่นาเกือบหมดสิ้นแล้ว

3.1.2 อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดอำนาจเจริญที่อำเภอ ชานุมาน
ทิศตะวันออก	ติดกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามแนวฝั่งแม่น้ำโขงด้านอำเภอ เขมราฐ - โพธิ์ไทร - ศรีเมืองใหม่ - โขงเจียม รวมระยะทางกว่า 150 กิโลเมตร และแนวเขตพื้นดินด้านอำเภอสิรินธร - บุนจริก - น้ำยืน รวมระยะทางกว่า 214 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศใต้	ติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยตามแนวปลายเทือก ดงเร็ก เป็นระยะทาง 69 กิโลเมตร
ทิศตะวันตก	ติดกับจังหวัดศรีสะเกษที่อำเภอ กันทรลักษณ์ - กันทรารมย์ และจังหวัดยโสธรที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว

3.13 เขตการปกครองและประชากร

จังหวัดอุบลราชธานีแบ่งออกเป็น 18 อำเภอ กับ 6 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภวารินชำราบ อำเภอสำโรง อำเภอเดชอุดม อำเภอน้ำขุ่น อำเภอบุณฑริก อำเภอนาจะหลวย อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสรินทร อำเภอโขงเจียม อำเภอตาลสุม อำเภอเขื่องใน อำเภอม่วงสามสิบ อำเภอตระการพืชผล อำเภอเขมราฐ อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอกุศขาวปูน กิ่งอำเภอคอนมดแดง กิ่งอำเภอนาเขี้ยว กิ่งอำเภอทุ่งศรีอุดม กิ่งอำเภอนาตาล กิ่งอำเภอเหล่าเสือโก้ก และกิ่งอำเภอสว่างวีระวงศ์

ประชากรชาวอุบลราชธานีจากการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2538 มีจำนวน 1,749,184 คน เป็นชาย 882,415 คน หญิง 866,769 คน เขตที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น คือ เขตเทศบาลเมืองอุบลราชธานี เขตเทศบาลเมืองวารินชำราบ เขตเทศบาลเมืองพิบูลมังสาหาร และเขตเทศบาลเมืองเดชอุดม ประชากรชาวอุบลราชธานีส่วนใหญ่เป็นชาวชนบทเชื้อสายไทยลาวชาวจีนเดียวกับชาวอีสานโดยทั่วไป บางส่วนเป็นไทยลาวสายเวียงจันทน์ บางส่วนเป็นไทยลาวสายจำปาศักดิ์ ในเขตเมืองมีชาวไทยเชื้อสายจีนและญวนปะปนอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นกลุ่มชนที่มีอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดอย่างมาก ประชากรชาวอุบลราชธานีมีคุณลักษณะพิเศษที่หล่อหลอมมาในช่วงเวลา 200 ปี คือ “ความผสมผสานกลมกลืนเป็นที่เป็นที่แน่นอง” แม้ว่าจะมีเชื้อสายต่างกันแต่ก็อยู่ด้วยสันติ โดยมีพระพุทธศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ

3.14 สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดอุบลราชธานีมีสภาพภูมิอากาศทั่วไปแบ่งได้ 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน (เดือนมีนาคม - เดือนเมษายน) ฤดูฝน (เดือนพฤษภาคม - เดือนตุลาคม) ฤดูหนาว (เดือนพฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์) ทั้งนี้เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ อุณหภูมิทั่วไปอยู่ระหว่าง 22.0 - 32.4 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 27.0 องศาเซลเซียส

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1,300 - 1,800 มิลลิเมตรต่อปี เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือ เดือนสิงหาคมและกันยายน ซึ่งจะเป็นช่วงน้ำหลากในลุ่มน้ำมูล น้ำชีและน้ำอื่น ๆ หากปีใดฝนไม่ดีก็จะทิ้งช่วงในเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม หรืออาจจะเลยไปถึงกลางเดือน สิงหาคม แต่อย่างไรก็ตามจังหวัดอุบลราชธานีก็ถือว่าเป็นจังหวัดที่อยู่นอกโซนแล้งของภาคอีสาน (DRY ZONE) ซึ่งมีศูนย์กลางอยู่บริเวณกลางภาค มีอาณาเขตครอบคลุมจังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ นครราชสีมา ชัยภูมิและขอนแก่น

ทิศทางการพัฒนาตั้งแต่เดือนมีนาคม - พฤษภาคม มาจากทางทิศใต้ เดือน มิถุนายน - สิงหาคม มาจากทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ และเดือนกันยายน - กุมภาพันธ์มาจากทาง ทิศเหนือ

3.15 ประเพณี วัฒนธรรม

ชาวอุบลราชธานีส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตอยู่บนพื้นฐานความเชื่อพุทธศาสนา พราหมณ์ ศี ลางและธรรมชาติอย่างผสมกลมกลืนเช่นเดียวกับชาวอีสานโดยทั่วไป ประเพณีวัฒนธรรมที่ ปรากฏ ทั้งในส่วนที่เป็นความคิด พิธีกรรมและวัตถุ ส่วนใหญ่ยังเป็นไปตามฮีตและคองดั้งเดิม ซึ่งมีฮีตสิบสอง คองสิบสี่เป็นหลัก ในปัจจุบันการปฏิบัติตามฮีตและคองได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ตามแรงกระแทกจากวัฒนธรรมภาคกลางและวัฒนธรรมภายนอก นับว่าเป็นเรื่องที่น่าภูมิใจอย่าง หนึ่งที่ชาวอุบลโดยเฉพาะชาวชนบทยังคงรักษาและปฏิบัติตามฮีต - คอง อยู่อย่างเหนียวแน่น ซึ่ง เป็นจุดเด่นของชาวอุบลโดยส่วนรวม

การปฏิบัติและพัฒนาตามฮีตที่มีชื่อเสียงของชาวอุบลได้แก่ ประเพณีแห่เทียนพรรษา (เดือน 8) และการวิสาขนาครกรรมฐานของพระสงฆ์สายวัดป่า นอกจากนี้แล้วยังมีงานบุญตามฮีต ในเดือนต่าง ๆ เช่น บุญกองบวช บุญข้าวจี บุญสงน้ำ (สงกรานต์) บุญบังไฟ บุญข้าวประดับ ดิน บุญข้าวสาก บุญฐิน ฯลฯ ยังมีจารีตประเพณีอันดีอีกมากมายของชาวอุบลที่ต้องสืบสานสู่ ลูกหลานชาวอุบลต่อไป เช่น การลงแขกแรงงาน คนตรีและนาฏศิลป์พื้นบ้านอุบล การช่างศิลป์ สกอลอุบล การทอผ้า งานหัตถกรรมพื้นบ้านต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 หลักเกณฑ์พิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

ในการเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ ได้เลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในลักษณะต่างกันอยู่ 3 ทำเลที่ตั้ง โดยในการเลือกทำเลที่ตั้งทั้ง 3 ที่นี้ได้หลักเกณฑ์มาจากวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการออกแบบโรงแรมพักตากอากาศชั้นหนึ่ง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี ในการให้อุบลราชธานีเป็นจุดแวะพักเพื่อเดินทางต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้าน คือ ประเทศลาวและกัมพูชา ตลอดจนนกการท่องเที่ยวตามลำน้ำมูลและลำน้ำโขง ซึ่งมีทัศนียภาพงดงามเหมาะแก่การพักผ่อน และยังสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีอยู่มากมายหลายแห่งในเขตพื้นที่โดยรอบ

ในการพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ขึ้น เพื่อใช้พิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุดในการออกแบบโครงการ โดยกำหนดการให้คะแนนจากมากไปน้อยตามความเหมาะสมของพื้นที่ ดังนี้

1. การเดินทาง

สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง การคมนาคมสะดวก มีความคล่องตัวในการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ด้วย

2. ลักษณะทางกายภาพของที่ดิน

ที่ดินควรเป็นผืนเดียวกันตลอด ขนาดของที่ดินควรมีขนาดพอที่จะขยายตัวได้บ้าง ลักษณะดินมีความเหมาะสมในการก่อสร้าง เมื่อพิจารณาในเรื่องสร้างอาคารควรมีความเป็นส่วนตัวสูง เงียบสงบ บรรยากาศดี

3. สภาพแวดล้อม

สภาพแวดล้อมรอบโครงการต้องไม่จอแจวุ่นวาย รอบ ๆ ที่ดินมีสภาพสวยงามอยู่ในเขตที่ไม่มีมีการรบกวนจากสภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ อาทิ มลภาวะทางเสียงและอากาศ ที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้บริการโครงการ รวมทั้งไม่อยู่ใกล้โรงงานอุตสาหกรรมและแหล่งเสื่อมโทรมต่าง ๆ

4. ราคาที่ดิน

ความเหมาะสมของราคาที่ดิน ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการกำหนดการลงทุนในสถานการณ์ปัจจุบัน เพราะถ้าราคาที่ดินสูงมากย่อมส่งผลให้การลงทุนขึ้นต้นสูงตามโดยไม่จำเป็น

5. ลักษณะที่ตั้งและกฎหมายเทศบัญญัติ

ลักษณะการใช้ที่ดินบริเวณรอบ ๆ โครงการ ไม่ขัดต่อข้อจำกัดการใช้ที่ดินตามพระราชบัญญัติผังเมือง

6. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ประปา มีระบบการวางท่อผ่านที่ดินหรือไม่ ต้องมีไฟฟ้าเข้าถึง สามารถเดินสาย
เมนและติดหม้อแปลงได้สะดวก ทางระบายน้ำมีท่อระบายน้ำหรือมีคูข้าง ๆ ให้ระบายน้ำได้ดี
สาธารณสุขการอยู่ไม่ไกล

การพิจารณาหาที่ตั้งโครงการที่เหมาะสมต่อวัตถุประสงค์ของโครงการ คั้งนั้นจึงพอ
สรุปลักษณะทั่วไปของที่ตั้งโครงการได้ คือ เป็นที่ดินที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขงซึ่งมีสภาพแวดล้อม
ที่สวยงาม สงบ ร่มรื่น สามารถเดินทางจากตัวเมืองได้สะดวกมีระบบสาธารณสุขภาค
สาธารณสุขการครบถ้วน ซึ่งอำเภอโขงเจียมเป็นอำเภอที่เหมาะสมในการตั้งโครงการ เพราะเป็น
อำเภอที่มีแหล่งท่องเที่ยวกระจายตัวอยู่มากที่สุดของจังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากอำเภอเมือง 85
กิโลเมตร ด้วยเส้นทาง อำเภอเมือง - อำเภอพิบูลมังสาหาร - อำเภอโขงเจียม การคมนาคมมี
ความสะดวกสบาย นอกจากนี้อำเภอโขงเจียมยังเป็นอำเภอที่อยู่ตะวันออกสุดของประเทศไทย
สามารถมองเห็นพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับโครงการที่จะมีหอชม
พระอาทิตย์เป็นองค์ประกอบด้วย

ตำแหน่งที่ดินที่จะมาพิจารณาเพื่อการตัดสินใจมีดังนี้ คือ

1. บ้านห้วยหมากใต้ อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี
2. บ้านเวินบึก อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี
3. บ้านห้วยสะคาม อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี

ที่ตั้งที่ 1 บ้านห้วยหมากใต้ อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี

ทิศเหนือ ติดต่อกับแม่น้ำโขง

ทิศใต้ ติดต่อกับถนน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับลำห้วย

ที่ตั้งที่ 1 ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง ในจุดที่สามารถมองเห็นแม่น้ำ 2 ฝั่ง ซึ่งเป็นบริเวณที่แม่น้ำ
มูลไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขงได้ชัดเจนที่สุด คลื่นของที่ดินสูงประมาณ 15 เมตร ประกอบด้วย
โขดหินน้อยใหญ่

การเข้าถึงที่ตั้ง สามารถใช้เส้นทาง โขงเจียม - เขื่อนปากมูล - แยกนิคมสร้างตนเอง
เขื่อนสิรินธร ซึ่งเป็นถนนลาดยางกว้าง 12 เมตร จากนั้นจะมีทางแยกเข้าไปอีก 8 กิโลเมตร ซึ่ง
เป็นถนนลาดยางกว้าง 8 เมตร ตามเส้นทาง บ้านห้วยหมากใต้ - บ้านเวินบึก ซึ่งที่ตั้งที่ 1 อยู่ห่าง
จากตัวอำเภอโขงเจียม 25 กิโลเมตร นักท่องเที่ยวสามารถขับรถยนต์ไปเองได้ หรือโดยสารสอง
แถวจากตลาดสุขาภิบาลโขงเจียม

ที่ตั้งที่ 2 บ้านเวินบึก อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี

ทิศเหนือ ติดต่อกับแม่น้ำโขง

ทิศใต้ ติดต่อกับถนน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับลำห้วย

ที่ตั้งที่ 2 ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง ในบริเวณหัวโค้งซึ่งสามารถมองเห็นแม่น้ำโขงไหลเข้าไปในประเทศลาวได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ที่ตั้งยังมองเห็นพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในประเทศ เพราะเป็นหมู่บ้านที่อยู่ตะวันออกสุดของไทย ดิ่งของที่ดินสูงประมาณ 15 เมตร ซึ่งแม่น้ำโขงได้เซาะตลิ่งพังไปบางส่วน ในฤดูน้ำหลาก

การเข้าถึงที่ตั้ง สามารถใช้เส้นทางเดียวกับที่ตั้งที่ 1 ซึ่งที่ตั้งที่ 2 อยู่เลยเข้าไปอีก 5 กิโลเมตร

ที่ตั้งที่ 3 บ้านห้วยสะคาม อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี

ทิศเหนือ ติดต่อกับแม่น้ำโขง

ทิศใต้ ติดต่อกับถนน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับที่ดินเอกชน

ทิศตะวันตก ติดต่อกับลำห้วยสะคาม

ที่ตั้งที่ 3 ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง ซึ่งมีตลิ่งสูงถึง 30 เมตร ทำให้ที่ตั้งที่ 3 สามารถมองเห็นทัศนียภาพได้กว้างไกลกว่าที่ตั้งที่ 1 และ 2

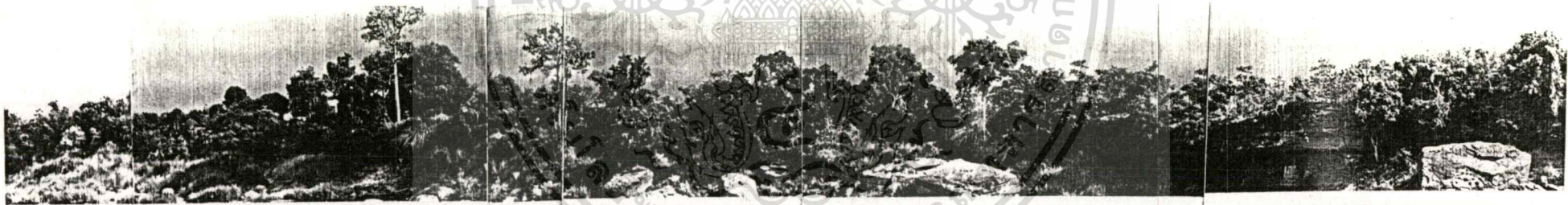
การเข้าถึงที่ตั้ง สามารถใช้เส้นทาง โขงเจียม - ผาแต้ม ซึ่งที่ตั้งที่อยู่ 3 อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอโขงเจียมเพียง 8 กิโลเมตร

ที่ตั้งที่ 1

ที่ตั้งที่ 2

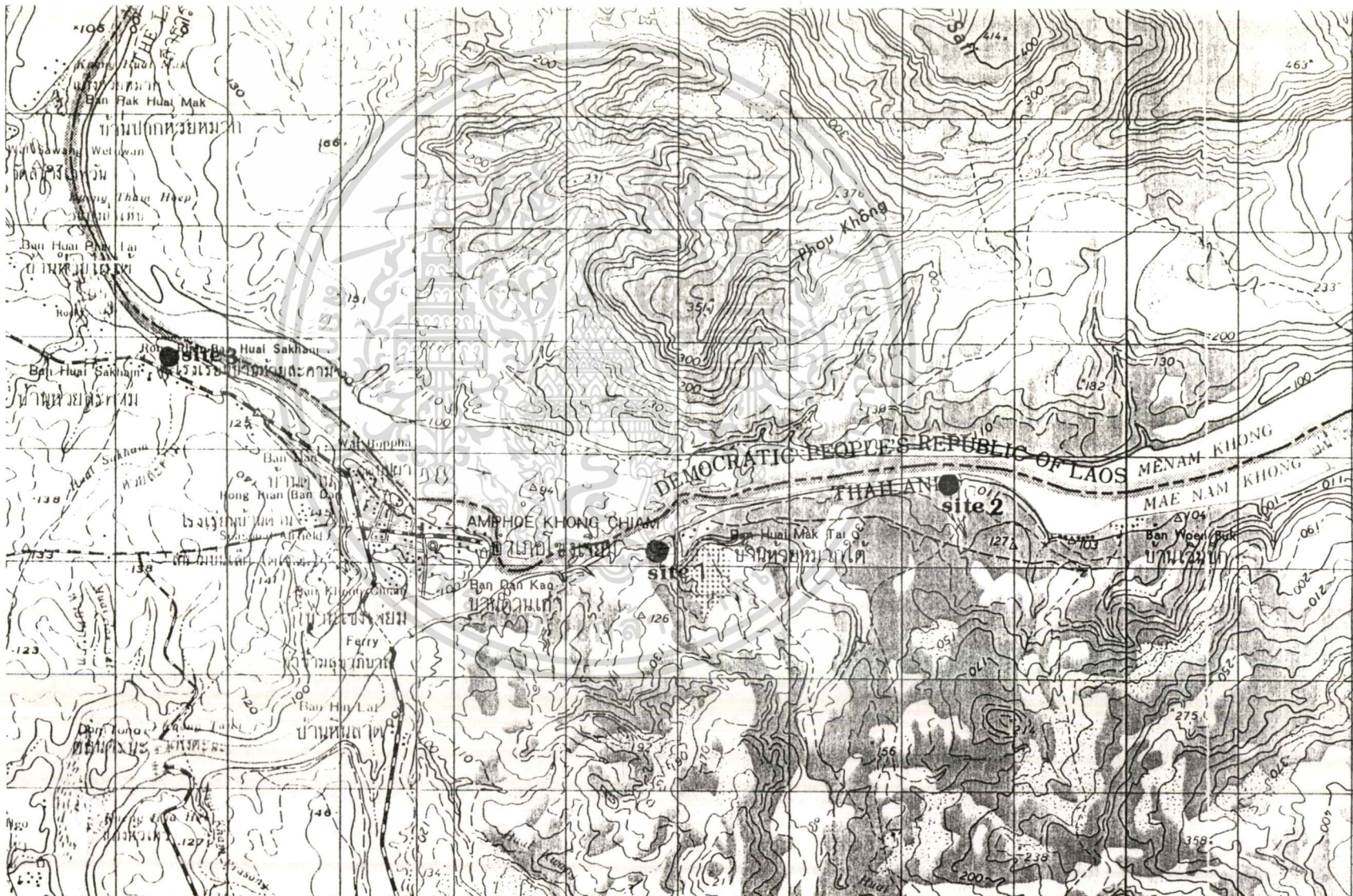

ที่ตั้งที่ 3

แผนที่ : กรมแผนที่ทหาร

มาตราส่วน 1 : 50,000

แผนที่แสดงที่ตั้งโครงการ

3.3 วิเคราะห์และสรุปผลการเลือกที่ตั้งโครงการ

ตารางแสดงการเปรียบเทียบการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

หลักเกณฑ์	พิจารณา	หน่วยกิต	ที่ตั้งที่ 1	ที่ตั้งที่ 2	ที่ตั้งที่ 3
การเดินทาง	สะดวกในการเข้าถึงและติดต่อกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ	4	3	3	4
ลักษณะทางกายภาพของที่ดิน	น้ำไม่ท่วม ไม่มีปัญหาเรื่องการรื้อถอน	4	4	3	4
สภาพแวดล้อม	มีความสวยงาม ไม่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรม ไม่มีมลภาวะ	4	4	4	4
ราคาที่ดิน	เหมาะสม	4	3	3	4
ลักษณะที่ตั้งและกฎหมายเทศบัญญัติ	การใช้ที่ดินตามพระราชบัญญัติผังเมือง	2	1	1	2
สาธารณูปโภคสาธารณูปการ	ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ การระบายน้ำ รถประจำทาง	2	1	1	2
รวม		100	80	75	100

จากตารางการพิจารณา ที่ตั้งที่ 3 มีความเหมาะสมที่สุดในการตั้งโครงการ

3.4 การศึกษารายละเอียดที่ตั้งโครงการ

สถานที่	บ้านห้วยสะคาม อำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี
ขนาดที่ดิน	30 ไร่
การเข้าถึงโครงการ	ไปตามเส้นทาง โขงเจียม - ผาแต้ม เป็นระยะทาง 8 กิโลเมตรจากตัวอำเภอ
ความสำคัญ	เป็นที่ตั้งที่มีความสวยงาม สามารถมองเห็นทัศนียภาพของกลุ่มแม่น้ำโขงได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้รอบ ๆ ที่ตั้งโครงการยังมีแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ มากมาย
ระบบน้ำดื่มน้ำใช้	การประปาส่วนภูมิภาค
ระบบส่งกระแสไฟฟ้า	ระบบไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ระบบสื่อสาร	ระบบสื่อสารโดยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

mae nam khong

370.00

sun

160.00

70.00

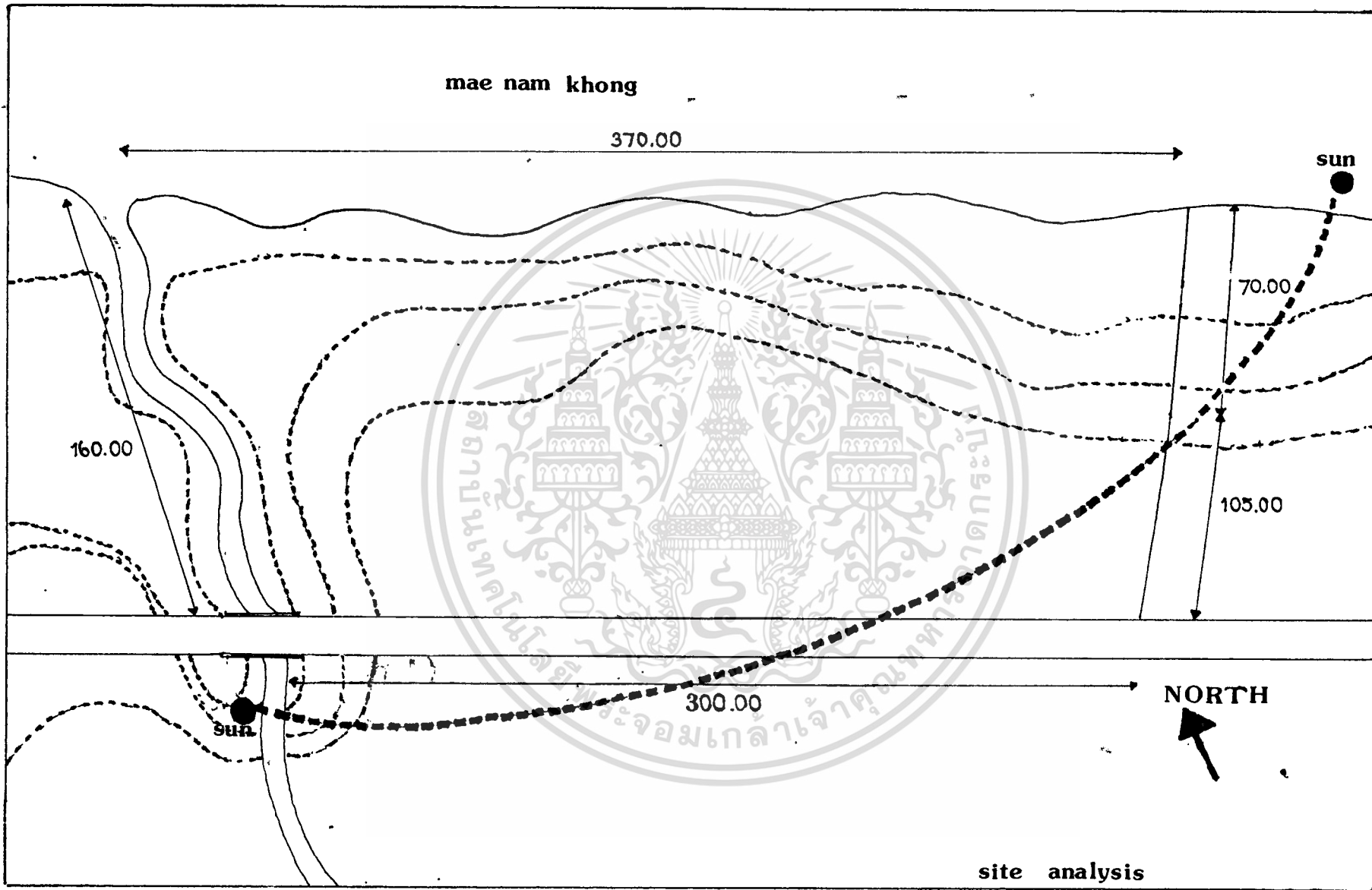
105.00

300.00

NORTH

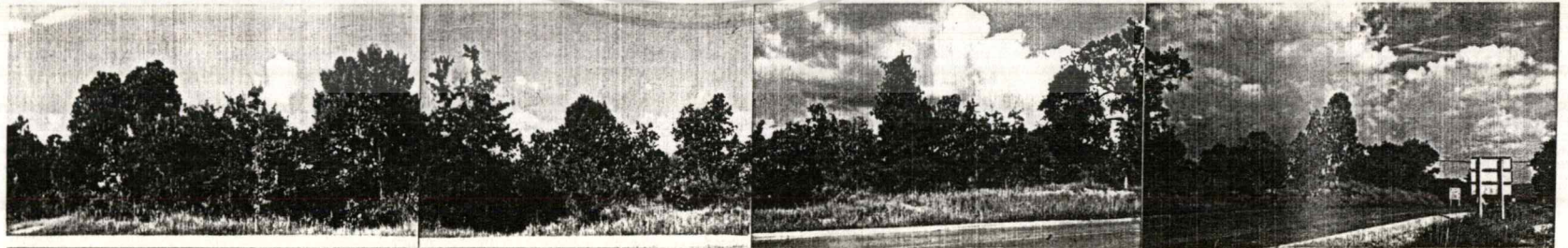
sun

site analysis

ทัศนียภาพเมื่อมองจากที่ตั้งโครงการ

บริเวณด้านหน้าโครงการ

บทที่ 4

การศึกษาการดำเนินงานและองค์ประกอบโครงการ

4.1 การกำหนดลักษณะและขนาดของโครงการ

โครงการโรงแรมพักตากอากาศอิน โคจิ้นรีสอร์ท เป็นโครงการที่มุ่งเน้นถึงความผสมกลมกลืนระหว่างสถาปัตยกรรมกับสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ยังคำนึงถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติ รวมทั้งเผยแพร่การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนแก่แขกที่มาพัก เพื่อให้มองเห็นถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมด้วย โดยกำหนดลักษณะและขนาดของโครงการดังนี้

ก. การกำหนดตามที่ตั้ง โครงการนี้ตั้งอยู่บริเวณหน้าผาริมแม่น้ำโขง ในเขตอำเภอโขงเจียม อุบลราชธานี มีลักษณะเป็น RESORT HOTEL

ข. การกำหนดตามมาตรฐานของโรงแรม กำหนดให้เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว (First Class) ตามเงื่อนไขการสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI)

ค. การกำหนดลักษณะตามขนาดของโรงแรม เนื่องจากเป็นโรงแรมที่มีห้องพัก 120 ห้อง และบ้านพัก 20 หลัง รวมทั้งองค์ประกอบเสริมมาก ดังนั้นโรงแรมในโครงการจึงมีลักษณะเป็นโรงแรมขนาดกลาง (25 - 299 ห้อง)

ง. การกำหนดลักษณะตามลักษณะการดำเนินงานของโรงแรม โดยทั่วไปสามารถแบ่งได้ 3 แบบ คือ

1. แบบอเมริกัน (American Plan Hotel) คืออัตราค่าบริการห้องพักที่รวมค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2 - 3 มื้อ ไม่ยกเว้นในกรณีที่แขกไม่รับบริการอาหาร

2. แบบยุโรป (Europe Plan Hotel) คืออัตราค่าบริการห้องพักเท่านั้น ส่วนค่าอาหาร ถ้าแขกจะรับประทานก็ต้องเสียเพิ่มอีก

3. แบบผสม (Dual Plan Hotel) คืออาจเป็นอย่างใดก็ได้ ให้แขกเลือกรับบริการได้ตามต้องการ

สำหรับโครงการเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน จึงกำหนดให้โครงการนี้มีลักษณะการดำเนินงานแบบผสม

จ. การกำหนดลักษณะตามระยะเวลาการเข้าพัก โครงการนี้เป็นโครงการเพื่อการพักผ่อน มีระยะเวลาการเข้าพักทั้งแบบระยะสั้นและระยะยาว ตั้งแต่ 2 - 20 วัน ตามความต้องการของแขกที่มาพัก

ฉ. การกำหนดลักษณะ ตามลักษณะของแขกผู้มาพัก เนื่องจากความเหมาะสม ของสถานที่ตั้ง ดังนั้นโครงการจึงมีลักษณะที่บริการนักท่องเที่ยว (Tourist) ซึ่งมีส่วนบริการต่าง ๆ สำหรับการพักผ่อนรอบตัวโครงการ

4.2 การศึกษาระบบการดำเนินงาน

โครงการโรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท เป็นโครงการที่ดำเนินรูปแบบของธุรกิจ ซึ่งจำเป็นต้องใช้บุคคลที่มีความสามารถในการดำเนินงานเพื่อให้โครงการประสบผลสำเร็จ บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของโครงการ ตลอดจนพนักงานทุกคนต้องมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน วิธีการดำเนินงานนั้นย่อมขึ้นอยู่กับนโยบายการบริหารของโรงแรมแต่ละประเภท ตามลักษณะและขนาดของโรงแรม

หลักการดำเนินงานการบริหารและบริการ สามารถแบ่งตามลักษณะของหน้าที่การทำงานของแต่ละฝ่ายดังนี้

1. ฝ่าย FRONT OFFICE
2. ฝ่ายบริหาร
3. ฝ่ายอาหารและบริการ
4. ฝ่ายแม่บ้าน
5. ฝ่ายช่างเทคนิค

รายละเอียดการดำเนินงาน

1. ฝ่าย FRONT OFFICE ประกอบด้วยหน่วยงาน 2 แผนก คือ

1.1 ฝ่ายต้อนรับ มีหน้าที่จัดทำทะเบียนผู้เข้าพัก การจองห้องพักและทำใบแจ้งผู้มาเข้าพักส่งไปยังแผนกต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การทำงานประสานกัน ฝ่ายต้อนรับประกอบด้วย

- พนักงานต้อนรับ ทำหน้าที่ลงทะเบียนห้องพักและการติดต่อสอบถาม
- พนักงานจัดการด้านขนส่งสัมภาระของแขกไปยังห้องพัก หรือจัดเก็บสัมภาระที่ต้องฝากไว้
- ฝ่ายโทรศัพท์และไปรษณีย์

1.2 ฝ่ายบัญชี มีหน้าที่จัดทำบัญชี รายรับ - รายจ่าย ทั้งหมดของโรงแรม ได้แก่ การจัดซื้อ รวบรวมรายได้จากส่วนห้องอาหารและบริการ เงินเดือนพนักงาน รวมทั้งสวัสดิการของพนักงาน การควบคุมชั่วโมงการทำงาน การจ่ายค่าแรงปฏิบัติงานจำเป็นต้องประสานงานกับหน่วยอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันความผิดพลาด ส่วนนี้ประกอบด้วยพนักงานทำบัญชีและหัวหน้า

2. ฝ่ายบริหาร เป็นส่วนทำหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมการวางแผน ได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ ประกอบด้วย

- ผู้จัดการทั่วไป ทำหน้าที่แบ่งงานไปแต่ละแผนก ควบคุมและวางแผนการดำเนินงาน
- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ทำหน้าที่รวบรวมประวัติพนักงานทั้งหมด วางแผนกำลังคน
- ผู้จัดการฝ่ายขาย ทำหน้าที่ติดต่อและขายบริการห้องพักกับตลาดภายนอก

- ผู้จัดการด้านอาหารและเครื่องดื่ม มีหน้าที่ควบคุมจัดการบริหารด้านการบริการ ในรูปของการจัดเลี้ยง การเตรียมการบริการและความพร้อมของการบริการ ในส่วนนี้จะรวมแผนกจัดซื้อซึ่งจะจัดการเกี่ยวกับการทำบัญชีและควบคุมการรับซื้อของเข้าโรงแรมทุกชนิดและจัดส่งไปยังแผนกต่าง ๆ

3. ฝ่ายอาหารและการบริการ แบ่งออกเป็น 2 แผนก คือ

3.1 ฝ่ายห้องอาหาร ในส่วนนี้จะใช้พนักงานทำหน้าที่เสิร์ฟอาหาร คัดรับและเก็บเงิน โดยมีหัวหน้าพนักงานบริการเป็นผู้ควบคุมดูแล

3.2 ฝ่ายครัว ในส่วนนี้มีหัวหน้าเป็นผู้ควบคุม และสั่งการ เกี่ยวกับชนิดและจำนวนของอาหาร ประกอบด้วยพนักงาน

- พ่อครัวประจำแผนก ได้แก่ แผนกครัวร้อนและครัวเย็น แผนกขนมปัง
- พนักงานครัว ได้แก่ พนักงานปรุงอาหาร เตรียมอาหาร ล้างจานและพนักงาน

ทำความสะอาด

ในส่วนนี้จะมีหน่วยงานของ WAITER คอยจัดบริการส่งอาหารตามห้องพักแขก โดยรับอาหารจากครัวใหญ่

4. ฝ่ายแม่บ้าน มีหน้าที่ควบคุมการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบริเวณห้องพักและบริเวณโรงแรม รวมทั้งอำนวยความสะดวกในเรื่องเครื่องใช้ไม้สอยแก่แขกที่เข้ามาพัก ประกอบด้วยพนักงาน

- แม่บ้านประจำวัน
- แผนกสวนและดอกไม้ประดับ
- แผนกผ้าและวัสดุเกี่ยวกับผ้า
- แผนกเครื่องเย็บ
- แผนกซักกรีด

5. ฝ่ายช่างเทคนิค มีหน้าที่ปรับปรุงดูแลสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกให้แก่โรงแรม ได้แก่พนักงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับเครื่องกลและไฟฟ้าของโรงแรม แผนกนี้จะมิวิสวกรเป็นหัวหน้า พนักงานประจำ ได้แก่

- แผนกช่างไฟฟ้า
- แผนกซ่อมบำรุง
- แผนกช่างไม้

4.2.1 การวิเคราะห์บุคคลากรในโครงการ

เจ้าหน้าที่และพนักงานที่ปฏิบัติงานในธุรกิจการโรงแรมมีจำนวนมาก ซึ่งอยู่ในแต่ละส่วนของหน่วยงาน บุคคลากรเหล่านี้สามารถแบ่งระดับบุคคลตามลักษณะงานได้ 4 ระดับ คือ

บุคคลากรระดับที่ 1 เป็นพนักงานในงานฝ่ายบริหารประมาณ 4% ของ

บุคคลากรทั้งหมด ได้แก่ GENERAL MANAGER ,

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SALE MANAGER , FOOD AND BEVERAGE
MANAGER , PERSONAL MANAGER

บุคลากรระดับที่ 2 เป็นงานที่เหนือกว่าระดับเทคนิค ประมาณ 6% ของบุคลากรทั้งหมด ได้แก่ ROOM DEPARTMENT MANAGER , CHIEF COOK , COOKER , HOUSE KEEPER , FRONT DESK MANAGER , CHIEF ACCOUNTANT INTERNAL AUDITOR , CHIEF ACCOUNTANT

บุคลากรระดับที่ 3 เป็นงานใช้เทคนิคปานกลาง ประมาณ 15%ของบุคลากรทั้งหมด ได้แก่ BARTENDER , HEAD - WAITER , KITCHEN SUPERVISORS , CASHIER , HOUSE KEEPING SUPERVISORS , SECRDTARIER , ACCOUNTING STAFF

บุคลากรระดับที่ 4 เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคมาก จึงไม่จำเป็นต้องมีคุณวุฒิ ประสิทธิภาพมากนัก ประมาณ 75% ของบุคลากรทั้งหมด ได้แก่ พนักงานยกกระเป๋า พนักงานเสิร์ฟ พนักงานทำความสะอาด ลูกมือในครัว เสมียนและโอเปอเรเตอร์

โครงการนี้เป็น โรงแรมพักตามอากาศ ซึ่งจากการสำรวจของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้ทำการสำรวจให้กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยว่า “อัตราจ่ายของบุคลากรต่อห้องพักของธุรกิจโรงแรมชั้นหนึ่งในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ พ.ศ. 2522 มีค่าเฉลี่ย 1.1 คนต่อห้องพัก” ต่อโรงแรมที่มีขนาดไม่เกิน 300 ห้อง

ดังนั้น จากขนาดของโครงการซึ่งมีห้องพักทั้งหมด 140 ห้อง
จึงมีจำนวนบุคลากรเท่ากับ 140 X 1.1 154 คน

สามารถจำแนกเป็นบุคลากรระดับต่าง ๆ ได้ดังนี้

บุคลากรระดับที่ 1	ประมาณ 4%	จำนวน 6	คน
บุคลากรระดับที่ 2	ประมาณ 6%	จำนวน 9	คน
บุคลากรระดับที่ 3	ประมาณ 15%	จำนวน 23	คน
บุคลากรระดับที่ 4	ประมาณ 75%	จำนวน 116	คน

4.2.2 จำนวนและตำแหน่งบุคลากรในโครงการ

ในการประมาณการความต้องการจำนวนพนักงานของแต่ละส่วนบริการนั้น อาจมีการยืดหยุ่นจำนวนพนักงานในแต่ละหน้าที่ตามนโยบายของผู้บริหาร ฉะนั้นการประมาณการจำนวนพนักงานในแต่ละส่วนจำเป็นต้องการประมาณการอย่างคร่าว ๆ เพื่อประกอบให้ทราบถึงจำนวนพนักงานของแต่ละส่วนบริการ โดยใช้อัตราแบ่งกำลังคนตามส่วนต่าง ๆ ของโรงแรมจากการสำรวจโรงแรมในสหรัฐอเมริกา ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วน FRONT OFFICE คิดอัตรากำลังคน 29% ประกอบด้วย
 - ฝ่ายต้อนรับ คิดอัตรากำลังคน 18% ประกอบด้วย พนักงานต้อนรับ แผนกยกกระเป๋า แผนกโทรศัพท์และไปรษณีย์ แผนกบริการส่วนห้องพัก พนักงานเปิดประตู
 - ฝ่ายบัญชี ทำในส่วนธุรการและการเงิน คิดอัตรากำลังคน 11% ประกอบด้วย แผนกการเงิน เสมียน พนักงานส่วนบริหาร
2. ส่วนบริหาร คิดอัตรากำลังคน 4% ประกอบด้วย ผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ
3. ส่วนอาหารและบริการ คิดอัตรากำลังคน 36% ประกอบด้วย
 - ฝ่ายห้องอาหาร คิดอัตรากำลัง 20% ประกอบด้วย พนักงานขับรถ พนักงานรับใช้ หัวหน้าพนักงานบริการ
 - ฝ่ายครัว คิดอัตรากำลัง 16% ประกอบด้วย แผนกปรุงอาหาร แผนกล้างจาน พนักงานผู้ช่วยส่วนครัว
4. ส่วนแม่บ้าน คิดอัตรากำลัง 25% ประกอบด้วย พนักงานทำความสะอาดห้องแม่บ้าน แผนกสวนซักรีด แผนกสวนและดอกไม้ประดับ
5. ส่วนช่างเทคนิค ทำในส่วนบำรุงรักษาและซ่อมแซม คิดอัตรากำลัง 6% ประกอบด้วย วิศวกร แผนกช่างไฟฟ้า แผนกช่างไม้
อัตรากำลังคนแยกตามหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดังนี้

หน่วยงาน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนพนักงาน
1. ส่วนต้อนรับ	18	28
2. ส่วนธุรการและการเงิน	11	17
3. ส่วนบริหาร	4	6
4. ส่วนห้องอาหารและบริการ	20	39
5. ส่วนครัว	16	25
6. ส่วนแม่บ้าน	25	39
7. ส่วนช่างเทคนิค	6	9
รวม	100	154

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การศึกษารายละเอียดองค์ประกอบและเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

โครงการโรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท เป็นโรงแรมขนาดกลาง ซึ่งมีสภาพที่ ตั้งริมหน้าผาแม่น้ำโขง ในเขตอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีองค์ประกอบของโรงแรม ดังนี้

1. ส่วนผู้ให้บริการโรงแรม (FRONT OF THE HOUSE)

เป็นส่วนสำหรับผู้ที่มาใช้บริการหรือติดต่อธุรกิจภายในโรงแรม จะแยกจากส่วนที่ ทำงานหรือส่วนที่ทำการผลิต แต่จะมีการบริการที่ประสานงานกันกับส่วนบริการอย่างใกล้ชิด การตกแต่งภายในบริเวณนี้ต้องจัดให้มีการดึงดูดความสนใจและสร้างบรรยากาศที่น่าประทับใจ แก่ผู้มาใช้บริการ

องค์ประกอบที่สำคัญของส่วนนี้ ประกอบด้วย

- 1.1 PUBLIC SPACE
- 1.2 ENTRANCE
- 1.3 LOBBY
- 1.4 FRONT OFFICE
- 1.5 TOILET FOR GUEST
- 1.6 CONCESSIONS AND SUBRENTALS SPACE
- 1.7 SPECIAL ACCOMMODATION
- 1.8 FOOD AND BEVERAGE SPACE
- 1.9 GUEST ROOM SPACE

2. ส่วนบริการของโรงแรม (BACK OF THE HOUSE)

เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนแม่บ้านของโรงแรม โดยจะมีการให้บริการส่วน FRONT OF THE HOUSE มีเฉพาะเจ้าหน้าที่ทำงานประจำแผนก โดยที่บุคคลภายนอกจะเข้ามา ในส่วนนี้ไม่ได้ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

องค์ประกอบที่สำคัญของส่วนนี้ ประกอบด้วย

- 2.1 FOOD AND BEVERAGE SERVICE ENTRANCE
- 2.2 FLOOR SERVICING OF ROO , SERVICE ENTRANCE
- 2.3 LAUNDRT FACILITIES
- 2.4 HOUSE KEEPER DEPARTMENT
- 2.5 MAINTENANCE AND WORKSHOP
- 2.6 ENGINEERING SERVICES
- 2.7 EMPLOYEE'S FACILITIES

สำหรับการแบ่งองค์ประกอบของโครงการ จะแบ่งตามลักษณะพื้นที่ใช้สอยและการ ใช้งานเป็นหลัก โดยมีองค์ประกอบดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. HOTEL ENTRANCE
2. PUBLIC SPACE
3. CONESSION AND SUBRENTAL SPACE
4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE
5. GUEST ROOM SPACE
6. GENERAL SERVICE SPACE
7. SPECIAL ACCOMODATION
8. ADMINISTRATION OFFICE
9. PARKING AREA

1. HOTEL ENTRANCE ทางเข้าของโรงแรมจะเป็นจุดแรกที่แขกผู้มาใช้บริการได้พบเห็น หรือเป็นทางเข้าของส่วนทำงานและส่วนบริการภายในโรงแรม แบ่งออกเป็น

- 1.1 MAIN ENTRANCE เป็นทางเข้าหลักของแขกผู้มาใช้โรงแรม มองเห็นได้ง่าย สามารถเข้าถึงจากที่จอดรถและตรงไปส่วนต้อนรับ (RECEPTION) ได้สะดวก โดยมีการออกแบบที่จอดรถรับ - ส่ง ซึ่งอยู่ใต้ CANOPY ขนาดของถนนกว้างไม่น้อยกว่า 5.50 เมตร เพื่อให้รถสามารถจอดและแล่นผ่านได้อีก 1 คัน ต่อจากที่จอดรถรับ - ส่ง จะเป็นชานกว้างที่ยกพื้นโดยมี LUGGAGE RECEPTION คอยบริการขนกระเป๋าให้แขก ก่อนเข้าสู่โถงทางเข้าโดยมีทางลาดเพื่อให้สามารถขึ้นกระเป๋าได้สะดวก อัตราส่วนของทางลาด 1 : 10 หรือ 1 : 12
- 1.2 SUB ENTRANCE เป็นทางเข้าสำหรับบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เข้ามาพักในโรงแรม แต่มาใช้บริการอื่น ๆ ที่ทางโรงแรมจัดไว้ เช่น ห้องอาหาร ห้องประชุม ร้านค้า เป็นต้น
- 1.3 SERVICE ENTRANCE เป็นทางเข้าของพนักงานและส่วนบริการภายในโรงแรม โดยออกแบบไม่ให้ปะปนกันกับทางเข้าของผู้มาใช้บริการในส่วนอื่น ๆ ของโรงแรม

2. PUBLIC SPACE เป็นส่วนที่ให้บริการแก่แขกที่มาพัก ซึ่งจะขาดเสียมิได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นส่วนที่ไม่ทำรายได้ให้กับโรงแรมโดยตรง ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- 2.1 LOBBY เป็นโถงต้อนรับที่จะเป็นศูนย์กลางของอาคารที่จะแจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ตลอดจนเป็นที่ติดต่อกับ FRONT DESK ดังนั้นส่วนนี้จึงออกแบบให้สามารถติดต่อได้โดยสะดวกจากทางเข้าใหญ่ มีการออกแบบตกแต่งให้สวยงาม และมีบรรยากาศที่ทำให้แขกประทับใจ โดยมีเนื้อที่ 0.92 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

2.2 LOUNGE เป็นบริเวณพักผ่อนของแขก สำหรับนั่งเล่น อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เป็นต้น โดยออกแบบให้อยู่ต่างหากจากทางสัญจร เข้าถึงได้สะดวกจาก LOBBY เป็นส่วนที่สามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกล โดยมีเนื้อที่ 0.55 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

2.3 BAGGAGE HANDLING เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขก โดยเฉพาะแขกที่มาเป็นกลุ่มใหญ่ ซึ่งมักมีปัญหาด้านกระเป๋าเดินทางที่ขนมารวมกันไว้หน้า RECEPTION โดยออกแบบให้มีส่วนเก็บกระเป๋าเดินทางของแขก ซึ่งสามารถขนย้ายได้สะดวกจากบริเวณที่จอดรถ และมี BELL MAN คอยดูแล โดยมีเนื้อที่ 0.04 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

2.4 FRONT DESK เป็นส่วนที่อยู่ติดกับ LOBBY ใกล้กับ MAIN ENTRANCE เป็นจุดที่แขกหรือผู้มาติดต่อกับทางโรงแรมต้องเข้ามาที่ส่วนนี้ก่อน และยังเป็นจุดควบคุมการเข้า - ออกของแขกที่มาพักด้วย ประกอบด้วย

1. ส่วนสอบถามและประชาสัมพันธ์ (INFORMATION)
2. ส่วนต้อนรับและลงทะเบียนแขก (GUEST RECEPTION AND REGISTRATION)
3. ส่วนเก็บกุญแจห้อง (KEY BOARD)
4. ส่วนเก็บเงินและแลกเปลี่ยนเงินตรา (CASHIER AND MONEY EXCHANGE)
5. ส่วนสั่งจองห้องล่วงหน้า (ADVANCE RESERVATION)
6. ส่วนไปรษณีย์ ข่าวนสาร เอกสารแนะนำ (POST OFFICE)

โดยออกแบบเป็นเคาน์เตอร์ยาว และสามารถติดต่อกับส่วน ADMINISTRATION OFFICE ได้สะดวก โดยมีเนื้อที่ 0.09 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

2.5 TELEPHONE OPERATION & SOUND AND MESSAGE RELAYS

1. แผนกโทรศัพท์ ทำหน้าที่รับ - ส่ง ข่าวนสารระหว่างแขกที่มาพักในลักษณะติดต่อกภายใน นอกจากนี้ควรมีโทรศัพท์สาธารณะเพื่อบริการให้แก่ผู้มาใช้บริการโรงแรม

โดยมีเนื้อที่ 0.04 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

2. แผนกกระจายเสียง ทำหน้าที่ให้บริการด้านเสียงเพลง เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศของโรงแรมให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังทำหน้าที่กระจายเสียงเพื่อเรียกแขกหรือประกาศต่าง ๆ ของทางโรงแรม ส่วนนี้ควรอยู่ด้านหลังของ FRONT OFFICE

2.6 MALE AND FEMALE PUBLIC TOILETS ได้แก่ห้องส้วมสำหรับแขกที่ มาพักและแขกประเภทอื่น ๆ ของโรงแรม โดยออกแบบให้กระจายหลาย ๆ จุด เพื่อลดขนาดและเพื่อกระจายให้ได้ใช้อย่างสะดวกและทั่วถึง มีเครื่องสุข ภัณฑ์สวยงาม สะอาดน่าใช้ มีการระบายอากาศสู่ภายนอกได้โดยตรง เพื่อกัน กลิ่นเข้าไปอบภายในอาคาร

โดยมีเนื้อที่	ห้องส้วมชาย	0.14	ตารางเมตร / 1 ห้องพัก
	ห้องส้วมหญิง	0.09	ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

3. CONCESSION AND SUB RENTAL SPACE เป็นส่วนที่ให้บริการแก่แขก ที่มาพักและบุคคลภายนอก เป็นส่วนที่ทำรายได้ให้กับโรงแรม โดยทางโรงแรมดำเนินการเอง หรือให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการก็ได้ ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

3.1 TOUR AND WATER SPORTS SERVICE เป็นส่วนบริการแก่แขกใน การนำเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม รวมทั้งบริการเรือนำเที่ยวในลุ่มแม่น้ำ ไชงและแม่น้ำมูล พร้อมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมทางน้ำ เช่น เรือพาย ห่วงยาง เบ็ดตกปลา เป็นต้น โดยคิดราคาแยกต่างหากจากค่าที่พัก

3.2 TOBACCO AND NEWS STAND เป็นส่วนจัดจำหน่ายบุหรี่และ หนังสือพิมพ์ โดยออกให้อยู่บริเวณเคาน์เตอร์ มีพนักงานประจำ 1 คน

3.3 RENTAL SHOP เป็นส่วนที่เปิดให้เอกชนเข้ามาเช่าเพื่อดำเนินธุรกิจ เช่น ร้าน ตัดผม ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ภาพถ่าย ภาพวาด เป็นต้น จำนวนร้านค้าไม่ได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนห้องพักของโรงแรมโดยตรง แต่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและ ความเหมาะสม โดยออกแบบให้สามารถเข้าได้โดยตรงจากถนนและจากโถง ดันรับของโรงแรมด้วย โดยมีเนื้อที่ 30 ตารางเมตร / 1 ห้อง

4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE เป็นส่วนบริการอาหารและ เครื่องดื่มแก่แขกที่มาพัก ตลอดจนผู้มาใช้บริการทั่วไป ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

4.1 MAIN DINING ROOM เป็นส่วนให้บริการอาหารแก่แขกที่มาพักและ บุคคลทั่วไป โดยออกแบบให้ส่วนนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม โดย คำนึงถึงความสัมพันธ์กับห้องครัวและห้องเตรียมอาหาร ตามปกติแล้วแขกที่ มาพักจะใช้บริการห้องอาหารไม่พร้อมกันหมด ขนาดของห้องอาหารจะคิด ขนาดความจุ 30 - 40% ของจำนวนแขกที่มาพักเต็มอัตรา

โดยมีเนื้อที่ 1.48 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

4.2 PRIVATE DINING ROOM เป็นส่วนรับประทานอาหารเฉพาะกลุ่ม ออก แบบให้มีความเป็นส่วนตัว สำหรับจำนวนผู้รับประทานอาหารแล้วแต่ความเหมาะสม โดยมีเนื้อที่ 0.65 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

4.3 COFFEE SHOP เป็นส่วนบริการแก่แขกผู้มาพักและบุคคลทั่วไป ประเภทอาหารจะปรุงง่ายโดยมีการบริการเครื่องดื่มด้วย ในส่วนนี้จะเปิดตั้งแต่เข้าไปจนถึงกลางคืน

โดยมีเนื้อที่ 0.65 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

ครัวของ COFFEE SHOP มีเนื้อที่ 20% ของส่วนรับประทาน

4.4 BANQUET HALL เป็นส่วนเปิดให้เช่าเพื่อจัดงานเลี้ยง จัดประชุม ส่วนใหญ่บริการบุคคลภายนอก ลักษณะเป็นห้องโถงขนาดใหญ่ สามารถแบ่งให้เล็กลงได้ตามจำนวนคน โดยใช้ PARTITION เพื่อให้เหมาะกับงาน ขนาดของห้องนี้ขึ้นกับนโยบายและความต้องการของแต่ละโรงแรม

โดยมีเนื้อที่

1.30 ตารางเมตร / คน สำหรับการจัดโต๊ะแบบ BANQUET STYLE

1.00 ตารางเมตร / คน สำหรับการจัดโต๊ะแบบ โต๊ะประชุมเป็นกลุ่ม

BANQUET FOYER มีเนื้อที่ 1/4 ของส่วนจัดเลี้ยง

BANQUET SERVICE PANTRY มีเนื้อที่ 1/6 ของส่วนจัดเลี้ยง

BANQUET STORAGE มีเนื้อที่ 1/10 ของส่วนจัดเลี้ยง

4.5 MAIN KITCHEN เป็นส่วนที่ใช้ปรุงอาหารเพื่อส่งไปบริการ MAIN DINING ROOM หรืออาจรวมไปถึงห้องอาหารสำหรับพนักงานด้วยก็ได้ ดังนั้นจึงต้องอยู่ในบริเวณที่สามารถบริการได้สะดวกที่สุด ไม่ขัดกับทางสัญจรของแขกผู้มาพัก โดยมีเนื้อที่ 40% ของพื้นที่ห้องอาหาร ประกอบด้วย

4.5.1 PREPARATION AREA เป็นบริเวณเตรียมเครื่องปรุงอาหารที่จะส่งไปยังบริเวณปรุงอาหารส่วนอื่น ๆ โต๊ะเตรียมอาหารก่อนปรุงนั้นควรสูง

ประมาณ $2\frac{1}{2}$ ถึง 3 ฟุต ความกว้างแล้วแต่ความเหมาะสม มีตู้เก็บของต่างหาก บริเวณใกล้โต๊ะอาหารเพื่อความสะดวกในการหยิบใช้

4.5.2 COOKING AREA เป็นบริเวณปรุงอาหาร ควรอยู่ใกล้กับ PANTRY เพื่อความสะดวกในการบริการ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) HOT KITCHEN คือแผนกปรุงอาหารที่เกี่ยวกับความร้อนทั้งหมด อุปกรณ์ครัวส่วนนี้ ได้แก่ เตาแก๊ส เตาอบ เตาอุ่นอาหาร ชั้นวางของ อ่างล้างมือ

2) COLD KITCHEN คือแผนกปรุงอาหารประเภทสลัด ออร์เดิร์ฟ หรือทำอาหารประเภทที่ต้องใช้ความเย็นอยู่เสมอ

3) PANTRY KITCHEN คือแผนกเตรียมอาหารว่างต่าง ๆ เช่น ไอศกรีม ผลไม้สด

4.5.3 FOOD SERVICE ROOM เป็นบริเวณเตรียมอาหารก่อนที่จะนำไปยัง ส่วนต่าง ๆ เป็นที่เก็บเหล่าและเครื่องคั้น ซึ่งสามารถนำไปบริการยัง ห้องอาหารและ COFFEE SHOP ก่อนถึงเวลาบริการ ในบริเวณนี้จะต้องมีที่เก็บของ ถึง ตู้เย็นที่มีอุณหภูมิต่าง ๆ

4.5.4 WASHING AREA เป็นบริเวณที่ใช้ล้างถ้วยชาม ซ้อนส้อม ทุกชนิด โดยมีคนคอยตรวจสอบความสะอาดอยู่เสมอ

4.5.5 DISPENSER BAR เป็นส่วนหน้าสุดของครัวสำหรับการตรวจเช็ค อาหารที่จะแยกไปเสิร์ฟ

4.5.6 CHIEF OFFICE เป็นส่วนทำงานของหัวหน้าพ่อครัว

4.5.7 BAKE SHOP เป็นส่วนจัดอาหารลักษณะขนมปัง ประกอบด้วย เครื่องอบ ชั้นเก็บขนมปัง โต๊ะทำงาน โต๊ะล้างมือ พร้อมตู้อาหาร สำเร็จรูป

รายละเอียดการใช้เนื้อที่ของส่วนห้องครัว

1. ส่วนเนื้อสัตว์และการเตรียม (MEAT PREPARATION)	4%	ของพื้นที่ครัว
2. ส่วนผักสดและการเตรียม (VEGETABLE PREPARATION)	7%	ของพื้นที่ครัว
3. ส่วนปรุงอาหาร (COOKING)	12%	ของพื้นที่ครัว
4. ส่วนอาหารแช่เย็น (COOL FOOD)	10%	ของพื้นที่ครัว
5. ส่วนทำขนมปัง (BAKE SHOP)	20%	ของพื้นที่ครัว
6. ส่วนล้างชาม (WASHING)	10%	ของพื้นที่ครัว
7. ส่วนเนื้อที่โล่ง (CIRCULATION SPACE)	37%	ของพื้นที่ครัว
รวมพื้นที่		100% ของพื้นที่ครัว

4.6 STEWARD'S STORE ROOM เป็นส่วนเก็บอาหารสดและอาหารแห้ง แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. COLD STORE เป็นส่วนของห้องเย็นสำหรับเก็บอาหารสดโดยเฉพาะซึ่ง แยกเป็น อาหารทะเล เนื้อสัตว์และผัก

2. DRY STORE เป็นส่วนเก็บอาหารแห้ง โดยมีเนื้อที่ 0.36 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

4.7 BEVERAGE STORE ROOM เป็นส่วนเก็บพวกเครื่องดื่มต่าง ๆ ซึ่งแยก ออกจากห้องเก็บของทั่วไป

โดยมีเนื้อที่ 0.128 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

5. GUEST ROOM SPACE เป็นส่วนบริการห้องพัก ซึ่งประกอบด้วย ห้องนอน ห้องน้ำ ตู้เสื้อผ้า นอกจากนี้ยังรวมถึงพื้นที่บริการต่าง ๆ ด้วย เช่น ทางเดิน บันได และ SERVICE ROOM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5.1 GUEST ROOM เป็นส่วนที่บริการในการเช่าห้องพัก สามารถทำอะไรให้กับโรงแรมได้มากกว่าส่วนอื่น ๆ ลักษณะของโรงแรมในโครงการเป็นประเภท RESORT HOTEL ซึ่งผู้มาส่วนใหญ่จะมาเป็นคู่ หมู่คณะ หรือครอบครัว ดังนั้นทางโครงการจึงบริการห้องคู่ ห้องชุด และบ้านพัก ดังนี้
- 5.1.1 DUBLE BEDROOM เป็นห้องพักที่จัดไว้บริการ แก่แขกที่มาพัก 2 คน โดยมีเตียงเดี่ยว 2 เตียงแยกต่างหาก ในกรณีที่แขกมาพักคนเดียวก็คิดค่าเช่าห้องราคาหนึ่ง แต่ถ้าแขกมาพัก 2 คน ก็อาจเลื่อนเตียงติดกันได้ตามต้องการ
โดยมีเนื้อที่ 25 - 30 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก
- 5.1.2 SUIT A เป็นห้องชุด ที่ประกอบด้วย 1 ห้องนอน 2 ห้องน้ำ พร้อมส่วนนั่งเล่น รับประทานอาหาร และ PANTRY
โดยมีเนื้อที่ 50 - 60 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก
- 5.1.3 SUIT B เป็นห้องชุด ที่ประกอบด้วย 2 ห้องนอน 3 ห้องน้ำ พร้อมส่วนนั่งเล่น รับประทานอาหาร และ PANTRY
โดยมีเนื้อที่ 75 - 90 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก
- 5.1.4 BUNGALOW เป็นบ้านพัก ที่ประกอบด้วย ห้องนอน ห้องน้ำ ส่วนนั่งเล่น ระเบียงชมวิว
โดยมีเนื้อที่ 30 - 40 ตารางเมตร / 1 หลัง
- 5.2 GUEST FLOOR SERVICE เป็นส่วนที่บริการห้องพักแขกโดยตรง ประกอบด้วย
- 5.2.1 FURNITURE STORAGE เป็นห้องสำหรับเก็บเฟอร์นิเจอร์สำรองสำหรับห้องต่าง ๆ และเครื่องใช้บางส่วน เช่น เตียงเสริม โต๊ะหัวเตียง เป็นต้น
โดยมีเนื้อที่ 0.23 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก
- 5.2.2 MAID ROOM เป็นส่วนบริการที่พักของพนักงานทำความสะอาดและเก็บเครื่องมือทำความสะอาด พร้อมห้องน้ำของส่วน SERVICE
โดยมีเนื้อที่ 0.41 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก
- 5.2.3 LINEN ROOM เป็นส่วนเก็บของใช้ประเภทผ้า เช่น ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะที่ใช้สำหรับห้องพักแขก ในส่วนนี้จะมียังเก็บผ้าที่ใช้แล้วเพื่อส่งไปซักและเก็บผ้าที่ซักครีแล้ว ซึ่งจะนำไปใช้ต่อไป
โดยมีเนื้อที่ 0.41 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6. GENERAL SERVICE SPACE เป็นส่วนที่ไม่ได้ทำรายได้ให้กับโครงการโดยตรง แต่ก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของโครงการ รายละเอียดส่วนต่าง ๆ มีดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.1 MISCELLANEOUS SERVICE เป็นส่วนที่มีหน้าที่ดูแลจัดการเกี่ยวกับความสะอาดเรียบร้อยทั้งหมดของโครงการ ประกอบด้วย

6.1.1 LINEN STORAGE เป็นส่วนที่เก็บผ้าต่าง ๆ ที่ใช้ประจำและผ้าสำรอง รวมทั้งผ้าปูโต๊ะ เครื่องแบบพนักงาน ที่เก็บรถเข็น และตะกร้าใส่ผ้า ประกอบด้วยชั้นสำหรับวางของ หรือเสื้อผ้าที่ซักแล้ว และเคาน์เตอร์สำหรับส่งเสื้อผ้าที่ซักแล้วให้พนักงานบริการ โดยมีเนื้อที่ 0.418 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.1.2 LAUNDRY เป็นส่วนซักรีดเสื้อผ้า จะมีเครื่องซักผ้า เครื่องบีบผ้า เครื่องอบผ้า ฯลฯ โดยพนักงานจะเก็บเสื้อผ้าสกปรกจากห้องพักแขก กักตุน และส่วนอื่น ๆ ของโครงการ นำมายังส่วน LAUNDRY โดยมีเนื้อที่ 0.80 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.1.3 HOUSE KEEPER ROOM เป็นส่วนทำงานของแม่บ้าน มีหน้าที่ดูแลและควบคุมงานให้ทั่วถึง รับผิดชอบทางด้านบริการ และสถานที่บริเวณห้องพักและงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อที่ 40 ตารางเมตร

6.2 MAINTANANCE AND WORKSHOP

6.2.1 MECHANICAL AND ELECTRICAL SHOP มีหน้าที่ตรวจสอบและซ่อมแซมระบบเครื่องกลและเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ โคม เป็นต้น โดยมีเนื้อที่ 0.07 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.2.2 UPHOLSTERY SHOP มีหน้าที่เกี่ยวกับการซ่อมแซมเครื่องเรือนต่าง ๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เป็นต้น โดยมีเนื้อที่ 0.25 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.2.3 PAINT AND VANISH SHOP มีหน้าที่เกี่ยวกับงานสีทุกชนิด ห้องควรมีมาตรฐานในการป้องกันให้เป็นพิเศษและมีการระบายอากาศที่ดี โดยมีเนื้อที่ 0.06 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.2.4 FURNITURE STORAGE เป็นส่วนเก็บเครื่องเรือน ที่ไม่ได้ใช้ ชิ้นส่วนที่ชำรุด หรือต้องการดัดแปลงแก้ไข เพื่อรอการนำไปแก้ไขซ่อมแซม ไม่ควรอยู่ตามทางเดินหรือชั้นใต้ดิน โดยมีเนื้อที่ 0.20 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.3 ENGINEERING SERVICE

6.3.1 ENGINEERING OFFICE เป็นส่วนทำงานรวมของวิศวกรแต่ละแผนก โดยมีเนื้อที่ 0.12 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2 PUMPING AND BOILER ROOM เป็นส่วนห้องเครื่องจักรกลในการคัมน์น้ำแจกจ่ายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม ประกอบด้วยเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ และมีจำนวนหลายเครื่อง จึงควรคำนึงถึงปัญหาเสียงรบกวน ของเครื่องที่มีความร้อนสูง โดยมาก จะเดินเครื่องตลอดเวลา ตำแหน่งของห้องควรวี ควรออยู่ใกล้ ห้องครัว ห้องน้ำ และควรออยู่ใกล้กับตำแหน่งช่องท่อ ที่จ่ายไปตามห้องพัก เพื่อให้สูญเสียความร้อนน้อยที่สุด

โดยมีเนื้อที่ 0.56 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.3.3 CHILLER ROOM เป็นส่วนห้องเครื่องระบบปรับอากาศ และการเดินท่ออากาศซึ่งมีขนาดใหญ่ มีห้องทำงานเล็ก ๆ ที่ป้องกันเสียงรบกวนอยู่ในห้องนี้ โต้ะทำงาน 2 ตัว สำหรับคนควบคุมอาจมีที่นั่งพักผ่อนเล็ก ๆ อยู่ด้วยก็ได้

6.3.4 ELECTRIC ROOM เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ ควบคุมเรื่องเกี่ยวกับไฟฟ้า และการเดินสายไฟ ภายในห้อง มีแผงควบคุมไฟฟ้าหลายแผง ขนาดต่าง ๆ กัน ในส่วนนี้เป็นห้องเครื่องที่มีความสงบที่สุด มีโต้ะทำงานของหัวหน้าฝ่ายควบคุมการทำงานภายในทั้งหมด

โดยมีเนื้อที่ 0.18 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.3.5 FUEL STORAGE เป็นส่วนเก็บน้ำมันที่ใช้สอยสำหรับห้องเครื่องภายในโครงการ อาจเป็นถังเก็บน้ำมันตั้งลอยไว้ในห้องหรือฝังไว้ใต้ดิน ซึ่งมีความปลอดภัยกว่า ตำแหน่งของส่วนนี้ควรออยู่ใกล้กับห้อง BOILER และรถส่งน้ำมันสามารถเข้าถึงได้สะดวก

โดยมีเนื้อที่ 0.20 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.4 EMPLOYEE' S FACILITIES เป็นส่วนบริการความสะดวกแก่พนักงาน เช่น ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บของ ห้องน้ำ - ส้วม ส่วนรับประทานอาหารและครัวของพนักงาน มักจะอยู่ใกล้กับบริเวณทางเข้าหรือสามารถส่งอาหารจากครัวมายังส่วนนี้ได้สะดวก ประกอบด้วย

6.4.1 EMPLOYEE' S DINING ROOM AND LOUNGE เป็นบริเวณที่พนักงานใช้รับประทานอาหาร และเป็นส่วนพักผ่อน การจัดบริเวณที่รับประทานอาหารภายในโรงแรมเช่นนี้เพื่อมิให้เป็นการเสียเวลาในการที่จะต้องไปหาอาหารรับประทานเอง สำหรับจำนวนที่นั่งปกติคิดครึ่งหนึ่งของพนักงาน การบริการอาหารมักจะเป็นรูปแบบ CAFETERIA และมีรายการอาหารง่าย ๆ

โดยมีเนื้อที่ 0.70 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.4.2 EMPLOYEE' S CHANGING ROOM AND TOILET เป็นบริเวณที่พนักงานใช้เปลี่ยนเครื่องแบบสำหรับทำงานในโครงการ เป็นส่วนเฉพาะของพนักงานไม่ปะปนกับส่วนอื่น ๆ แบ่งเป็น 2 ห้อง สำหรับพนักงานชายและหญิง ซึ่งอาจจะอยู่ใกล้หรือติดกันตามความเหมาะสมประกอบด้วย

1) LOCKER AND CHANGING ROOM เป็นส่วนที่เก็บเสื้อผ้าและเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ประกอบด้วย ตู้เก็บของวางเรียงติดกัน พร้อมด้วยชั้นวางของและม้านั่ง

2) TOILET ประกอบด้วยห้องน้ำ ห้องส้วม โถปัสสาวะ อ่างล้างหน้า และกระจกสำหรับแต่งตัว

6.5 SERVICE ENTRANCE AND APPURTENANCE

6.5.1 LOADING PLATFORM เป็นส่วนติดต่อระหว่างที่จอดรถบริการกับส่วนบริการของโครงการ สำหรับรถขนวัสดุขี้เถ้าและขนสินค้าขึ้นลง

6.5.2 RECEIVING AREA เป็นบริเวณสำหรับพักรอตามรายการที่สั่งซื้อทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องดื่ม ผ้าและเครื่องใช้ต่าง ๆ เมื่อตรวจเรียบร้อยแล้วจะนำไปเก็บยังห้องเก็บของรวมหรือห้องเก็บของเฉพาะอย่าง

โดยมีเนื้อที่ 0.14 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.5.3 CONTROL AND TIME ROOM เป็นแผนกที่ตรวจสอบบุคคลเข้า-ออก ส่วนบริการของโครงการ และตรวจสอบเวลาการทำงานของพนักงานด้วย

โดยมีเนื้อที่ 16 ตารางเมตร

6.5.4 PERSONAL DEPARTMENT ทำหน้าที่รับและดำเนินการทำงานของพนักงาน จัดการด้านประวัติพนักงาน และสถิติต่าง ๆ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่รับสมัคร

โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

6.5.5 GENERAL STORAGE ส่วนเก็บของทั่วไป ภายในห้องจะแยกของออกเป็นหมวดหมู่ที่ใช้ภายในโครงการ จัดวางเป็นระเบียบในลักษณะชั้นหรือตู้

โดยมีเนื้อที่ 0.40 ตารางเมตร / 1 ห้องพัก

6.5.6 GARBAGE ROOM เป็นส่วนเก็บขยะ เศษอาหาร ขวดเปล่า กระป๋อง เป็นต้น บริเวณนี้ควรปิดมิดชิด เนื่องจากปัญหากลิ่นเหม็นรบกวน และสภาพไม่น่าดูนัก ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนเก็บขยะเปียก ซึ่งต้องแช่เย็นไม่ให้บูด ส่วนเก็บขยะแห้งและส่วนเก็บขวดเปล่า โดยมีเนื้อที่ 16 ตารางเมตร

7. SPECIAL ACCOMMODATION เป็นส่วนบริการพิเศษที่ทางโรงแรมจัดขึ้น เพื่อให้บริการแก่แขกผู้มาพัก โดยเฉพาะโครงการเป็นโรงแรมพักตากอากาศที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริการด้านการพักผ่อนหย่อนใจ แก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนการท่องเที่ยวในแม่น้ำโขงและแม่น้ำมูล รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่มากมายรอบ ๆ โครงการ พร้อมทั้งให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แก่แขกที่มาพักเพื่อสร้างจิตสำนึกต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยมีองค์ประกอบดังนี้

7.1 CLUB HOUSE เป็นส่วนให้บริการแก่แขกที่มาพักในด้านการพักผ่อน โดยออกแบบให้อยู่ในบริเวณที่มีมุมมองที่ดี มีความเป็นส่วนตัว ไม่ถูกรบกวนจากภายนอก ประกอบด้วย สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส ห้องเล่นเกมส์ ห้อง SAUNA ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องน้ำ - ส้วม ห้องปฐมพยาบาล

7.2 ท่าเทียบเรือ เป็นส่วนบริการแก่แขกที่มาพักในการท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งบริเวณโดยรอบโครงการมีสถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำมากมาย เช่น แม่น้ำสองสีซึ่งเป็นจุดที่แม่น้ำมูลไหลไปบรรจบกับแม่น้ำโขง แก่งตะนะ แก่งคันเหว เขื่อนปากมูล เป็นต้น

7.3 RECREATION SPACE เป็นส่วนพักผ่อนโดยมีการจัด LANDSCAPE เข้ามาผสมผสานเพื่อสร้างความสวยงาม ความร่มรื่นแก่พื้นที่ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างเอกลักษณ์ของตัวโครงการอีกด้วย ทำให้แขกที่มาพักเกิดความประทับใจ

8. ADMINISTRATION OFFICE เป็นส่วนดำเนินการของโรงแรมด้านการบริหารเพื่อให้กิจการดำเนินไปตามนโยบาย โดยจัดรูปแบบในลักษณะสำนักงาน แบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

8.1 EXECUTIVE MANAGEMENT เป็นส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่ระดับสูง ประกอบด้วย

8.1.1 GENERAL MANAGER โดยมีเนื้อที่ 30 ตารางเมตร

8.1.2 PERSONAL MANAGER โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

8.1.3 SALES AND PUBLIC RELATION MANAGER

โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

8.1.4 FOOD AND BEVERAGE MANAGER

โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

8.2 SECRETARIES AND RECEPTION ROOM เป็นส่วนสำนักงานเลขานุการและแผนกต้อนรับ โดยจัดรูปแบบห้องเป็นแบบสำนักงานรวมใหญ่

โดยมีเนื้อที่ 2.50 ตารางเมตร / 1 คน

8.3 CONFERENCE ROOM เป็นห้องประชุมสำหรับเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูง การวางตำแหน่งควรอยู่ใกล้กับ EXECUTIVE MANAGEMENT OFFICE

กำหนดจำนวนคนในส่วนของการประชุมที่เพียงพอประมาณ 20 คน

โดยมีเนื้อที่ 2.50 ตารางเมตร / 2 คน

8.4 GENERAL OFFICE เป็นส่วนทำงานใหญ่ซึ่งติดต่อกับแผนกเลขานุการและแผนกต้อนรับ ประกอบด้วย

8.4.1 CASHIER'S CABINET เป็นบริเวณทำงานของ CASHIER รวมทั้งมีส่วนสำหรับเก็บของมีค่าของแขก ซึ่งมีการรักษาความปลอดภัยอย่างดี

8.4.2 SALE AND PUBLIC RELATION DEPARTMENT ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์และติดต่อกับหน่วยงานต่าง ๆ รับผิดชอบเรื่องจัดเช่าห้องพักและการเช่าพื้นที่ของโครงการ ประกอบด้วย

1) CATERING MANAGER ผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

2) OFFICE AREA โดยมีเนื้อที่ 2.50 ตารางเมตร / 1 คน

3) STORAGE เป็นส่วนเก็บเอกสาร

8.4.3 ACCOUNTING DEPARTMENT เป็นส่วนทำงานของฝ่ายบัญชีและการเงิน ประกอบด้วย

1) ACCOUNTING MANAGER โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

2) CONTROLLER ผู้ควบคุมบัญชีและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ โดยมีเนื้อที่ 20 ตารางเมตร

3) OFFICE AREA โดยมีเนื้อที่ 2.50 ตารางเมตร / 1 คน

4) STORAGE เป็นส่วนเก็บเอกสาร

9. PARKING SPACE เป็นส่วนจอดรถภายในโครงการ การคำนวณพื้นที่และจำนวนได้ยึดตามหลักการพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522

9.1 การคำนวณหาที่จอดรถยนต์สำหรับแขก

โดยมีวิธีการคำนวณ คือ เปรียบเทียบจำนวนรถยนต์ที่ได้จากการคำนวณโดยใช้จำนวนห้องพักแขก พื้นที่กวดอาคารและส่วนจัดเลี้ยง พื้นที่ห้องโถง กับจำนวนรถยนต์ที่ได้จากการคำนวณโดยใช้พื้นที่ของอาคารทั้งหมด ผลของการเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทียบถ้าวิธีใดมีจำนวนรถยนต์มากกว่าให้ยึดถือจำนวนรถยนต์ตามนั้น

9.1.1 จำนวนจากจำนวนห้องพักแขก พื้นที่ภัตตาคารและส่วนจัดเลี้ยง พื้นที่ห้องโถง

ก. หากจากจำนวนห้องพักแขก

จากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พ.ศ. 2522 โรงแรมที่มีห้องไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่ต่ำกว่า 10 คัน สำหรับ ห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้องให้ถืออัตรา 1 คันต่อ 5 ห้อง เศษของ 5 ให้ถือเป็น 5 ห้อง

ดังนั้น 30 ห้องพักแรก ต้องการที่จอดรถยนต์ 10 คัน

70 ห้องพักแรก ต้องการที่จอดรถยนต์ 14 คัน

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราในวรรคหนึ่ง สำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ในส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้ถืออัตรา 1 คัน ต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ให้ถือเป็น 10 ห้อง

ดังนั้นใน 40 ห้องหลังต้องการที่จอดรถยนต์ 4 คัน

ดังนั้น จำนวนที่จอดรถยนต์สำหรับแขกเท่ากับ 28 คัน

ข. หากจากพื้นที่ภัตตาคารและส่วนจัดเลี้ยง

1. MAIN DINING ROOM	มีพื้นที่	207.20 ตารางเมตร
2. PRIVATE DINING ROOM	มีพื้นที่	91.00 ตารางเมตร
3. COFFEE SHOP	มีพื้นที่	91.00 ตารางเมตร
4. BANQUET HALL	มีพื้นที่	325.00 ตารางเมตร
	รวมพื้นที่	714.20 ตารางเมตร

จากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ภัตตาคารและส่วนจัดเลี้ยงมีพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหารเกิน 70 ตารางเมตร ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ตั้งโต๊ะอาหาร 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ให้ถือเป็น 30 ตารางเมตร

ดังนั้น จำนวนที่จอดรถยนต์สำหรับภัตตาคารและส่วนจัดเลี้ยงเท่ากับ 24 คัน

ค. หากจากพื้นที่ห้องโถง

1. MAIN LOBBY	มีพื้นที่	128.80 ตารางเมตร
2. LOBBY LOUNGE	มีพื้นที่	77.00 ตารางเมตร
3. BANQUET FOYER	มีพื้นที่	81.25 ตารางเมตร
	รวมพื้นที่	287.05 ตารางเมตร

จากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ห้องโถง 10 ตารางเมตร เศษของ 10 ให้ถือเป็น 10 ตารางเมตร

ดังนั้น จำนวนที่จอดรถยนต์สำหรับพื้นที่ห้องโถงเท่ากับ 29 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจำนวนที่จองครดยนต์ซึ่งคำนวณได้ เท่ากับ 81 คัน

9.12 จำนวนจากพื้นที่ของอาคารทั้งหมด

1. PUBLIC SPACE	มีพื้นที่	325.92	ตารางเมตร
2. CONCESSION AND SUB RENTAL SPACE	มีพื้นที่	264.00	ตารางเมตร
3. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE	มีพื้นที่	1,382.30	ตารางเมตร
4. GUEST ROOM SPACE	มีพื้นที่	6,323.53	ตารางเมตร
5. GENERAL SERVICE SPACE	มีพื้นที่	894.38	ตารางเมตร
6. SPECIAL ACCOMMODATION	มีพื้นที่	3,080.40	ตารางเมตร
7. ADMINISTRATION OFFICE	มีพื้นที่	367.20	ตารางเมตร
	รวมพื้นที่	12,637.72	ตารางเมตร

จากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ให้มีที่จองครดยนต์ไม่น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ของอาคาร 240 ตารางเมตร เศษของ 240 ให้ถือเป็น 240 ตารางเมตร

ดังนั้น จำนวนที่จองครดยนต์ซึ่งคำนวณได้เท่ากับ 53 คัน

เปรียบเทียบจำนวนรดยนต์ที่คำนวณได้ด้วยวิธี 9.1.1 แล้วมากกว่าที่คำนวณได้ด้วยวิธี 9.1.2 ดังนั้นจำนวนที่จองครดยนต์สำหรับแขกในโครงการเท่ากับ 81 คัน จากมาตรฐานที่จองครดยนต์ของหนังสือ TIME SAVER STANDARD กิตพื้นที่ 25 ตารางเมตร ต่อที่จองครดยนต์ 1 คัน โดยรวมพื้นที่ทางสัญจรด้วย

ดังนั้นพื้นที่จองครดยนต์สำหรับแขกเท่ากับ 2,025.00 ตารางเมตร

9.2 การคำนวณหาที่จองครดยนต์โดยสารขนาดใหญ่

ตามปกติแล้วแขกที่มาเป็นคณะ จะมีสัญญาที่ทางโรงแรมแน่นอนว่าจะมีแขกจำนวนเท่าใดและเข้าพักวันไหน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายและความสามารถของโรงแรมในการหาแขก ซึ่งตามปกติ RESORT HOTEL จะมีแขกที่มาเป็นคณะมาก

ตามมาตรฐานสากลในการคำนวณหาที่จองครดยนต์โดยสารขนาดใหญ่ จะใช้อัตราการเข้าพัก (OCCUPANCY RATE) ของแขกเป็น 80% และอัตราผู้เข้าพักต่อห้องเป็น 1.6 คนต่อห้องพัก

ดังนั้น จะได้จำนวนห้องสำหรับอัตราการเข้าพัก 80% เป็น 140×80

100

เท่ากับ 112 ห้อง

จำนวนแขกที่มาพัก เป็น 112×1.6 เท่ากับ 180 คน

สามารถแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวที่มาเป็นคณะประมาณ 70% นักท่องเที่ยวอิสระ นักธุรกิจ และอื่น ๆ 30%

ดังนั้นจำนวนแขกที่เดินทางมาโดยรถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ เป็น

180×70 เท่ากับ 126 คน

100

รถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ 1 คันสามารถบรรจุได้ 40 คน ดังนั้นจำนวนแขกที่เดินทางมา 126 คน ต้องการใช้รถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ 3 คัน

จากมาตรฐานที่จอดรถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ (BUS COACH PARKING) ของหนังสือ TIME SAVER STANDARD คิดพื้นที่ 60 ตารางเมตร ต่อที่จอดรถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ 1 คัน โดยรวมพื้นที่ทางสัญจรด้วย

ดังนั้นพื้นที่จอดรถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ เท่ากับ 180.00 ตารางเมตร

9.3 การคำนวณหาที่จอดรถจักรยานยนต์สำหรับแขก

จากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ให้คิดอัตราที่จอดรถจักรยานยนต์จาก 15% ของพื้นที่กวดอาคารและส่วนจัดเลี้ยง และคิดต่อพื้นที่ 25 ตารางเมตรต่อ 1 คัน

พื้นที่กวดอาคารและส่วนจัดเลี้ยง	เท่ากับ	714.20	ตารางเมตร
คิด 15% ของพื้นที่	เท่ากับ	107.13	ตารางเมตร
ดังนั้นจำนวนรถจักรยานยนต์	เท่ากับ	5	คัน

จากมาตรฐานที่จอดรถจักรยานยนต์ (MOTORCYCLE) ของหนังสือ TIME SAVER STANDARD คิดพื้นที่ 1.50 ตารางเมตรต่อที่จอดรถจักรยานยนต์ 1 คัน โดยรวมพื้นที่ทางสัญจรด้วย

ดังนั้นพื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ เท่ากับ 7.50 ตารางเมตร

9.4 การคำนวณหาที่จอดรถยนต์เช่าและรถยนต์รับ - ส่งแขก

จากจำนวนนักท่องเที่ยวอิสระ นักธุรกิจและอื่น ๆ อีก 30% มีจำนวนห้องพัก 33 ห้อง ที่ไม่ได้เดินทางมาด้วยรถยนต์โดยสารขนาดใหญ่ สามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวรอบ ๆ โครงการได้โดยรถยนต์เช่า รถบริการรับ - ส่งของทางโรงแรม หรือรถแท็กซี่ ซึ่งจำนวนรถยนต์คิดจาก 15% ของจำนวนห้องพักที่เหลืออีก 30%

ดังนั้นจำนวนที่จอดรถยนต์เช่าและรถยนต์รับ - ส่งแขก เป็น

15×33 เท่ากับ 5 คัน

100

จากมาตรฐานที่จอดรถยนต์ของหนังสือ TIME SAVER STANDARD คิดพื้นที่ 25 ตารางเมตร ต่อที่จอดรถยนต์ 1 คัน โดยรวมพื้นที่ทางสัญจรด้วย

ดังนั้นพื้นที่จอดรถยนต์เช่าและรถยนต์รับ - ส่งแขกเท่ากับ 125 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.5 การคำนวณหาที่จอดรถยนต์ฝ่ายบริหาร

จากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ให้คิดอัตราที่จอดรถยนต์ 1 คันต่อพื้นที่ส่วนสำนักงาน 60 ตารางเมตร เศษของ 60 ให้ถือเป็น 60 ตารางเมตร
พื้นที่ส่วนสำนักงาน เท่ากับ 391.20 ตารางเมตร
ดังนั้นจำนวนรถยนต์เท่ากับ 7 คัน

จากมาตรฐานที่จอดรถยนต์ของหนังสือ TIME SAVER STANDARD คิดพื้นที่ 25 ตารางเมตรต่อที่จอดรถยนต์ 1 คัน โดยรวมพื้นที่ทางสัญจรด้วย
ดังนั้นพื้นที่จอดรถยนต์ฝ่ายบริหาร เท่ากับ 175 ตารางเมตร

9.6 การคำนวณหาที่จอดรถยนต์พนักงาน

การคำนวณคิดจากส่วนการทำงานของพนักงานจำนวน 8 ส่วน คือ ADMINISTRATION OFFICE , FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE , FLOOR SERVICING OF ROOM , LAUNDRY FACILITIES , HOUSE KEEPER DEPARTMENT , MAINTENANCE AND WORKSHOP , ENGINEERING SERVICE , EMPLOYEE' S FACILITIES โดยกำหนดให้มีที่จอดรถยนต์แผนกละ 2 คันเท่ากับจำนวน 16 คัน ที่จอดรถจักรยานยนต์แผนกละ 2 คัน เท่ากับจำนวน 16 คัน

จากมาตรฐานที่จอดรถยนต์ของหนังสือ TIME SAVER STANDARD คิดพื้นที่ 25 ตารางเมตรต่อที่จอดรถยนต์ 1 คัน โดยรวมพื้นที่ทางสัญจรด้วย ที่จอดรถจักรยานยนต์คิดพื้นที่ 1.50 ตารางเมตร ต่อที่จอดรถจักรยานยนต์ 1 คัน

ดังนั้นพื้นที่จอดรถยนต์พนักงาน	เท่ากับ	400	ตารางเมตร
พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์	เท่ากับ	17.50	ตารางเมตร
รวมพื้นที่	เท่ากับ	417.50	ตารางเมตร

9.7 การคำนวณหาที่จอดรถยนต์บริการ

กำหนดให้มีรถยนต์บรรทุกอาหารและวัสดุอีก 1 คัน รถบรรทุกเครื่องคัม 1 คัน และรถขนขยะ 1 คัน รวมรถยนต์บริการจำนวน 3 คัน

จากมาตรฐานที่จอดรถยนต์บรรทุกของหนังสือ TIME SAVER STANDARD คิดพื้นที่ 50 ตารางเมตรต่อที่จอดรถยนต์บรรทุก 1 คัน โดยรวมพื้นที่สัญจรด้วย
ดังนั้นพื้นที่จอดรถยนต์บริการ เท่ากับ 150 ตารางเมตร

4.4 สรุปรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

ELEMENTS OF THE PROPOSED HOTEL	SPACE ALLOTMENT 2 (M)	REQUIRED AREA 2 (M)	REFERENCE
1. HOTEL ENTRANCE			
- MAIN ENTRANCE	VARIABLE	VARIABLE	
- SUB ENTRANCE	VARIABLE	VARIABLE	
- SERVICE ENTRANCE	VARIABLE	VARIABLE	
2. PUBLIC SPACE			
- LOBBY AND RECEPTION	0.92 / 1 GR	128.80	TIME SAVER
- LOBBY LOUNGE	0.55 / 1 GR	77.00	“
- BAGGAGE HANDLING	0.04 / 1 GR	5.60	“
- FRONT DESK	0.09 / 1 GR	12.60	“
- TELEPHONE OPERATION ROOM	0.04 / 1 GR	5.60	“
- SOUND AND MESSAGE RELAYS	0.07 / 1 GR	9.80	“
ROOM			
- MALE PUBLIC TOILET	0.14 / 1 GR	19.60	“
- FEMALE PUBLIC TOILET	0.09 / 1 GR	12.60	“
SUB TOTAL AREA		271.60	
20% FOR CIRCULATION		54.32	
TOTAL AREA		325.92	
3. CONCESSION AND SUB RENTAL			
SPACE			
- TOUR AND WATER SPORTS SERVICE	-	30.00	APPROXIMATE
- TOBACCO AND NEWS STAND	-	10.00	“
- RENTAL SHOP (6 UNIT)	30 / 1 UNIT	180.00	“
SUB TOTAL AREA		220.00	“
20% FOR CIRCULATION		44.00	“
TOTAL AREA		264.00	“
4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE			
SPACE			
- MAIN DINING ROOM	1.48 / 1 GR	207.20	TIME SAVER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENTS OF THE PROPOSED HOTEL	SPACE ALLOTMENT 2 (M)	REQUIRED AREA 2 (M)	REFERENCE
- PRIVATE DINING ROOM	0.65 / 1 GR	91.00	TIME SAVER
- COFFEE SHOP	0.65 / 1 GR	91.00	STANDARD
- COFFEE SHOP PANTRY	20% OF COFFEE SHOP	18.20	“
- MALE PUBLIC TOILET	-	16.00	เทศบัญญัติ
- FEMALE PUBLIC TOILET	-	16.00	“
- BANQUET HALL (250 PERSONS)	1.30 / 1 SEAT	325.00	“
- BANQUET FOYER	1/4 of banquet hall	81.25	“
- BANQUET SERVICE PANTRY	1/6 of banquet hall	54.17	“
- BANQUET STORAGE	1/10 of banquet hall	32.50	“
- MALE PUBLIC TOILET (FOR BANQUET)	-	16.00	“
- FEMALE PUBLIC TOILET (FOR BANQUET)	-	16.00	“
- MAIN KITCHEN	40% OF DINING ROOM	119.28	TIME SAVER
- STEWARD' S STORE ROOM	0.36 / 1 GR	50.40	STANDARD
- BEVERAGE STORE ROOM	0.128 / 1 GR	17.92	“
SUB TOTAL AREA		1,151.92	
20% FOR CIRCULATION		230.38	
TOTAL AREA		1,328.30	
5. GUEST ROOM SPACE			
- DUBLE BEDROOM (104 UNITS)	30 / UNIT	3,120.00	APPROXIMATE
- SUIT A (8 UNITS)	60 / UNIT	480.00	“
- SUIT B (8 UNITS)	90 / UNIT	720.00	“
- BANGALOW (20 UNITS)	40 / UNIT	800.00	“
- FURNITURE STORAGE	0.23 / 1 GR	32.20	TIME SAVER
- MAID ROOM (5 UNITS)	12 / UNIT	60.00	“

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการดำเนินงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ด้านกา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENTS OF THE PROPOSED HOTEL	SPACE ALLOTMENT	REQUIRED AREA	REFERENCE
	2 (M)	2 (M)	
- LINEN ROOM	0.41 / 1 GR	57.40	TIME SAVER STANDARD
SUB TOTAL AREA		5,269.60	
20% FOR CIRCULATION		1,053.92	
TOTAL AREA		6,323.52	
6. GENERAL SERVICE SPACE			
- LINEN STORAGE	0.418 / 1 GR	58.52	TIME SAVER STANDARD
- LAUNDRY	0.80 / 1 GR	112.00	"
- HOUSE KEEPER ROOM	-	40.00	APPROXIMATE
- MECHANICAL AND ELECTRICAL SHOP	0.07 / 1 GR	9.80	TIME SAVER STANDARD
- UPHOLSTERY SHOP	0.25 / 1 GR	35.00	"
- PAINT AND VANISH SHOP	0.06 / 1 GR	8.40	"
- FURNITURE STORAGE	0.20 / 1 GR	28.00	"
- ENGINEERING OFFICE	0.12 / 1 GR	16.80	"
- PUMPING AND BOILER ROOM	0.56 / 1 GR	78.40	"
- CHILLER ROOM	-	20.00	APPROXIMATE
- ELECTRIC ROOM	0.18 / 1 GR	25.20	TIME SAVER STANDARD
- FUEL STORAGE	0.20 / 1 GR	28.00	"
- EMPLOYEE' S DINING ROOM & LOUNGE	0.70 / 1 GR	98.00	"
- PANTRY	20% OF DINING ROOM	19.6	"
- MALE' S LOCKER AND TOILET	-	20.00	APPROXIMATE
- FEMALE' S LOCKER AND TOILET	-	20.00	"
- LOADING PLATFORM	VARIABLE	VARIABLE	
- RECEIVING AREA	0.14 / 1 GR	19.60	TIME SAVER STANDARD
- CONTROL AND TIME ROOM	-	16.00	APPROXIMATE
- PERSONAL DEPARTMENT		20.00	"

เอกสารนี้เป็นการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENTS OF THE PROPOSED HOTEL	SPACE ALLOTMENT	REQUIRED AREA	REFERENCE
	2 (M)	2 (M)	
- GENERAL STORAGE	0.40 / 1 GR	56.00	TIME SAVER STANDARD
- GABAGE ROOM	-	16.00	APPROXIMATE
SUB TOTAL AREA		745.32	
20% FOR CIRCULATION		149.06	
TOTAL AREA		894.38	
7. SPECIAL ACCOMODATION			
- SWIMMING POOL AND RECREATION	6.05 / 1 GR	847.00	TIME SAVER STANDARD
- POOL SIDE BAR	-	16.00	APPROXIMATE
- EQUIPMENT STORAGE	-	16.00	"
- PUMP AND FILTER ROOM	-	16.00	"
- MALE' S LOCKER AND TOILET	-	25.00	"
- FEMALE' S LOCKER AND TOILET	-	25.00	"
- TENNIS COURT (2 COURTS)	720 / 1 COURT	1,440.00	TIME SAVER STANDARD
- GAMES ROOM	-	40.00	APPROXIMATE
- SAUNA ROOM	-	50.00	"
- FITNESS ROOM	-	60.00	"
- STORAGE	-	12.00	"
- FIRST AID ROOM	-	20.00	"
- ทำเทียบเรือ	VARIABLE	VARIABLE	
- หอชมพระอาทิตย์	VARIABLE	VARIABLE	
SUB TOTAL AREA		2,567.00	
20% FOR CIRCULATION		513.40	
TOTAL AREA		3,080.40	
8. ADMINISTRATION OFFICE			
- GENERAL MANAGER	-	30.00	TIME SAVER STANDARD
- PERSONAL MANAGER	-	20.00	"
- SALES AND PUBLIC RELATION MANAGER	-	20.00	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENTS OF THE PROPOSED HOTEL	SPACE ALLOTMENT	REQUIRED AREA	REFERENCE
	2 (M)	2 (M)	
- FOOD AND BEVERAGE MANAGER	-	20.00	TIME SAVER STANDARD
- SECRETARIES AND RECEPTION ROOM	-	20.00	"
- CONFERENCE ROOM (20 PERSONS)	2.50 /1 PERSON	50.00	"
- CASHIER' S CABINET	-	20.00	"
- CATERING MANAGER	-	20.00	"
- SALES AND PUBLIC RELATION OFFICE AREA (5 PERSONS)	2.50 /1 PERSON	12.50	"
- ACCOUNTING MANAGER	-	20.00	"
- CONTROLLER	-	20.00	"
- ACCOUNTING OFFICE AREA (5 PERSONS)	2.50 /1 PERSON	12.50	"
- STORAGE	-	9.00	"
- MALE' S TOILET	-	16.00	"
- FEMALE' S TOILET	-	16.00	"
SUB TOTAL AREA		306	
20% FOR CIRCULATION		61.20	
TOTAL AREA		367.20	
9. PARKING			
- PUBLIC PARKING (81 CARS)	25 / 1 CAR	2,025.00	TIME SAVER STANDARD & เทศบัญญัติ
- BUS COACH PARKING (3 BUSES)	60 / 1 CAR	180.00	"
- MOTORCYCLE PARKING (5 MOTORCYCLES)	1.5 / 1 MOTOR CYCLE	7.50	"
- TAXI AND HOTEL LIMOUSINES PARKING (5 CARS)	25 / 1 CAR	125.00	"
- STAFF PARKING (7 CARS)	25 / 1 CAR	175.00	"
- EMPLOYEE PARKING (16 CARS & 16 MOTORCYCLES)	25 / 1 CAR & 1.5 / 1 MOTORCYCLE	417.50	"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

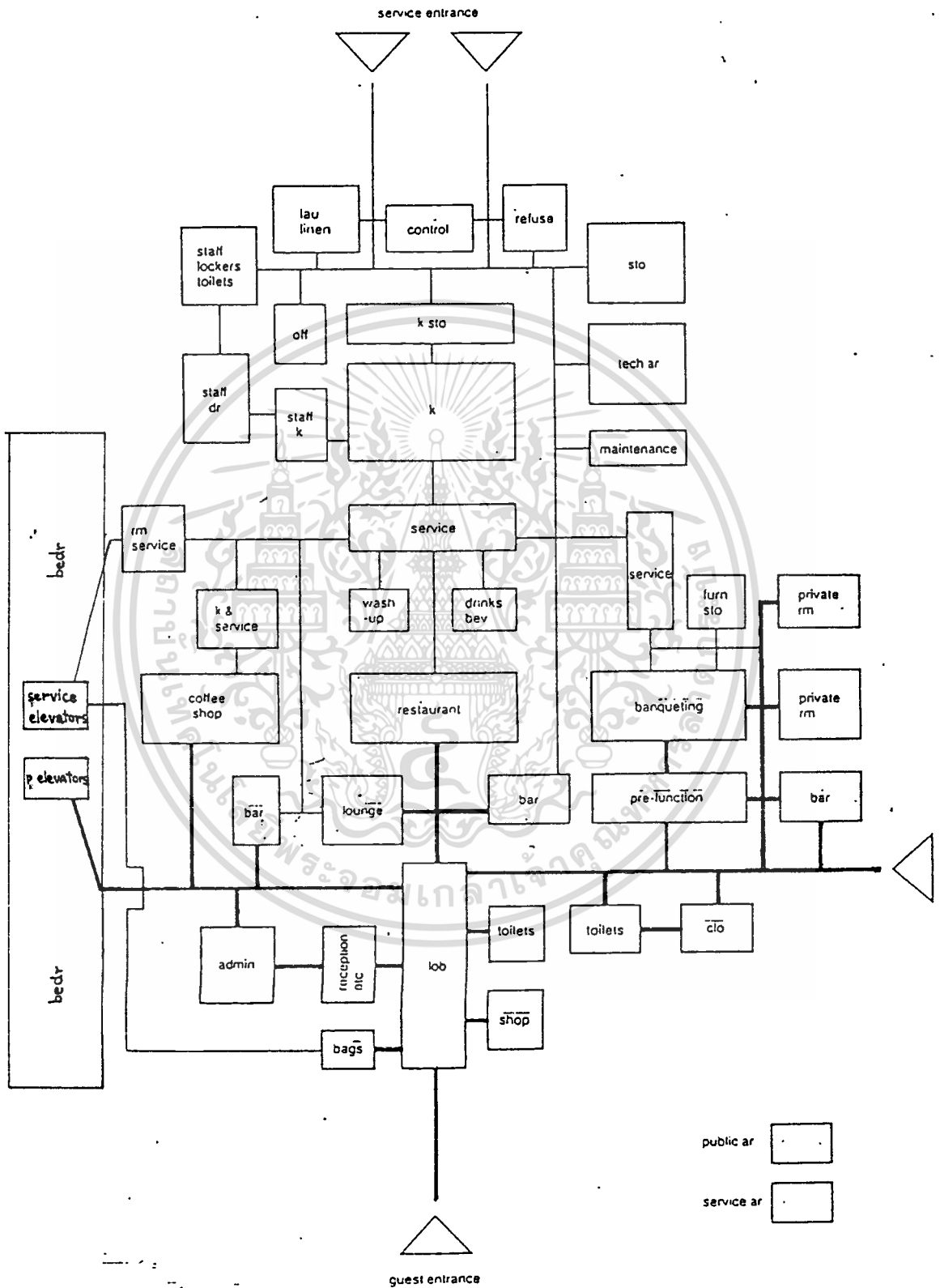
ELEMENTS OF THE PROPOSED HOTEL	SPACE ALLOTMENT	REQUIRED AREA	REFERENCE
	2 (M)	2 (M)	
- SERVICE PARKING (3 CARS)	50 / 1 CAR	150.00	"
TOTAL AREA		15,741.72	

สรุปรายละเอียดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

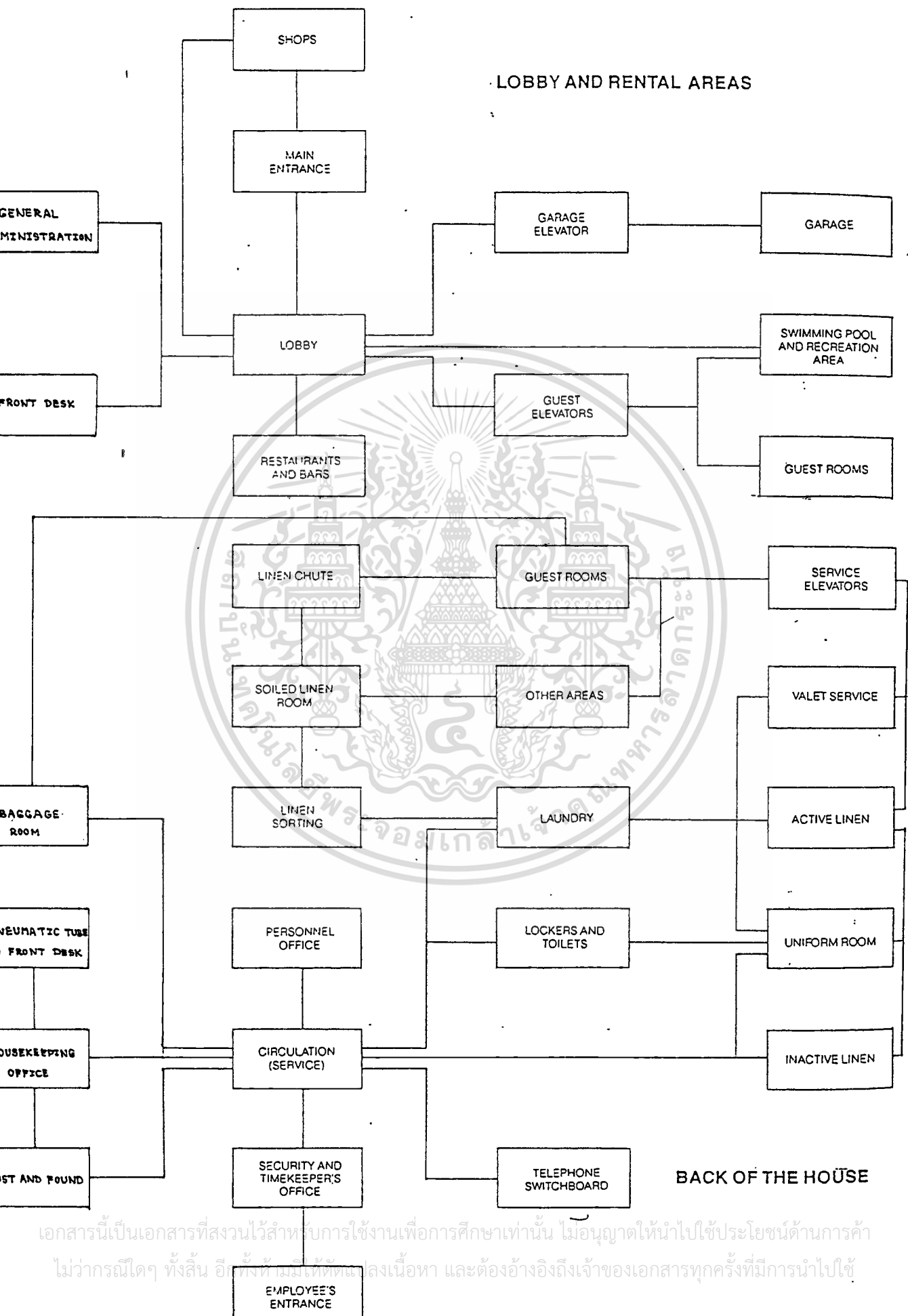
1.	HOTEL ENTRANCE	VARIABLE	2
2.	PUBLIC SPACE	325.92	M
3.	CONCESSION AND SUB RENTAL SHOP	264.00	M
4.	FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE	1,382.30	M
5.	GUEST ROOM SPACE	6,323.52	M
6.	GENERAL SERVICE SPACE	894.38	M
7.	SPECIAL ACCOMMODATION	3,080.40	M
8.	ADMINISTRATION OFFICE	367.20	M
9.	PARKING AREA	3,080.00	M
	TOTAL	15,717.72	M

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

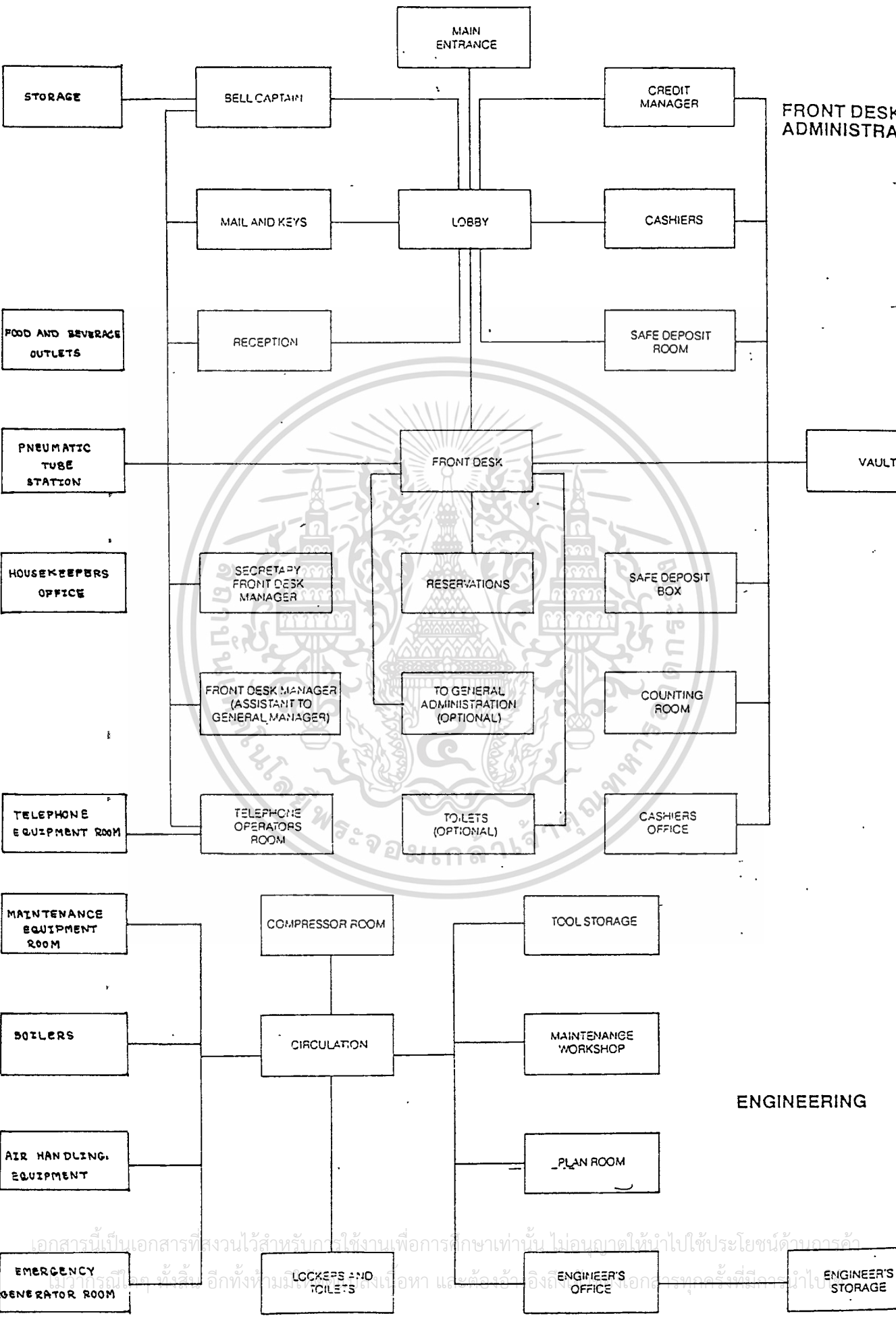
4.5 แผนภูมิความสัมพันธ์องค์ประกอบของโรงแรม

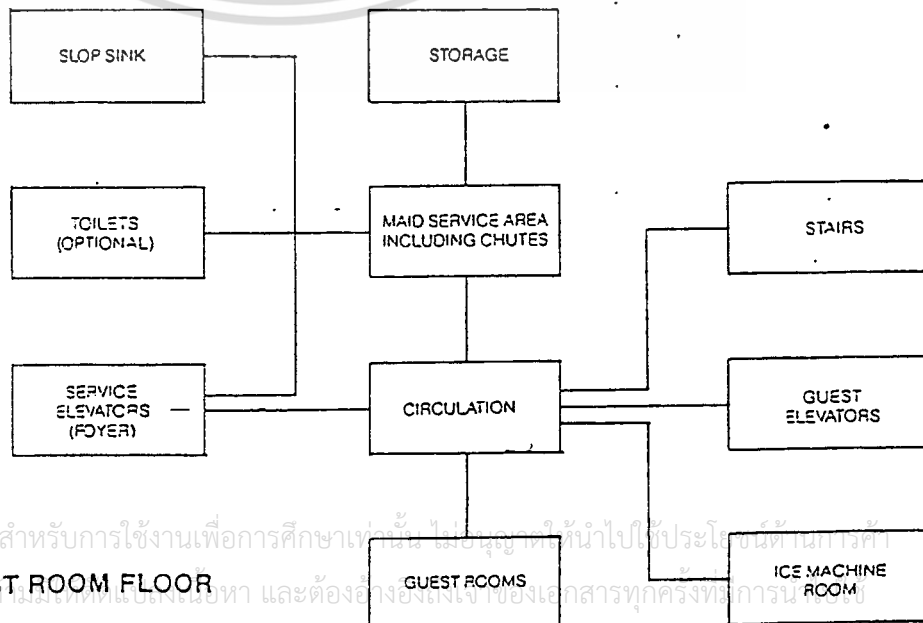
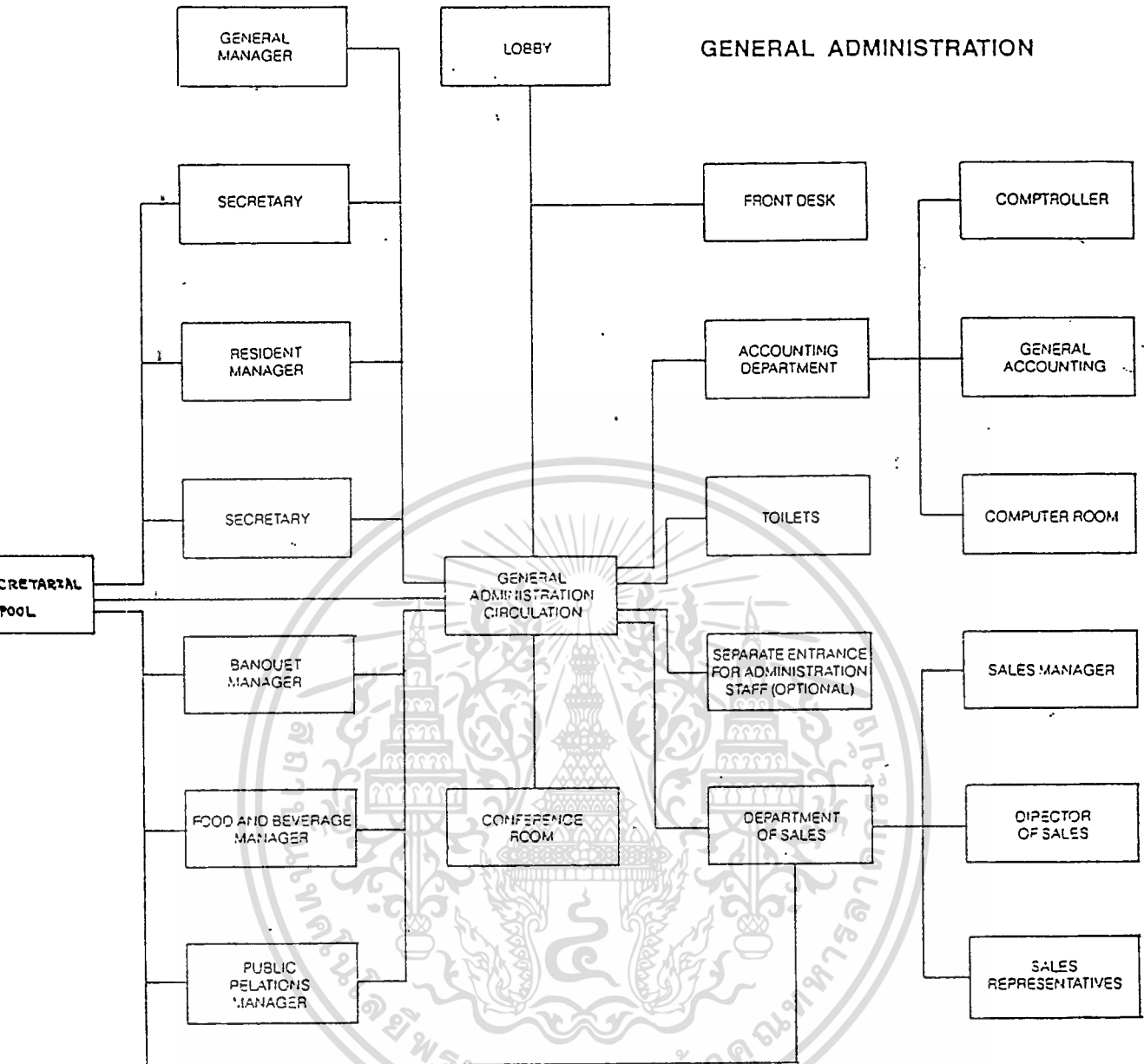
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

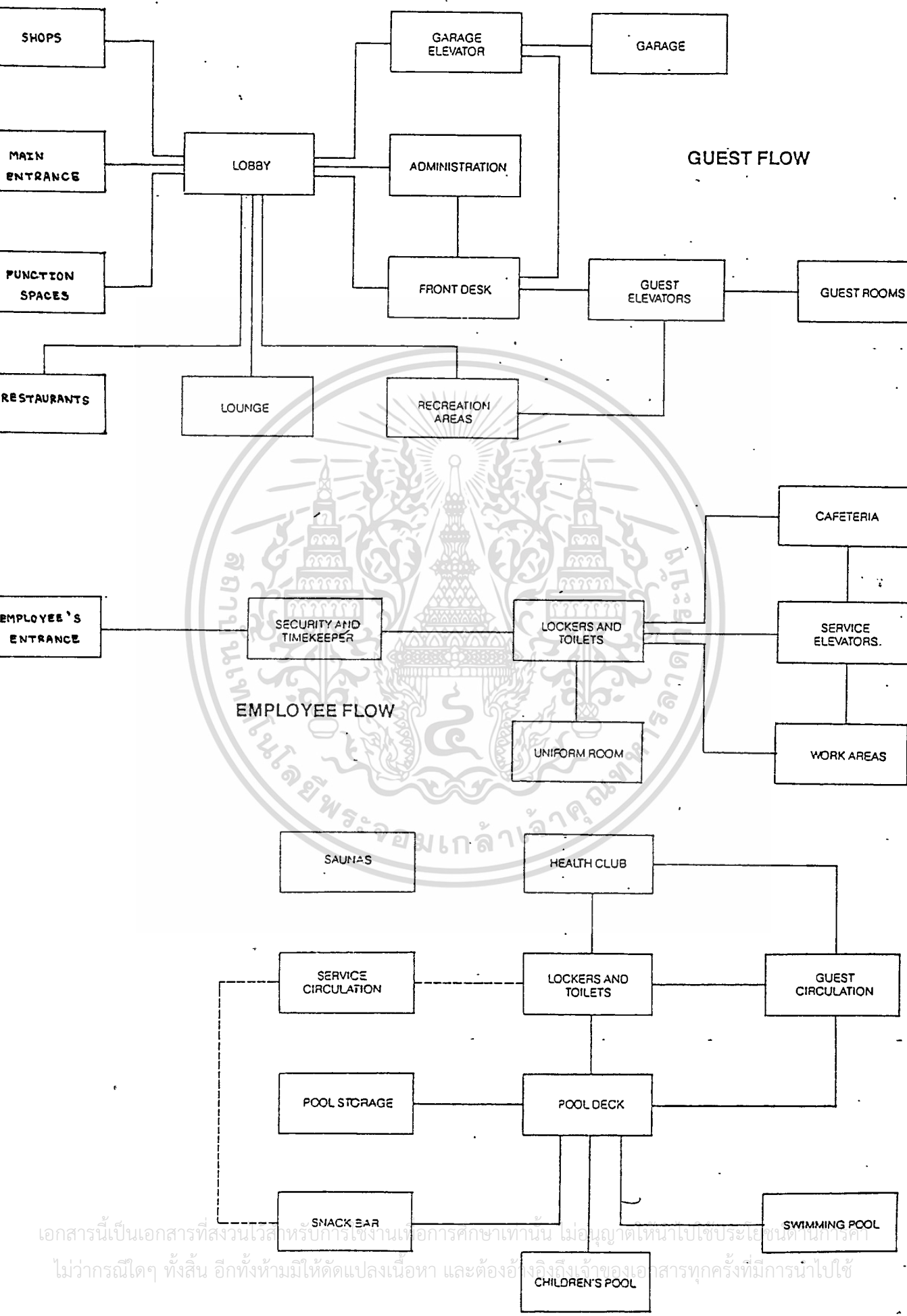
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยประการ
 ใดๆ การถือครอง ลิขสิทธิ์ อื่นๆ ทั้งที่มีและไม่มีชื่อเจ้าของ และต้องอ้างถึงถึงที่มาของเอกสารทุกครั้งที่มีนำไป

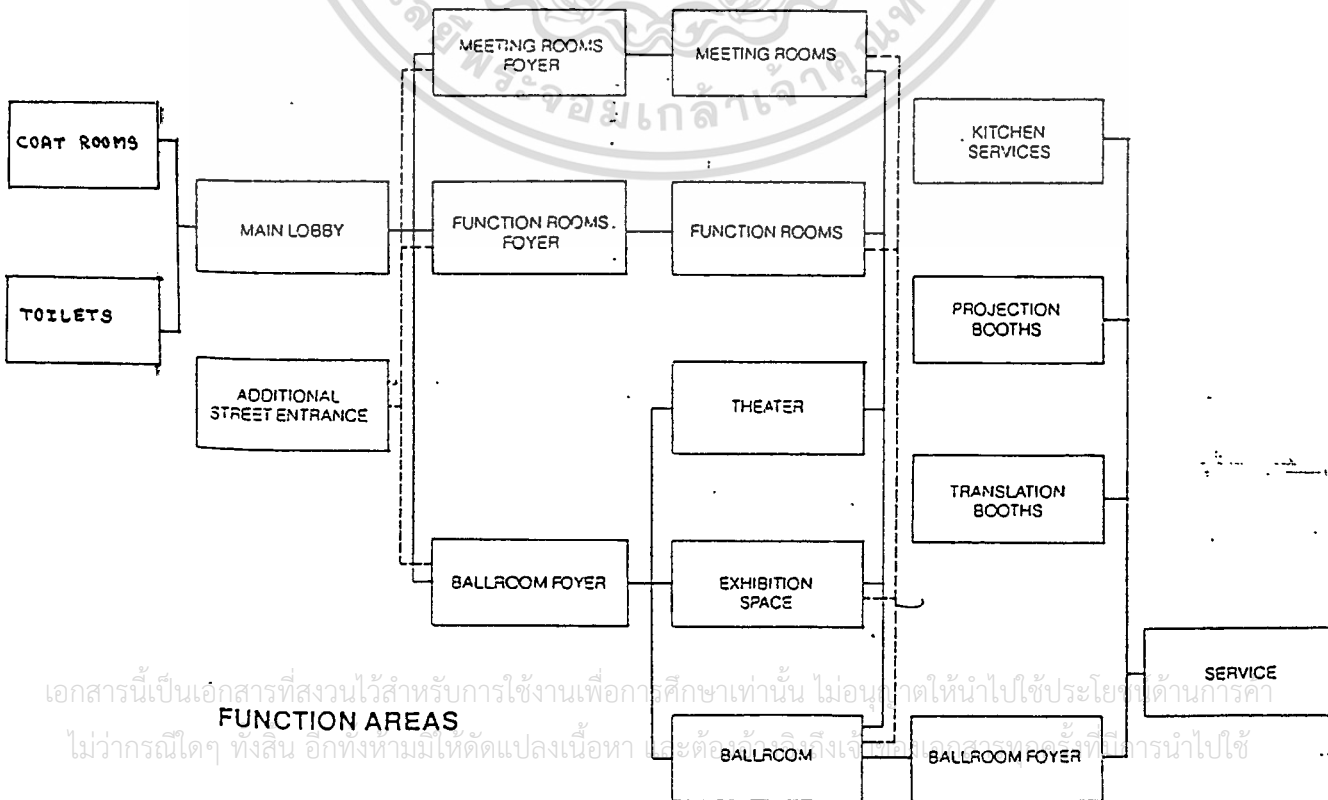
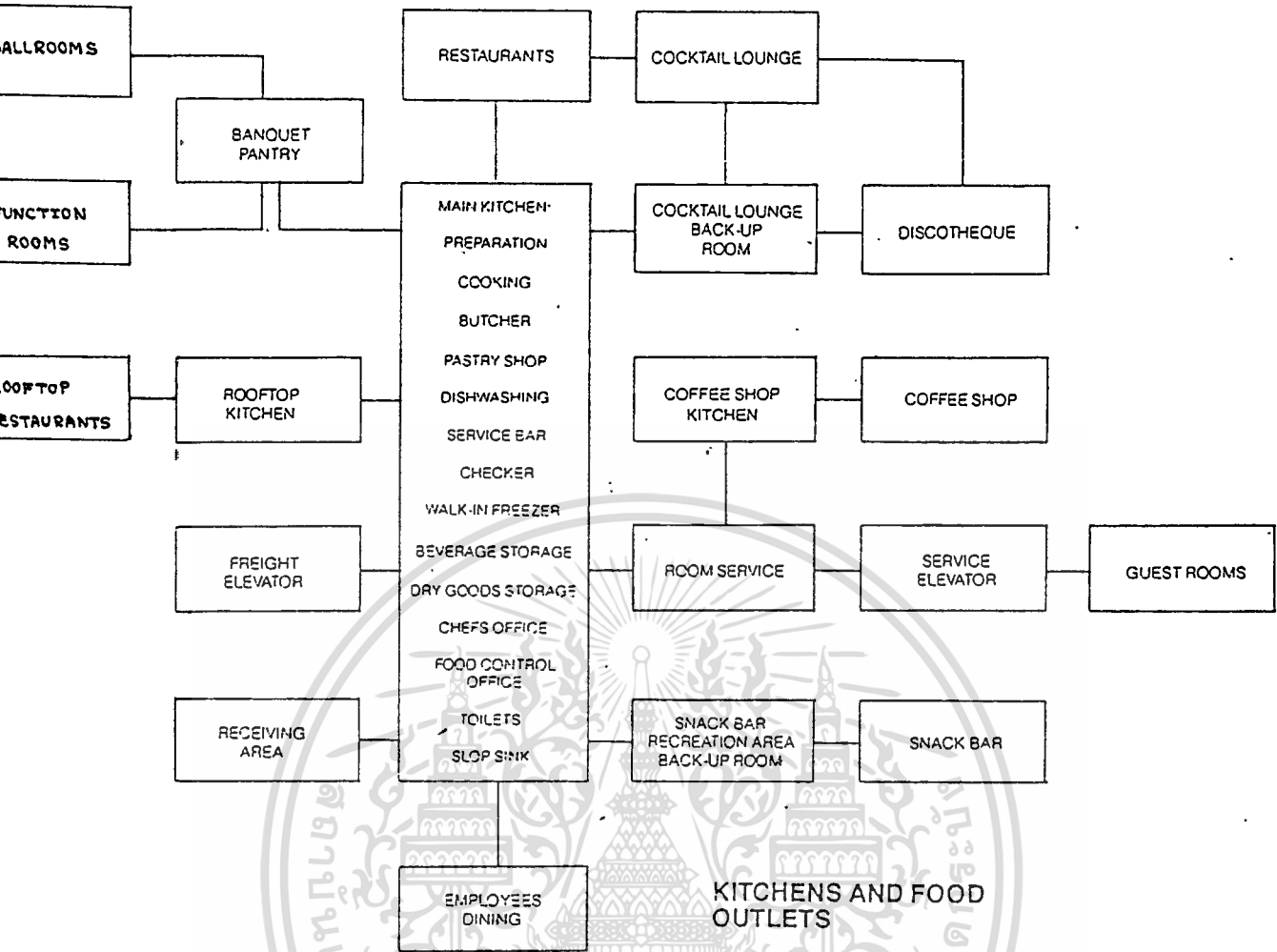

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายบริการลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และข้อมูลอันถึงเจตนาของเอกสารฉบับนี้เป็นการนำไปใช้

บทที่ 5

การศึกษาองค์ประกอบของอาคารประเภทเดียวกัน

ทำการศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทโรงแรมพักตากอากาศ ที่มีลักษณะเดียวกับโครงการทำวิทยานิพนธ์ โดยการศึกษาอาคารตัวอย่างจะพิจารณาถึงองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ คือ ข้อมูลทั่วไป แนวความคิด อาคารหลัก และระบบโครงสร้างที่น่าสนใจ

โรงแรมสันติบุรี ดุสิต รีสอร์ท

ที่ตั้ง : หาดแม่รำ อำเภอกោះสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผู้ออกแบบ : บริษัทกรีเอทา จำกัด

อาคารหลัก : อาคารบริหาร อาคารห้องประชุม คลับเฮาส์ อาคาร MAINTENANCE บ้านพักพนักงาน อาคารห้องพัก 14 ห้อง แบ่งเป็นห้อง Equatorial Suites 12 ห้อง ห้อง President Suites 2 ห้อง และห้อง Deluxe Thai Style Villas 59 ห้อง

สันติบุรี ดุสิต รีสอร์ท เป็นโรงแรมชั้นนำบนเกาะสมุยภายใต้การบริหารของ Dusit Resort & Hotel Group ได้รับรางวัล CITATION AWARD 2537 ประเภทอาคารส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม โดยมีแนวความคิดหลักในการออกแบบคือ ประยุกต์ลักษณะอาคารไทยโบราณ ยุครัตนโกสินทร์มาใช้ แต่ยังคงได้ประโยชน์ใช้สอยปัจจุบันครบถ้วน

การออกแบบกลุ่มอาคาร มุ่งให้ความสำคัญของระบบที่วางภายนอกเท่ากับภายใน ทุกส่วนของอาคารติดต่อกันด้วยทางเดินเท้าที่มีจุดเปิดเป็นแห่ง ๆ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มาพักใช้เวลาอยู่กับธรรมชาติที่มีสถาปัตยกรรมเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น กลุ่มอาคารที่เกิดขึ้นจึงมีลักษณะของการกระจายตัวในส่วนต่าง ๆ ของพื้นที่สอดคล้องกับธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว มีการเสริมแต่งโดยการปลูกต้นไม้เพิ่ม

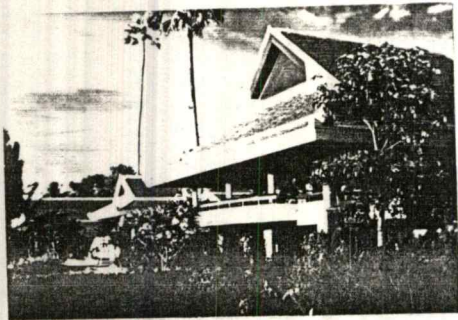
ผนังอาคาร LOBBY ส่วนใหญ่เป็นห้องเปิดโล่ง เพื่อให้ได้รับลมทะเล และประหยัดในส่วนของระบบปรับอากาศ ในส่วนของห้องพักก็เน้นการเปิดโล่งและการสร้างความรู้สึกของความเป็นบ้าน โดยการทำเป็นสองระดับ ให้ส่วนที่นอนขึ้นไปอยู่ที่ชั้นลอย เพื่อให้ส่วนข้างล่างเปิดโล่งมากขึ้น

สำหรับห้องพักที่เป็นหลังเดี่ยว จะมีห้องน้ำที่มีขนาดใหญ่ มีส่วนที่นั่งพักผ่อน และส่วนที่นอนซึ่งเปิดโล่งสู่ภายนอก และใช้การจัดที่วางในผังบริเวณสร้างความเป็นส่วนตัวขึ้นทดแทนห้องพักจึงกว้างกว่าผนังที่กั้นไว้ สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงออกของความเป็นอยู่ที่มีระดับของคนตะวันออก

โครงสร้างของอาคาร ใช้ระบบโครงสร้างเสาและคาน ที่มีบางส่วนเป็นระบบชั้นส่วนสำเร็จ ลาดบัวส่วนใหญ่ใช้เฟอร์โรซีเมนต์ที่มีน้ำหนักเบา และหล่อมาประกอบในบางส่วนของอาคาร โครงหลังคาใช้เหล็กเพราะก่อสร้างง่าย แต่ต้องมีการป้องกันพอสุมครในเรื่องของน้ำเต็ม อาจสร้างปัญหาเรื่องสนิมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

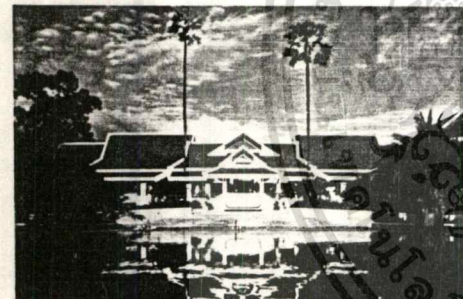
1

1. ลักษณะของอาคารเป็นสถาปัตยกรรมไทยประยุกต์ ที่สถาปนิกผู้ออกแบบต้องการสื่อถึงความเป็นไทย

2

2. ในส่วนของบ้านพักจะใช้กระจกบานใหญ่ เพื่อเปิดมุมมองจากภายในสู่ภายนอก ทำให้ได้สัมผัสกับธรรมชาติรอบ ๆ ตัวมากขึ้น

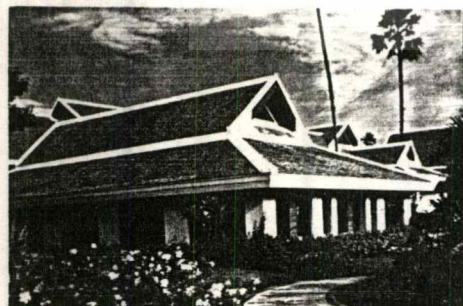

3

3. สถาปนิกผู้ออกแบบ ได้รักษาต้นตาลคู่ ซึ่งอยู่ในสวนของ LOBBY ไว้ทำให้กลายเป็นสัญลักษณ์ประจำโรงแรมไปในตัว

4. LANDSCAPE รอบ ๆ ห้องประชุม ซึ่งมีการจัดสวนอย่างสวยงาม

5. ส่วนของอาคารห้องพัก ทำเป็น 2 ระดับ โดยมีส่วนพักผ่อนอยู่ชั้นล่าง ห้องนอนอยู่ชั้นบน เป็นการสร้างความรู้สึกรักความเป็นบ้านมากขึ้น

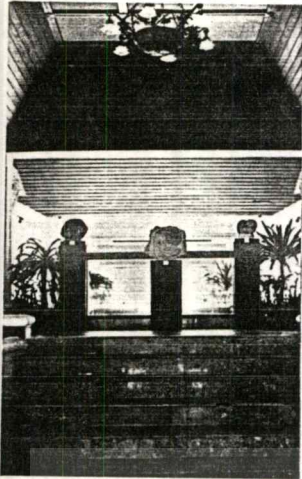

4

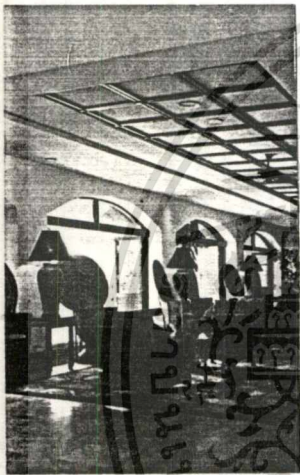

5

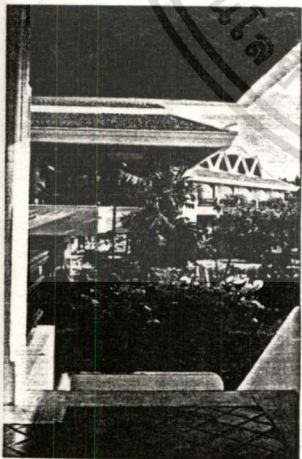
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

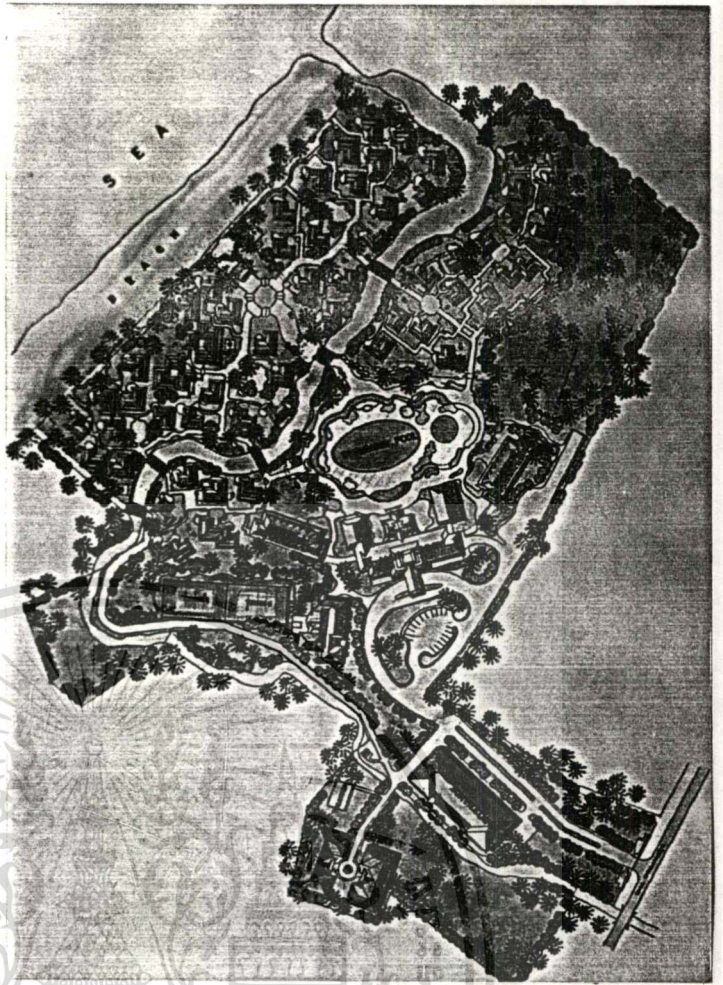
6

7

8

LAY OUT

6. บ้านไคซันไปยัง LOBBY ใช้หินอ่อนมา
ทำเป็นพื้น สร้างความรู้สึกผ่อนคลายด้วย
SPACE สูงและโล่ง

7. การตกแต่งภายในบริเวณ LOBBY เน้น
ความเรียบง่าย

8. บ้านไคลงไปสู่สระว่ายน้ำ จะสามารถเห็น
ถึงความกลมกลืนระหว่างสถาปัตยกรรม
กับสภาพแวดล้อมได้อย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมบ้านดิ่งงาม รีสอร์ท

ที่ตั้ง : บ้านดิ่งงาม อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้ออกแบบ : RMGM (Thailand)
อาคารหลัก : บีชสวีต เป็นพื้นที่ของบ้านพัก 6 หลัง และ BEACH CLUB พร้อมสระว่ายน้ำ คลิฟวิลล่า เป็นพื้นที่ของบ้านพัก 42 หลัง อยู่บนเนินเขา อาคารห้องพัก จำนวน 49 ห้อง แบ่งเป็น ห้องสูท 2 ห้อง และห้องพักธรรมดา 47 ห้อง

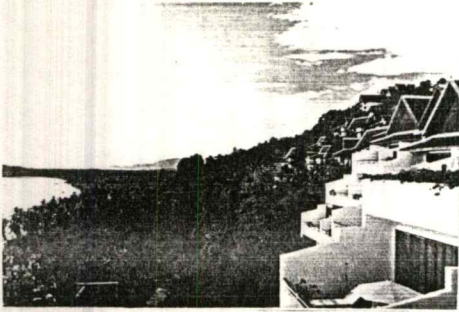
โรงแรมบ้านดิ่งงาม รีสอร์ท ตั้งอยู่บนเนินเขา ในพื้นที่ 41 ไร่ โดยมีแนวความคิดในการออกแบบ คือ ให้เป็นสถานที่ซึ่งพร้อมไปด้วยคุณค่างานสถาปัตยกรรม ผสมผสานกับการตกแต่งที่เอื้อต่อรูปแบบในการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์วัฒนธรรมพื้นถิ่น มีบรรยากาศที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม

การออกแบบกลุ่มอาคาร มุ่งให้ความสำคัญต่อการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอยให้สอดคล้องตามความต้องการในประโยชน์การใช้งานของพื้นที่นั้น ๆ กลุ่มอาคารที่ออกแบบจึงมีลักษณะการกระจายตัวสอดแทรกเข้าไปในพุ่มไม้ สดหลั่นกันตามระดับความสูงต่ำของพื้นที่

ในบริเวณพื้นที่ของโรงแรม ประกอบด้วย ห้องพัก โถงต้อนรับ ห้องฟิตเนส ห้องเสริมสวย ห้องซาวน่า คอร์ตเทนนิส สระว่ายน้ำ รวมถึงกิจกรรมกีฬาทางน้ำ เช่น การดำน้ำดูปะการัง ในบริเวณเกาะใกล้เคียง ซึ่งการจัดสรรพื้นที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างครบครันนั้น เพื่อให้บ้านดิ่งงามเป็นศูนย์รวมความสะดวกสบายและการใช้ชีวิตเพื่อการพักผ่อนอย่างแท้จริง

ในส่วนของคลิฟวิลล่า ลักษณะทางสถาปัตยกรรมได้จัดสร้างให้มีลักษณะคล้ายกับบ้านไทยประยุกต์หลังใหญ่ 2 ชั้น ซึ่งพื้นที่ใช้สอยภายในนั้น ได้จัดแบ่งลักษณะการใช้งานเหมือนบ้านทุกประการ

พื้นที่ส่วนที่ 3 เป็นพื้นที่ของบีชสวีต ประกอบด้วย บ้านพัก ร้านอาหาร สระว่ายน้ำริมทะเล การจัดลักษณะสถาปัตยกรรมเน้นความโปร่งโล่ง ให้ลมพัดผ่าน มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก โครงสร้างของอาคารใช้ระบบเสาและคาน มีการนำเอาวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ไผ่ , หวาย เป็นต้น มาประดับตกแต่งเพื่อให้มีความกลมกลืนกับธรรมชาติในสภาพแวดล้อมที่เป็นชายทะเล

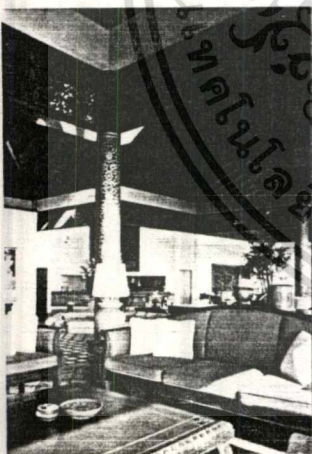
1

1. บ้านตลิ่งงามเป็นโรงแรมพักตากอากาศ ตั้งอยู่บนเนินเขา ซึ่งสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของทะเลได้อย่างเต็มที่

2

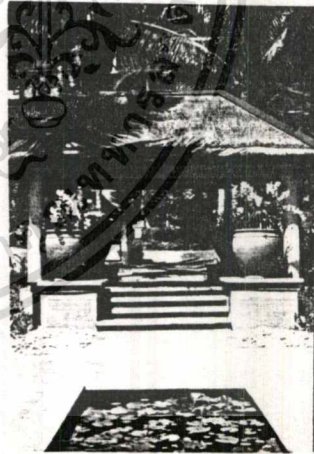
2. BEACH CLUB ที่เน้นบรรยากาศของทะเล มีต้นมะพร้าวซึ่งเป็นไม้ดั้งเดิมช่วยสร้างบรรยากาศให้มีความเป็นกันเองมากขึ้น

3

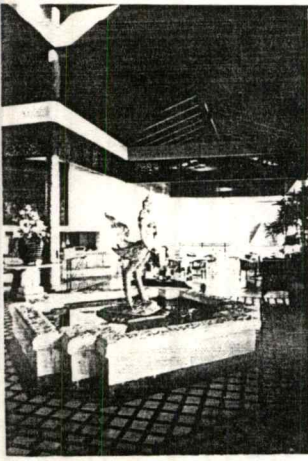
4

5

3. ลักษณะการจัดเฟอร์นิเจอร์ในโถงต้อนรับ เน้นความสะดวกสบาย มีรูปทรงขนาดใหญ่ เพื่อให้เหมาะกับสรีระของชาวไทยและชาวต่างประเทศ
4. ร้านอาหารริมทะเล “THE PROMENADE” อยู่ในพื้นที่ของ BEACH SWEET
5. ชุมทางเข้าไปยัง BEACH CLUB ตกแต่งด้วยโถงโอบใหญ่ 2 โอบ เพื่อเน้นความสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6

7

8

LAY OUT

6. ร้านอาหาร LOM TALAY เน้นการตกแต่งด้วยภาพแกะสลัก จัดที่นั่งลักษณะคูเป็นกันเอง เปิดบรรยากาศรับวิวทิวทัศน์ได้คืออีกมุมหนึ่ง
7. “คลิฟวิลล่า” ที่พักในลักษณะนี้คล้ายกับบ้านไทยหลังใหญ่ เป็นบ้าน 2 ชั้น แยกย่อยออกเป็นห้องต่าง ๆ เหมือนบ้านที่อยู่อาศัยโดยทั่วไป โดยที่ชั้นล่างจัดเป็นชั้นใต้ดิน และชั้นบนเป็นชั้นที่ยกระดับสูงกว่าระดับถนนที่ลาดชันเล็กน้อย
8. มุมที่นั่งพักผ่อนอีกมุมหนึ่งในชั้นบนของบ้านพัก ลักษณะการจัดเฟอร์นิเจอร์ได้หันหน้ารับวิวทิวทัศน์อย่างเต็มที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรม Datai Resort

- ที่ตั้ง : เกาะลังกาวิ ประเทศมาเลเซีย
ผู้ออกแบบ : Kerry Hill Architects
อาคารหลัก : อาคารบริหาร Health Club Beach Club ห้องอาหาร
อาคารห้องพัก จำนวน 84 ห้อง และบ้านพัก 40 หลัง

โรงแรม Datai Resort เป็นโรงแรมที่ตั้งอยู่บนภูเขา ซึ่งอยู่ในเขตป่าฝนเมืองร้อน มีฝนตกชุกตลอดปี โดยมีแนวความคิดหลักในการออกแบบคือ การจัดสรรให้สภาพพื้นที่เป็นโรงแรมที่มีความสมบูรณ์พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกในรูปแบบการผสมผสานสถาปัตยกรรมให้มีความสมดุลกับสภาพแวดล้อม

การออกแบบกลุ่มอาคาร มุ่งให้ความสำคัญของการต่อเนื่องของที่ว่าง ทุกส่วนของอาคารติดต่อกันด้วยทางเดิน โดยมีหลังคาคลุมในส่วนของอาคารหลักและอาคารห้องพัก มีการใช้สระน้ำ สนามหญ้า เป็นตัวเชื่อมที่ว่างภายในและภายนอกเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้ที่มาพักใกล้ชิดกับธรรมชาติให้ได้มากที่สุด ส่วนบ้านพักจะกระจายไปตามแนว Contour ของพื้นที่

ในส่วนของโรงต้อนรับ เปิดบรรยากาศแบบโปร่งโล่ง รับวิวทิวทัศน์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งภาพรวมที่ได้รับจากบริเวณโรงต้อนรับนี้ สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ได้ในบรรยากาศของขุนเขาเขียวขจีและน้ำทะเลสีฟ้าคราม นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยประหยัดพลังงานของระบบปรับอากาศอีกด้วย

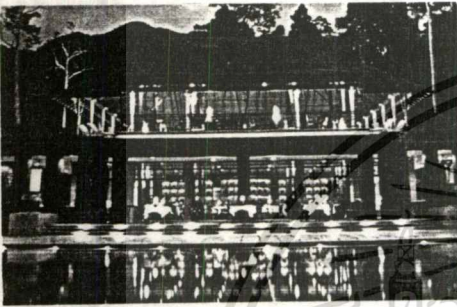
อาคารห้องพักจะเป็นอาคารสูงไม่เกิน 4 ชั้น เพื่อไม่ให้ขัดกับสภาพแวดล้อมและสร้างความกลมกลืนด้วยวัฒนธรรมชาติ ทำให้สถาปัตยกรรมดูสวยงามไม่ขัดกับสภาพแวดล้อมที่ห้อมอยู่ภายนอก

โครงสร้างของอาคารใช้ระบบโครงสร้างเสาและคาน โดยใช้โครงสร้างไม้เป็นหลัก ในส่วนของหลังคาใช้ไม้ไผ่มุงด้วยเกสัดไม้เนื้อแข็ง มีการประดับประดาด้วยหินทรายสีชมพู เสริมแต่งภูมิสถาปัตยกรรมด้วยต้นไม้และพันธุ์ไม้ท้องถิ่น

1

1. โรงแรม Dawai Resort ตั้งอยู่บนเนินเขา ทำให้สามารถสัมผัสกับความสวยงามของสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเป็น ป่าไม้ ทะเล ท้องฟ้า ได้อย่างเต็มที่

2

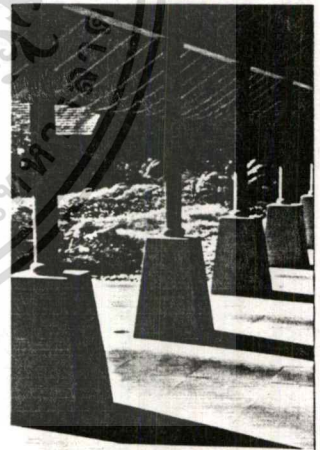
2. มุมมองจากสระว่ายน้ำเข้าสู่ห้องอาหาร ซึ่งมีการตกแต่งอย่างสวยงาม ยามค่ำคืน จะเห็นเงาสะท้อนของอาคารในน้ำได้อย่างชัดเจน

3

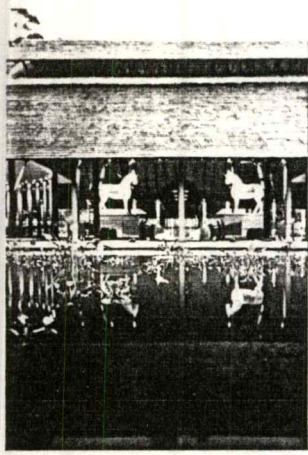
4

5

3. บันไดลงไปสู่บริเวณบ้านพัก ซึ่งมีการตกแต่งด้วยหินทรายสีชมพู
4. บริเวณร้านขายของที่ระลึก ซึ่งมีการตกแต่งภายในด้วยไม้ ทำให้ลูกค้ารู้สึกได้ถึงความเป็นธรรมชาติ
5. ทางเดินไปยังห้องพัก ซึ่งมีโครงสร้างส่วนใหญ่เป็นไม้ ทำให้มองเห็นถึงจังหวะระเบียบขององค์ประกอบ รวมทั้งแสงเงาที่เกิดขึ้นด้วย

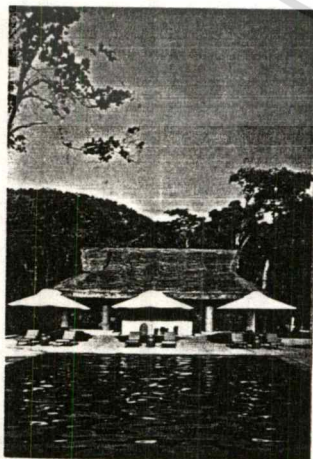
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

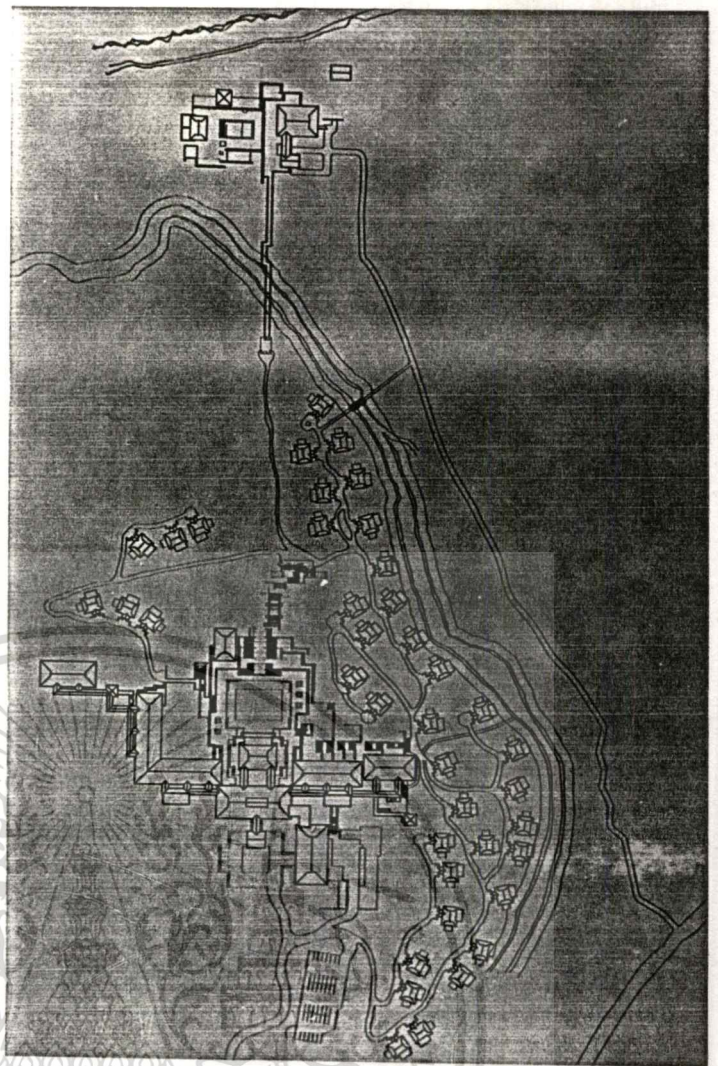
6

7

8

LAY OUT

6. มุมมองจากสระน้ำ เข้าสู่ LOBBY ซึ่งเปิดโล่ง ทำให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกล

7. ในส่วนของห้องพัก ซึ่งสูงจากระดับพื้นดิน เพียง 3 ชั้น อีก 2 ชั้น ฝังอยู่ในดิน ทำให้ไม่บดบังต้นไม้ที่มีอยู่เดิม

8. บริเวณ BEACH CLUB ซึ่งมีรูปแบบของสถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับที่ตั้ง มีการนำวัสดุจากธรรมชาติมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมทอแสงโจงเจียม รีสอร์ท

ที่ตั้ง : บ้านห้วยหมากใต้ อำเภอโจงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
อาคารหลัก : อาคารบริหาร ห้องอาหาร ห้องออกกำลังกาย ห้องกระจก
คาราโอเกะ ห้องประชุมจุ 250 คน อาคารห้องพัก 48 ห้อง
แบ่งเป็น ห้อง Duluxe 40 ห้อง และห้อง Sweet 8 ห้อง

ทอแสงโจงเจียม รีสอร์ท เป็นโรงแรมที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง ในบริเวณที่สามารถมองเห็นแม่น้ำสองสี ซึ่งเป็นจุดบรรจบกันของแม่น้ำมูล ซึ่งไหลลงแม่น้ำโขงได้อย่างชัดเจน โดยมีแนวความคิดหลักในการออกแบบ คือ สถาปัตยกรรมที่สร้างขึ้นต้องมีความสมดุลกับสภาพแวดล้อมข้างเคียงที่มีบรรยากาศของแม่น้ำและภูเขา ห้องพักทุกห้องจะต้องเห็นความสวยงามของธรรมชาติอย่างชัดเจน

การออกแบบกลุ่มอาคาร เนื่องจากที่ตั้งของโรงแรมมีลักษณะยาวขนานไปกับแม่น้ำ ดังนั้นสถาปนิกผู้ออกแบบจึงได้วางกลุ่มอาคารเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนห้องพัก สระว่ายน้ำ ห้องอาหาร จะตั้งริมฝั่งแม่น้ำซึ่งมีทัศนียภาพสวยงาม ส่วนอาคารบริการ ห้องประชุม สถาปนิกได้วางตำแหน่งอาคารไว้ด้านติดถนน เพื่อความสะดวกแก่การสัญจรและการเข้าถึง ซึ่งอาคารนี้เน้นการออกแบบให้เป็นองค์ประกอบสำคัญของโรงแรมและถนนด้านหน้า

อาคารห้องพักจะเป็นอาคาร 2 หลัง สูง 3 ชั้น สอดแทรกไปกับธรรมชาติ มีการตกแต่งบริเวณพื้นที่ด้วยพันธุ์ไม้พื้นเมือง การจัดสรรพื้นที่ใช้สอยของอาคารจะเหมาะสมตามความต้องการในการใช้ประโยชน์ กลุ่มอาคารจึงกระจายตัวไปตามพื้นที่

โครงสร้างของอาคารใช้ระบบเสาและคาน มีการใช้วัสดุสำเร็จรูปบางส่วนมาประกอบ

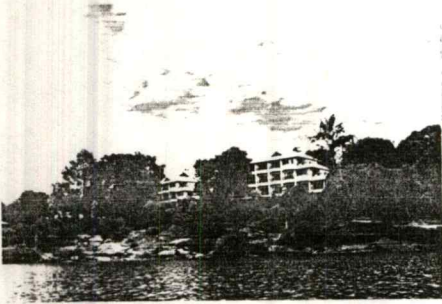
1

1. LANDSCAPE ข้าง ๆ ห้องประชุม
ซึ่งยังคงรักษาต้นไม้ท้องถิ่นไว้ผสม
กับการปลูกเพิ่มเติม

2

2. ทางเดินหน้าห้องพักซึ่งมีการใช้
กระเบื้องดินเผาทำ TEXTURE

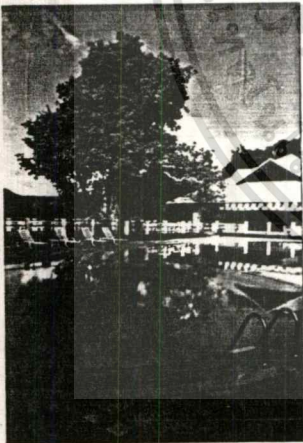
3

3. โรงแรมทอแสงโจงเจียม รีสอร์ท เป็น
โรงแรมพักตากอากาศซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่ง
แม่น้ำโจง สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม
ได้อย่างเต็มที่

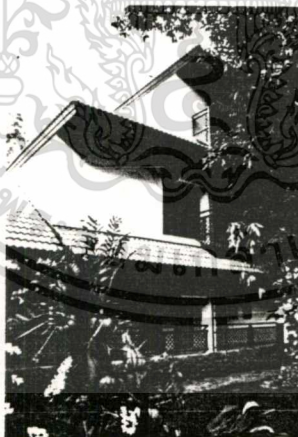

4

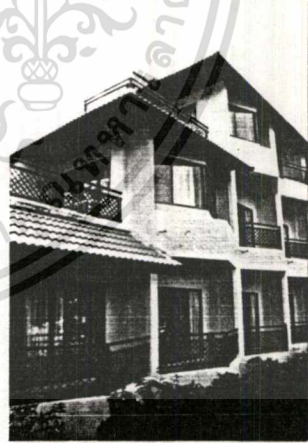
4. ทางเดินระหว่างอาคารห้องพัก ซึ่งยกสูง
ขึ้น มีทางลาดสำหรับคนพิการ การจัด
สวนเน้นบรรยากาศผ่อนคลาย มีการรักษา
ไม้ท้องถิ่นไว้ด้วย

5

6

7

5. มุมมองจากสระว่ายน้ำ จะเห็นอาคารห้องอาหารตั้งอยู่ ซึ่งเป็นบริเวณที่สวยงามของ
โครงการ สามารถมองเห็นแม่น้ำสองสีได้อย่างชัดเจน
6. บันไดหนีไฟของอาคารห้องพัก ซึ่งอยู่ที่ปลายทั้งสองของอาคาร
7. อาคารห้องพัก สถาปนิกใช้กระจกบานใหญ่ สามารถสัมผัสบรรยากาศภายนอกได้
อย่างเต็มที่เมื่ออยู่ภายในห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาระบบวิศวกรรมและเทคโนโลยีของอาคาร

6.1 ระบบโครงสร้างของอาคาร

โครงการอินโดจีนรีสอร์ท เน้นความสำคัญของการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรม และสภาพแวดล้อมที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์วัฒนธรรมพื้นถิ่น ดังนั้นรูปแบบอาคารจึงเป็นอาคารแนวราบที่มีความสูงไม่เกิน 4 ชั้น และเพื่อไม่ให้อาคารใหญ่โตจนเกินไปทำให้ชมธรรมชาติที่มีอยู่เดิม ตัวอาคารจึงออกแบบเป็นหลัง ๆ หรือกลุ่มอาคาร

ดังนั้นโครงสร้างที่เหมาะสมของโครงการคือระบบเสาและคานารับน้ำหนัก โดยถ่ายน้ำหนักจากเสาสูงสู่ฐานรากคอนกรีตเสริมเหล็ก ซึ่งระบบนี้เป็นระบบโครงสร้างอาคารที่ดูและง่ายในการก่อสร้าง เพราะไม่ต้องใช้เทคโนโลยีสูงมากนัก การหาช่างผู้ชำนาญงานและคนงานที่คุ้นเคยกับระบบนี้ก็เป็นไปได้ง่าย โดยเฉพาะคนในท้องถิ่น

ในด้านวัสดุก่อสร้าง เนื่องจากอาคารส่วนใหญ่ค่อนข้างถาวร ลักษณะโครงสร้างจึงมีความแข็งแรงและสะดวกต่อการบำรุงรักษา วัสดุที่ใช้เป็นคอนกรีต หินและกระเบื้อง นำมาประกอบกับวัสดุธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีการนำระบบขึ้นส่วนสำเร็จรูปมาใช้กับโครงการอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ภาพรวมของสถาปัตยกรรมเข้ากันได้ดีกับสภาพที่ตั้ง

6.2 ระบบปรับอากาศ

โครงการอินโดจีนรีสอร์ท เป็นโครงการที่เน้นการระบายอากาศโดยใช้ธรรมชาติเข้ามาเป็นตัวช่วย ดังนั้นการใช้เครื่องปรับอากาศในส่วนที่จำเป็นต้องสามารถตอบสนองความต้องการในงานนั้น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ส่วนห้องพักแขก (GUEST ROOM) บ้านพักแขก (BUNGALOW) คลับเฮาส์ (CLUB HOUSE) ห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL) ห้องอาหาร (RESTURANT) ใช้เครื่องปรับอากาศแบบห้อง (ROOM AIR CONDITIONER)

2. ส่วน COFFEE SHOP สำนักงาน (OFFICE) ใช้เครื่องปรับอากาศแบบส่วนกลาง (CENTRAL AIR CONDITIONER)

เครื่องปรับอากาศแบบห้อง (ROOM AIR CONDITIONER)

เป็นระบบปรับอากาศที่มีเครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก มีความสามารถทำความเย็นเครื่องละ 0.5 - 2 ตัน โดยโครงการได้เลือกใช้แบบแยกส่วน (SPLIT TYPE) ส่วนประกอบของ SPLIT TYPE จะมีส่วนที่ระบายความร้อนด้วยอากาศ (CONDENSING UNIT) ซึ่งจะติดตั้งอยู่ภายนอกตัวอาคาร ส่วนตัวทำความเย็น (COOLING COIL) และพัดลมดูดอากาศจะติดตั้ง

อยู่ภายในห้อง (เรียกรวมว่า FAN COIL UNIT) เครื่องปรับอากาศแบบนี้มีขนาดเล็ก จึงติดตั้งง่าย มีความสามารถในการรักษาความเย็นภายในห้อง

การออกแบบต้องเตรียมที่สำหรับวางเครื่องให้เหมาะสม นอกจากนี้ ระยะห่างระหว่าง CONDENSING UNIT กับ FAN COIL UNIT ไม่ควรเกิน 12 เมตร เพราะท่อน้ำยาแอร์อาจรั่วซึมได้ ทำให้สิ้นเปลืองค่าบำรุงรักษา

เครื่องปรับอากาศแบบส่วนกลาง (CENTRAL AIR CONDITIONER)

เป็นระบบปรับอากาศที่ดีในทุก ๆ ด้าน คือ มีความเงียบ อายุการใช้งาน 20 - 25 ปี ค่าบำรุงรักษาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานไม่สูงนัก และกินไฟน้อย โดยโครงการได้เลือกใช้แบบ WATER COOLED - WATER CHILLED SYSTEM ซึ่งเป็นระบบปรับอากาศที่ใช้ น้ำเย็นเป็นตัวกลางในการให้ความเย็นแก่บริเวณปรับอากาศ โดยมีการติดตั้ง FAN COIL UNIT หรือ AIR HANDING UNIT ไว้ในบริเวณปรับอากาศ ใช้พัดลมเป่าอากาศผ่านคอยล์เย็นนี้ เพื่อรับความเย็นจากน้ำ และให้ลมเย็นนำความเย็นกระจายไปทั่วบริเวณปรับอากาศอีกต่อหนึ่ง และทำนองเดียวกันจะใช้น้ำเป็นตัวระบายความร้อน โดยผ่าน COOLING TOWER

6.3 ระบบป้องกันอัคคีภัยและระบบดับเพลิง

ระบบป้องกันอัคคีภัย เป็นไปตามข้อกำหนดของ NFPA (NATIONAL FIRE PROTECTION ASSOCIATION) ดังนี้

1. STRUCTURAL PROTECTION ตัวอาคารและโครงสร้างต้องสามารถทนไฟได้ตามมาตรฐานของ NFPA ทั้งนี้เพื่อให้มีเวลาพอที่จะขนย้ายผู้คนได้ทันทั่วทั้ง และหน่วยผจญเพลิงมีเวลาเตรียมการเพื่อดับไฟก่อนจะลุกลามไปส่วนอื่น ๆ ของอาคาร

2. ACTIVE PROTECTION เป็นการจัดเตรียมระบบเพื่อการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้จากอัคคีภัย ได้แก่ การเตรียมเส้นทางที่มีความสะดวกสำหรับหน่วยผจญเพลิง ติดตั้งเครื่องมือดับเพลิงเบื้องต้นในบริเวณต่าง ๆ เช่น ห้องครัว ห้องเครื่อง ทางเดิน เป็นต้น ติดตั้งเครื่องและสัญญาณป้องกันอัคคีภัยโดยเป็นระบบ HEAT DETECTOR และ SMOKE DETECTOR ซึ่งเมื่อเกิดความร้อนและควันไฟขึ้นที่จุดใด เครื่องจะทำงานและกริ่งสัญญาณเตือนก็จะดังขึ้น

3. MEAN OF ESCAPE คือการจัดทางหนีไฟฉุกเฉินตามจุดต่าง ๆ ของอาคาร จะต้องได้ตามมาตรฐานของ NFPA ทางหนีไฟ ประกอบด้วย บันไดหนีไฟ มีไฟฟ้าแสงสว่างฉุกเฉิน ป้ายลูกศรชี้ทางออกของอาคารที่สามารถมองเห็นได้ง่ายในที่มืด ทั้งนี้ตำแหน่งและจำนวนของทางหนีไฟจะต้องเพียงพอและเหมาะสม

ระบบดับเพลิง ใช้แบบโปรยน้ำฝอย (SPRINKLE SYSTEM) เพราะเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพที่ดี สามารถทำงานโดยอัตโนมัติ ลักษณะสำคัญคือมีท่อน้ำเดินตามเพดานในลักษณะตาข่าย มีการติดตั้งหัวฉีดในตำแหน่งที่สามารถกระจายน้ำได้ทั่วถึงทุกจุดในอาคารเมื่อเกิดไฟไหม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบ SPRINKLE SYSTEM นี้ มี 4 แบบ คือ

1. ระบบท่อเปียก เป็นระบบที่ใช้หัวฉีดอัตโนมัติซึ่งต่อกับท่อที่มีน้ำเต็มตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะทำให้หัวฉีดเปิดออกมาและโปรยน้ำออกไป
 2. ระบบท่อแห้ง เป็นระบบที่ไม่มีน้ำอยู่ในท่อ แต่มีหัวฉีดอัตโนมัติอยู่และอัดลมไว้ด้วยความดันพอสมควร เพื่อความร้อนทำให้หัวฉีดเปิดออก ความดันลมจะลดลงทำให้ท่อน้ำเปิดออกและส่งน้ำไปยังหัวฉีด ระบบนี้ทำงานช้ากว่าระบบแรก จึงเหมาะกับประเทศที่มีอากาศหนาว เพราะการแยกส่วนของน้ำออกจากส่วนท่ออัดลม ช่วยในการควบคุมอุณหภูมิของน้ำได้
 3. ระบบชลอการฉีดน้ำหรือระบบแห้ง เมื่อเกิดเพลิงไหม้จะไม่ส่งน้ำมาทันที แต่จะปล่อยให้ระบบสัญญาณทำงานระยะหนึ่งก่อน เพื่อให้พนักงานดับเพลิงเข้ามาทำการดับเพลิงไว้ก่อน ซึ่งอาจไม่ต้องใช้น้ำจากหัวฉีด เป็นการลดความเสียหายจากการเปียกน้ำของทรัพย์สินต่าง ๆ ที่อาจเสียหายได้ง่าย
 4. DELUGE SYSTEM เป็นระบบที่ทำงานพร้อม ๆ กันทั้งอาคาร โดยสัญญาณจากอุปกรณ์ตรวจจับความร้อน จะทำงานพร้อมกับหัวฉีดอัตโนมัติ เหมาะกับพื้นที่ไม่กว้างนัก
- สำหรับโครงการ ได้เลือกใช้ระบบท่อเปียก และระบบชลอการฉีดน้ำร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะการใช้งานในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

6.4 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้าโดยทั่วไป กระแสไฟฟ้าที่ใช้ภายในโครงการจะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูงจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขนาดแรงเคลื่อน 12 KV ผ่านเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 1,600 KVA จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 VOLT (ตามมาตรฐานของเครื่องจักรอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัดวงจรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีความร้อนสูงเกินขีดการทำงาน (TEMPERATURE MONITORING SYSTEM) จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟสู่แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนต่ำ แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่น ๆ ตามลำดับ

สำหรับหม้อแปลงไฟฟ้า ใช้ระบบระบายความร้อนด้วยอากาศ เพราะไม่เปลืองเนื้อที่ การบริการทำได้สะดวก และไม่สกปรก

ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

เป็นการจัดความเข้มของแสงให้เหมาะสมกับบริเวณต่าง ๆ ของโครงการ ประเภทของแสงสว่างที่ใช้ในโครงการมี 2 ประเภท คือ

1. INCANDESCENT เหมาะสำหรับบริเวณ Lounge , Resturant , Bedroom เพราะให้แสงสว่างมาก ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดี
 2. FLUORESCENT เหมาะสำหรับบริเวณ Reception desk , Corridor , Office เป็นต้น
- มาตรฐานความเข้มของการส่องสว่างตามส่วนต่าง ๆ ของอาคาร มีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	WATT/M ²
GUEST ROOM	27
LOBBY	65
RESTURANT	32
OFFICE	55
RENTAL SHOP	32 - 55
COFFEE SHOP	32 - 55
BANQUET ROOM	32 - 55

ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

1. จะต้องมีเครื่องจ่ายไฟฟ้าฉุกเฉินสำหรับไฟฟ้าแสงสว่างและไฟฟ้ากำลังบางชนิดจากเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน ซึ่งสามารถผลิตกำลังไฟฟ้าได้ไม่ต่ำกว่า 30% ของอัตรากำลังสูงสุดของยามปกติ

2. การทำงาน เมื่อไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคดับลง สวิตช์หม้อแปลงจะตัดวงจรไฟฟ้าออกจากวงจรของการไฟฟ้าแล้วต่อเข้ากับวงจรไฟฟ้าของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน ซึ่งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินในโครงการมี 2 แบบ คือ แบบเครื่องดีเซลเบนเนอเรเตอร์ (DIESEL GENERATOR) และแบบแบตเตอรี่ (BATTERY)

ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน โดยทั่วไปเตรียมไว้สำหรับระบบต่าง ๆ ดังนี้

- ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง โดยจ่ายให้บริเวณบันได จำนวน 50% ของไฟฟ้าแสงสว่าง บริเวณโถงทางเดินจำนวน 20% และไฟฟ้าแสงสว่างภายในห้องพักแขก 1 จุด
- ระบบดับเพลิง เช่น ปั๊มน้ำสำหรับดับเพลิง
- ปั๊มน้ำทั่วไปในระบบสาธารณูปโภค เช่น น้ำเย็น น้ำร้อนและระบบกำจัดน้ำเสีย
- ห้องเย็นและห้องเก็บอาหาร
- ส่วนบริการอาหาร

6.5 ระบบสุขาภิบาล

ระบบสุขาภิบาลในโครงการสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ระบบด้วยกัน คือ

1. ระบบน้ำใช้ หมายถึง น้ำสะอาดที่นำไปใช้เพื่อการบริโภคและอุปโภคในส่วนต่าง ๆ ของอาคาร
2. ระบบการระบายน้ำ หมายถึง การระบายน้ำฝนจากหลังคา และการระบายน้ำทิ้งจากส่วนต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ ห้องครัว ห้องอาหาร เป็นต้น
3. ระบบการกำจัดน้ำเสีย หมายถึง การบำบัดน้ำทิ้งและน้ำโสโครกจากอาคาร ก่อนที่จะระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบน้ำใช้

น้ำใช้ในโครงการใช้น้ำประปาจากการประปาส่วนภูมิภาค ซึ่งมีคุณภาพของน้ำเหมาะสมแก่การบริโภคและอุปโภค น้ำประปาจะถูกเก็บสำรองไว้ในถังพักน้ำใต้ดินก่อนจะถูกสูบขึ้นไปยังถังเก็บน้ำบนหลังคาเพื่อจ่ายน้ำลงสู่ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร โดยถังเก็บน้ำนี้ขึ้นอยู่กับอัตราการใช้น้ำในภาวะปกติและต้องมีส่วนสำรองเพื่อใช้ในกรณีเกิดไฟไหม้ด้วย

ถังเก็บน้ำบนหลังคาจะต้องสูงกว่าระดับของเครื่องสุขภัณฑ์ชั้นบนสุดประมาณ 15 - 20 ฟุต เพื่อให้ได้ความดันตามต้องการ

ระบบกำจัดน้ำเสีย

ระบบกำจัดน้ำเสียของโครงการ ใช้ระบบ ACTIVATED SLUDGE ซึ่งมีระบบการทำงานคือ น้ำเสียจากส่วนต่าง ๆ ของโครงการจะไหลมารวมกันที่ SEWAGE HOLDING TANK จากนั้นจะถูกสูบขึ้นสู่ AERATION TANK ที่มี AERATOR ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้รับออกซิเจน เนื่องจากใช้แบคทีเรียประเภทที่ต้องใช้ออกซิเจน ที่ชื่อว่า AEROVIC BACTERIA ในการย่อยสลายของเสีย น้ำเสียจาก AERATION TANK ที่ถูกย่อยสลายแล้วจะไหลลงไปยัง SETTLING TANK หรือถังตกตะกอน ซึ่งในช่วงนี้แบคทีเรียจะไม่ได้รับออกซิเจน ทำให้การย่อยสลายน้อยลง และจับกลุ่มกันเป็นตะกอนตกลงสู่ก้นถัง น้ำเสียส่วนหนึ่งพร้อมทั้งตะกอนจะถูกส่งไปยัง CHLORINE CONTACT TANK ซึ่งจะมีการเติม CHLORINE ลงไปเพื่อทำให้สภาวะของแบคทีเรียอยู่ในความสมดุล และน้ำเสียอีกส่วนหนึ่งจะถูกส่งกลับไปยัง AERATION TANK อีกครั้งก่อนที่น้ำเสียทั้งหมดจะไหลลงสู่ THREATED WASTE ซึ่งเป็นขั้นตอนบำบัดน้ำเสียขั้นสุดท้าย น้ำเสียที่ถูกบำบัดจะถูกตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และตะกอนก็จะถูกสูบถ่ายไปทิ้งต่อไป

อีกประการหนึ่ง น้ำเสียจากห้องครัว ซึ่งมักจะมีไขมันและน้ำมันปนอยู่มาก ดังนั้นจึงต้องมีขบวนการกำจัดไขมันออกจากน้ำเสีย ก่อนนำเข้าสู่ระบบกำจัดน้ำเสียหลัก เพื่อให้ระบบกำจัดน้ำเสียหลักทำงานได้โดยสะดวกและไม่ยุ่งยาก ซึ่งมีระบบการทำงานคือ น้ำเสียจากห้องครัวซึ่งมีไขมันปนอยู่จะถูกส่งเข้ามาในบ่อกำจัดไขมัน ซึ่งเป็นบ่อระบบเปิด มีแผงกั้นไขมันอยู่ภายใน น้ำเสียที่มีไขมันเมื่อไหลเข้าไปในบ่อ ไขมันจะแยกตัวออกจากน้ำเสียและลอยเป็นฝ้าอยู่บนผิวน้ำเสีย โดยมีแผงกั้นไขมันกั้นไขมันให้อยู่ในบริเวณที่จำกัด ส่วนน้ำเสียที่เหลือจะไหลลงสู่ก้นบ่อน้ำใสที่อยู่ติดกัน และไหลต่อไปยังระบบกำจัดน้ำเสียหลัก ไขมันที่ลอยเป็นฝ้าอยู่จะถูกตักออกไปทิ้ง

6.6 ระบบกำจัดขยะ

สำหรับโครงการจะมีการเก็บขยะโดยพนักงานทำความสะอาดในแต่ละส่วนของโครงการทุก ๆ วัน แล้วนำไปรวมไว้ในห้องเก็บขยะ ซึ่งแยกเป็น ห้องเก็บขยะเปียกและแห้ง ก่อนที่พนักงานกำจัดขยะของสุขาภิบาลอำเภอโขงเจียมจะมาเก็บ

สำหรับห้องเก็บขยะจะต้องตั้งอยู่ในตำแหน่งไม่ประเจิดประเจ้อ ตัวห้องต้องสร้างด้วยวัสดุแข็งแรงทนทาน พื้นผิวไม่ซึมน้ำ สามารถล้างทำความสะอาดได้โดยสะดวกและมีระบบระบายน้ำที่ดี ขนาดของห้องจะต้องสามารถบรรจุเครื่องรับขยะที่บีบอัดได้เป็นอย่างดีพอขนระรอกการนำไปทิ้ง

ตัวเครื่องรับขยะจะต้องสร้างด้วยวัสดุทนทาน ทำความสะอาดง่าย ซึ่งปริมาณขยะในแต่ละวันจะมีปริมาณ 0.25 ลิตร / คน

6.7 ระบบป้องกันฟ้าผ่า

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการอยู่ในพื้นที่ที่มีอาคารสูง 1 - 2 ชั้น เมื่อโครงการก่อสร้างเสร็จจะมีความสูง 4 ชั้น ซึ่งมีโอกาสถูกฟ้าผ่าได้มากกว่าอาคารข้างเคียงในขณะเกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ดังนั้นระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้าของโครงการจึงต้องมีประสิทธิภาพสูง เพื่อความปลอดภัยของตัวอาคารและผู้ใช้บริการ โดยเลือกใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่าแบบ FARADAY CAGE ซึ่งเป็นระบบป้องกันฟ้าผ่าที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน ซึ่งประหยัดค่าใช้จ่ายในด้านตัวนำลงดิน โดยไม่ใช้สายทองแดงหรือสายตัวนำอื่นเพิ่มขึ้นมาอีก มีหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้เหล็กโครงสร้างตามแนวคิง (เหล็กเสริมในเสา) เป็นตัวนำลงดิน โดยเหล็กเสริมนี้ต้องต่อเชื่อมอย่างแข็งแรงและมีความต่อเนื่องทางไฟฟ้าตลอดความสูงของอาคาร อย่างน้อยต้องเป็นเสาทั้ง 4 มุมของอาคาร แต่ถ้าอาคารมีขนาดกว้างมากจำเป็นต้องใช้เสาหลายต้น ซึ่งมีระยะห่างไม่เกิน 30 เมตร ตามมาตรฐานอังกฤษ และระยะห่างไม่เกิน 18 เมตร ตามมาตรฐาน NFPA
2. เสาเข็มซึ่งปกติจะมีเส้นลวดเหล็กเสริมและตอกลงไปในดินมาก ทำให้ค่าความต้านทานของการลงดินต่ำมาก ดังนั้นเส้นลวดนี้สามารถใช้แทนหลักสายดินได้ดี โดยการเชื่อมเส้นลวดนี้เข้ากับเหล็กเสริมเสาเข็ม

บทที่ 7

แนวความคิดในการออกแบบอาคารและวิเคราะห์ผัง

7.1 แนวความคิดในการออกแบบโครงการ

โครงการโรงแรมพักตากอากาศอินโดจีนรีสอร์ท ซึ่งตั้งอยู่ริมหน้าผาของแม่น้ำโขงในเขตอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีแนวความคิดในการออกแบบโครงการ โดยพิจารณา ลักษณะภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศประกอบ ดังนี้

7.1.1 ที่ตั้งของโครงการมีอากาศร้อนและแห้ง ฉะนั้นรูปแบบทางสถาปัตยกรรมจึงมีการเปิดโล่งของตัวอาคารมากที่สุด การวางผังโครงการคำนึงถึงการให้ลมพัดผ่านทุกส่วนของตัวอาคาร ซึ่งช่วยประหยัดในเรื่องของพลังงานและระบบปรับอากาศ

7.1.2 ที่ตั้งของโครงการมีแดดแรงในฤดูร้อนและลมแรงในฤดูฝน การออกแบบจึงคำนึงถึง SHADE AND SHADOW ที่ตกกระทบตัวอาคาร พื้นที่ใช้งานของแต่ละส่วนอยู่ในที่ร่ม อาคารทุกส่วนสามารถเดินเชื่อมต่อกันได้ทั้งหมด ทำให้เกิดความต่อเนื่องของพื้นที่ใช้สอย ในขณะที่เดียวกันก็มี SPACE ที่เปิดโล่งสร้างบรรยากาศระหว่างภายนอกและภายในตัวอาคารซึ่งมีความสัมพันธ์กัน

7.1.3 ที่ตั้งของโครงการเป็นพื้นที่ที่มีต้นไม้ใหญ่อยู่เป็นจำนวนมาก การออกแบบโครงการจึงวางตัวอาคารหลักแนวต้นไม้ที่มีอยู่เดิม เน้นการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมไว้ให้มากที่สุด และจัดให้มีการปลูกต้นไม้เสริมขึ้นมาในบางส่วน เพื่อมุมมองและการให้ร่มเงา

7.1.4 สภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของโครงการ จะเป็นบ้านพักอาศัยสูงไม่เกิน 2 ชั้น การออกแบบตัวอาคารนั้นจึงเคารพต่อสถาปัตยกรรมท้องถิ่นเดิม โดยความสูงของตัวอาคารไม่สูงมากนัก เพื่อสร้างความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ วัสดุที่ใช้สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่น การบำรุงรักษาต้องพยายามให้มีน้อยที่สุด

7.1.5 การออกแบบสถาปัตยกรรมจะมีความสูงของอาคารลดหลั่นกันตาม CONTOUR มีความสูงของอาคาร 1 - 4 ชั้น เหมือนแนวโค้งของสันเขาซึ่งเป็นฉากหลังของโครงการ เรียกว่า เป็นการล้อรูปทรงของภูเขา โดยพยายามทอน SCALE ของอาคารมิให้ใหญ่โตเกินธรรมชาติ CHARACTER ของตัวอาคารมีลักษณะร่วมกัน มีความต่อเนื่องและสนองประโยชน์ใช้สอยอย่างครบถ้วน

7.2 แนวความคิดในการวางผังอาคาร

ด้วยสภาพแวดล้อมของโครงการที่ประกอบด้วยแม่น้ำโขงทางทิศเหนือ ห้วยสะคามทางทิศตะวันตก ที่ดินเอกชนทางทิศตะวันตก ถนนสายโขงเจียม - อุทยานแห่งชาติผาแต้มทางทิศใต้ ต้นไม้ขนาดใหญ่และภูเขา ฉะนั้นสิ่งก่อสร้างทางสถาปัตยกรรมใด ๆ ที่ปรากฏในพื้นที่นี้ จึงต้องไม่ให้ใหญ่โตข่มธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากที่ตั้งของโครงการอิน โคจันรี สอร์ตมีลักษณะยาวนานไปกับลำน้ำโขงแล้ว ที่ตั้งยังได้ถูกจำกัดในเรื่องความสูงของอาคารจากกฎหมายและเทศบัญญัติ รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางสถาปัตยกรรมของโครงการด้วย

แนวความคิดในการวางผังอาคารเพื่อให้ได้จำนวนห้องพักตามความต้องการในความสูงที่จำกัด สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ได้ทุกห้อง จึงออกแบบอาคารเอียงสลับไปมาลักษณะคล้ายปีกนก 2 ปีก คือ จาก LOBBY ไปทั้ง 2 ด้าน จะมีอาคารห้องพักด้านละ 2 อาคาร พร้อมบ้านพักอีก 20 หลัง ซึ่งกระจายตัวขนานไปกับลำน้ำ สำหรับอาคารบริการได้วางตำแหน่งไว้ด้านติดถนนเพื่อความสะดวกแก่การสัญจรและการเข้าถึง

สถาปัตยกรรมของโครงการเป็นสถาปัตยกรรมที่สร้างขึ้นให้ธรรมชาติคงอยู่และให้วัฒนธรรมปรากฏ ดังนั้นรูปแบบของอาคารจึงมีลักษณะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นอีสานประยุกต์ใช้ทั้งด้านรูปทรงและสัดส่วน ประกอบด้วยการวางอาคาร โดยคำนึงถึงทิศทางของลมและระบายอากาศเป็นหลัก อาคารที่เกิดขึ้นสอดคล้องไปกับธรรมชาติที่มีอยู่แล้ว มีการเสริมแต่งโดยการปลูกต้นไม้เพิ่ม

7.3 แนวความคิดในการออกแบบตัวอาคาร

รูปแบบและลักษณะของอาคารมีลักษณะสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นอีสานประยุกต์ การออกแบบให้อาคารสามารถกันแดดกันฝนด้วย โดยจะยื่นส่วนของอาคาร เช่น ระเบียงและชานคาเพื่อกันแดดกระแทบผนัง อันเป็นรูปทรงของสถาปัตยกรรมในเขตร้อน

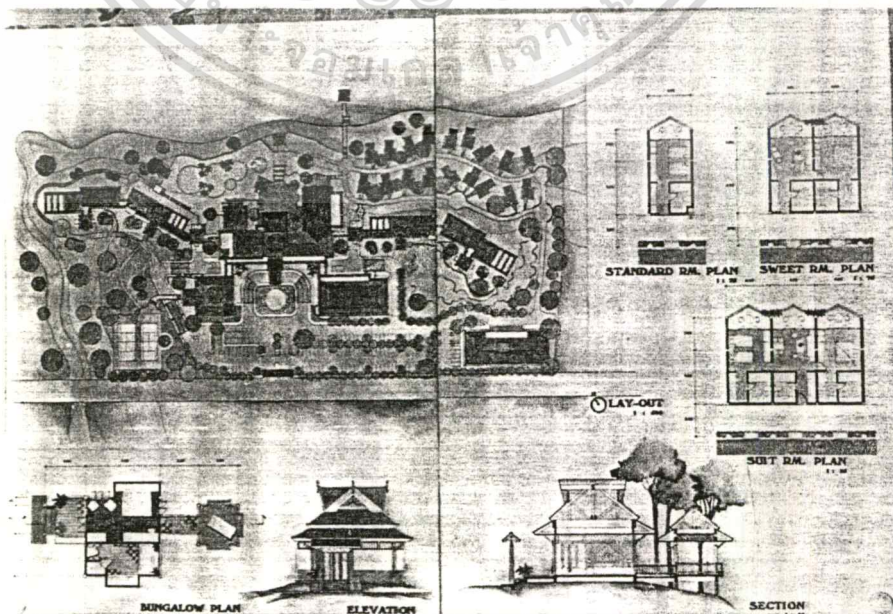
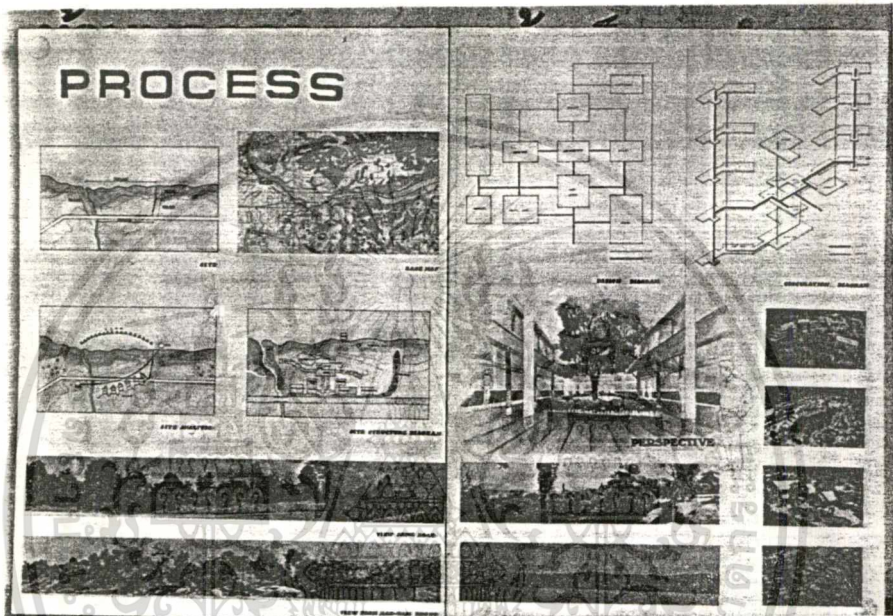
งานสถาปัตยกรรมอีสาน ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ทั้งในด้านรูปแบบ วัสดุ นิยม เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และความต้องการในการดำรงชีวิตที่ซับซ้อนขึ้นในสังคมปัจจุบัน การออกแบบโครงการ จึงคำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับประเพณี ความเชื่อและเสริมสร้างเอกลักษณ์ท้องถิ่น

องค์ประกอบทุกส่วนของอาคารสามารถตอบสนองหน้าที่ใช้สอยอย่างมีประสิทธิภาพทางสัญจรตรงไปตรงมา ไม่สับสน อยู่ในตำแหน่งที่ชัดเจน มีความสะดวกในการใช้งาน นอกจากนี้การออกแบบตัวอาคารยังคำนึงถึงการประหยัดพลังงานในเรื่องระบบปรับอากาศและการนำแสงสว่างตามธรรมชาติมาใช้ เช่น บริเวณโถงต้อนรับส่วนหน้าที่เปิดบรรยากาศแบบโปร่งโล่ง รับวิวทิวทัศน์ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งภาพรวมที่ได้จะเป็นบรรยากาศของภูเขาและสายน้ำ

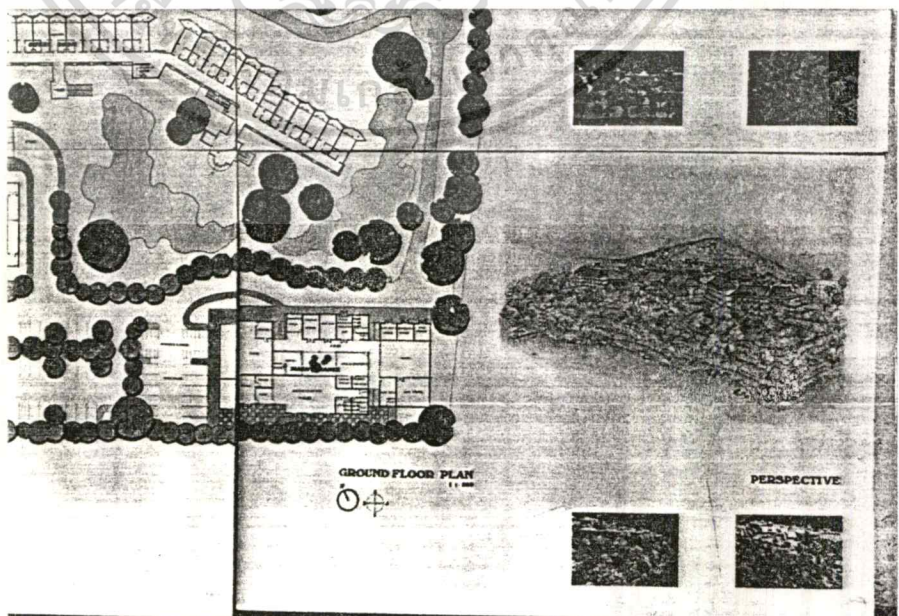
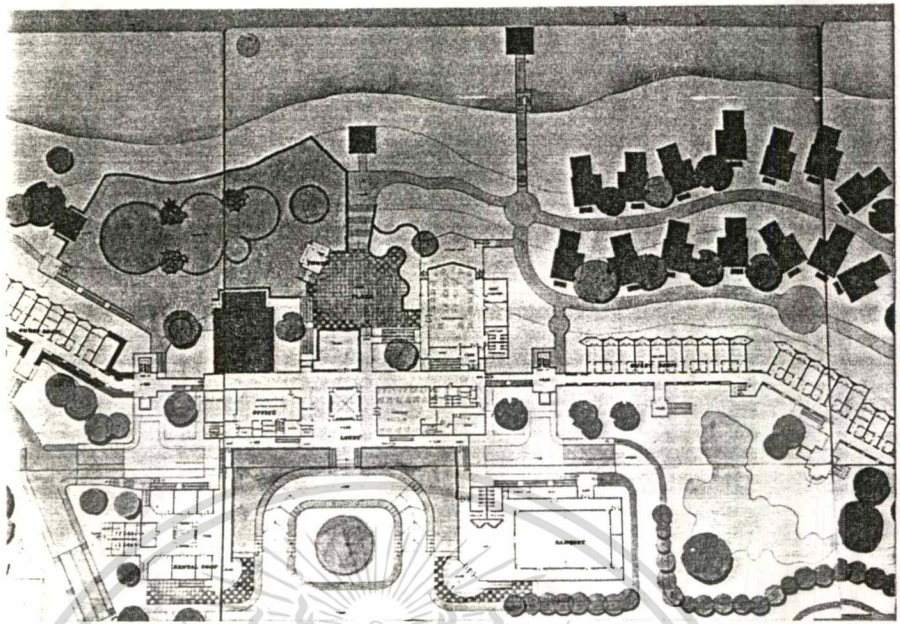
ลักษณะการเลือกใช้วัสดุแสดงออกถึงความกลมกลืนและได้บรรยากาศแบบท้องถิ่น การใช้อิฐโชว์แนวและหินภูเขามาประกอบส่วนต่าง ๆ ของอาคาร แสดงถึงสัจจะของวัสดุที่ใช้ นอกจากนี้ยังใช้หินขัดกับพื้นทางเดินและพื้นตรงระเบียง สำหรับวัสดุภายในนั้น ได้เน้นความเป็นธรรมชาติโดยใช้พื้นไม้และกระเบื้องเพื่อให้ผู้มาพักสามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกล

โครงสร้างทั่วไปของอาคารเป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก พื้นสำเร็จรูป โครงหลังคาเป็น โครงถักเหล็ก เนื่องจากเป็นหลังคาที่มีช่วงความกว้างแตกต่างกัน และมีหลังคาหลายระดับ ใน ส่วนของหน้าบ้านจะมีช่องระบายอากาศใต้หลังคา

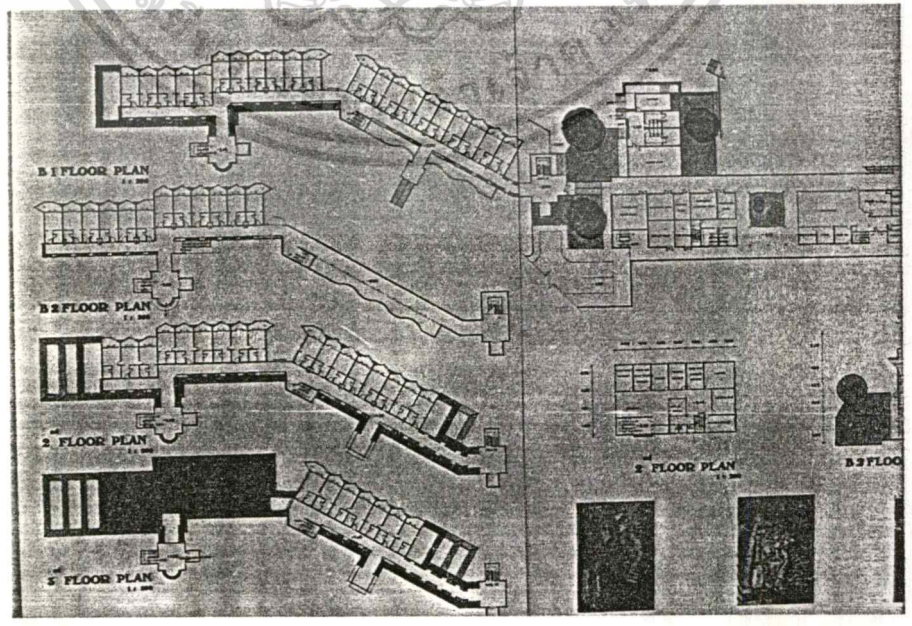
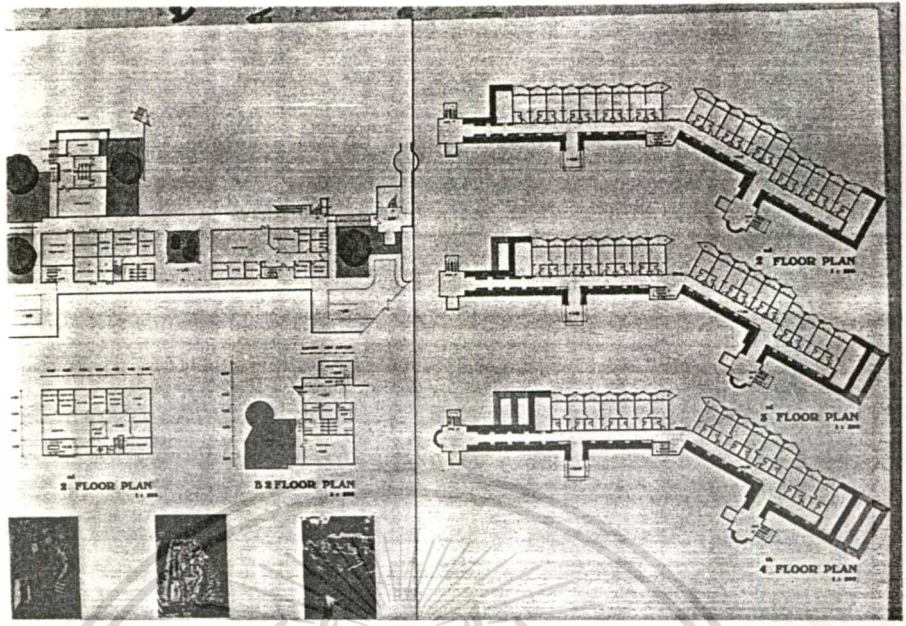
7.4 สรุปผลงานการออกแบบ

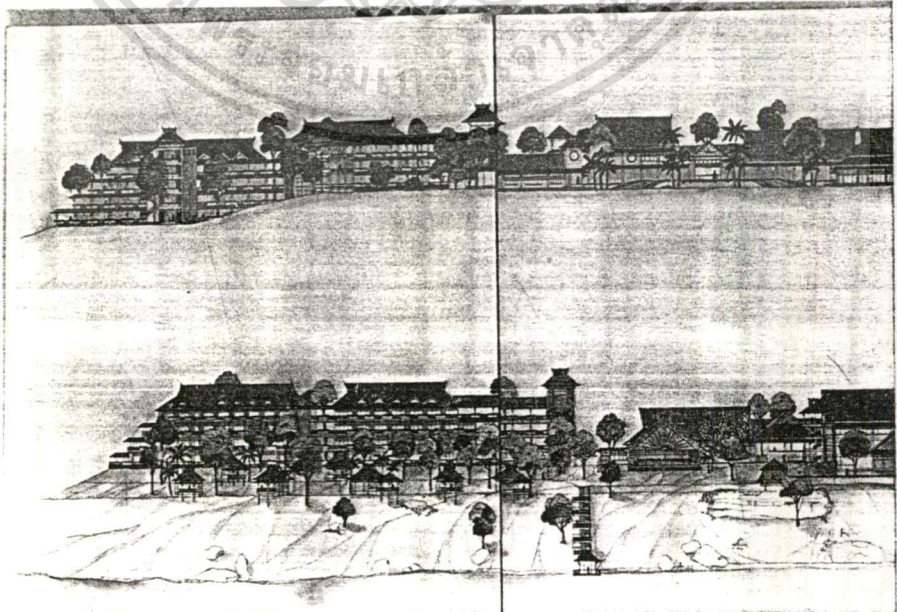
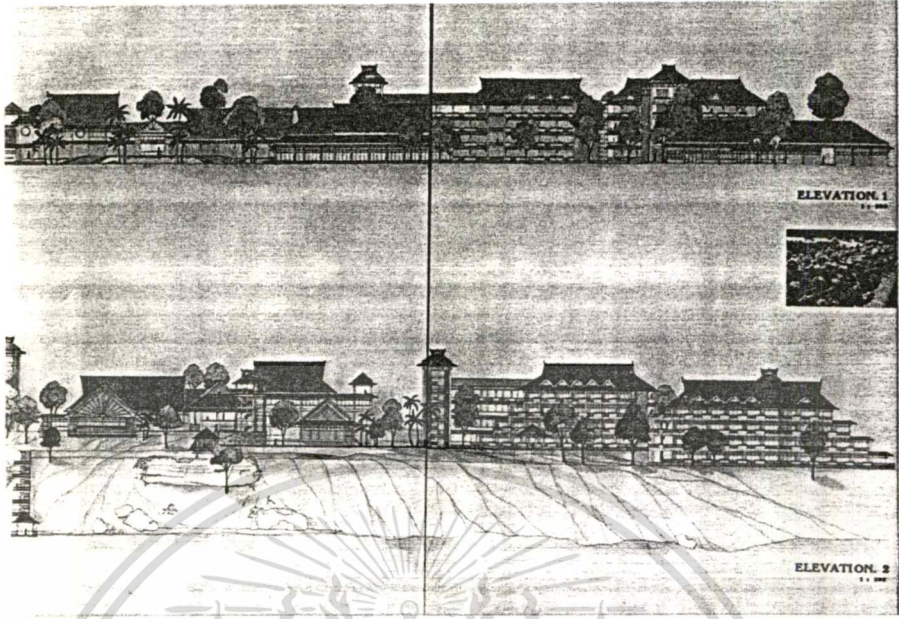
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

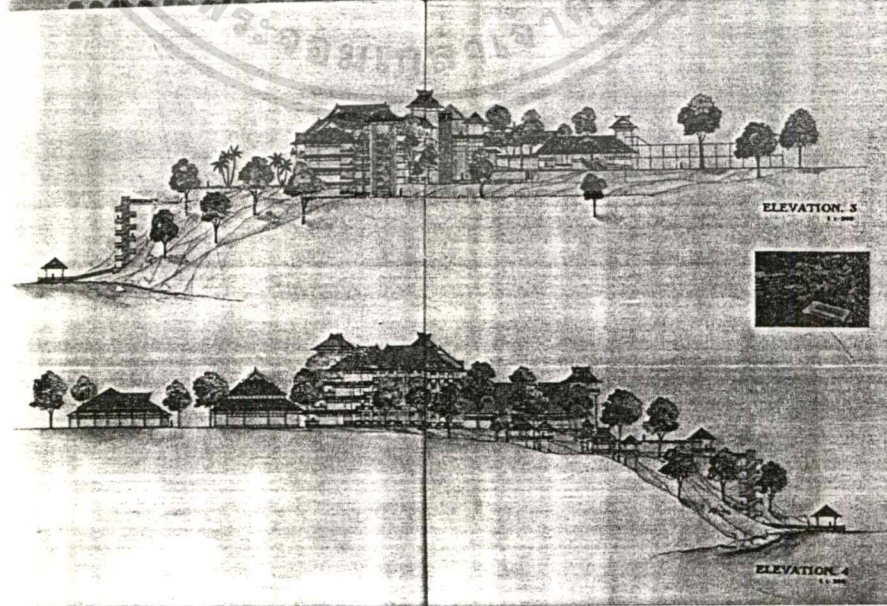
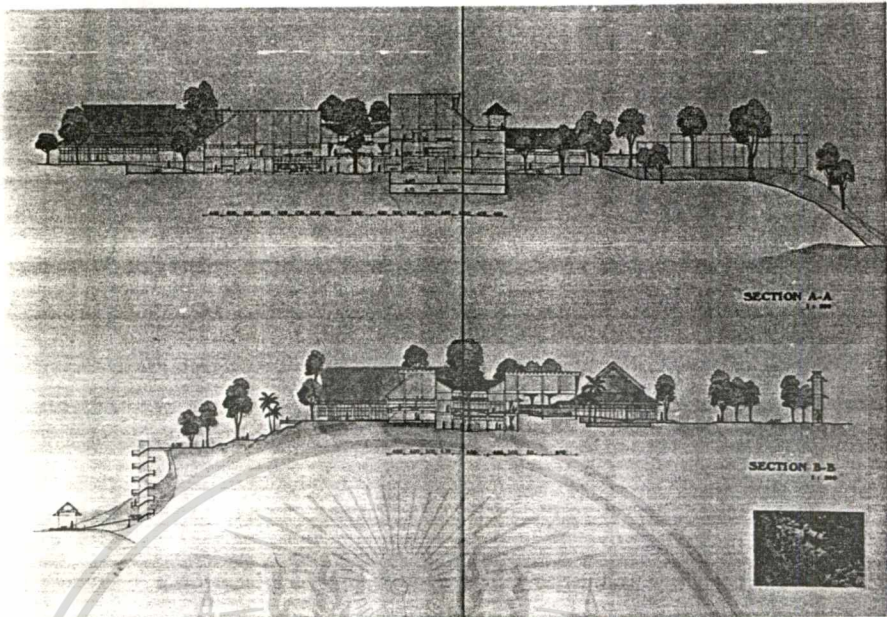
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

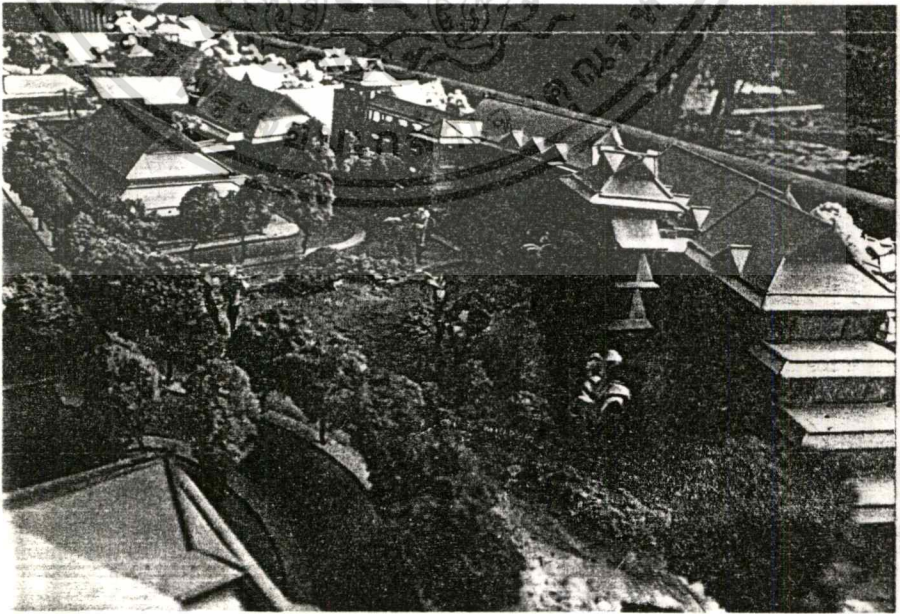
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

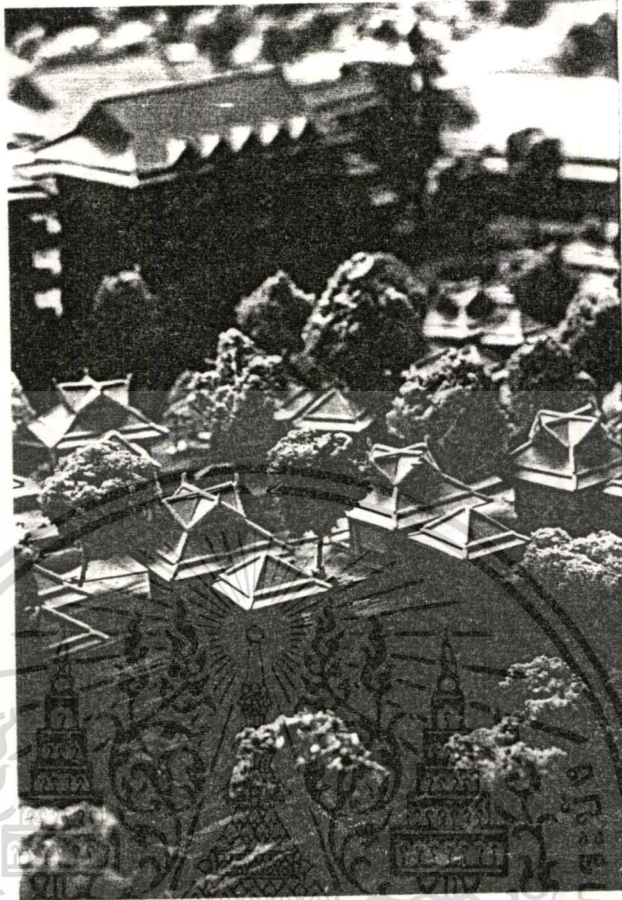
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. กองสถิติและวิจัยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย , สถิติจำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี พ.ศ. 2538
2. นายยุทธพงศ์ ทองสินาค. “โรงแรมตากอากาศชายทะเลแหลมแม่พิมพ์ 200 ห้อง” ระดับปริญญาตรี , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง , ปีการศึกษา 2536 - 2537
3. สุมาลี ประทุมพันธ์. “โรงแรมสันติบุรี คิวสิติ รีสอร์ท” , ARCH & IDEA. กรกฎาคม 2539 หน้า 16 - 26
4. ค่อน ดอนคา. “โรงแรมบ้านตลิ่งงาม” , ARCH & IDEA กรกฎาคม 2539 หน้า 70 - 81
5. FRED LAWSON. “HOTELS MOTELS AND CONDOMINIUMS” LONDON : THE ARCHITECTURAL PRESS LTD. 1978
6. WATER A RUTES , RICHARD H. PENNER “HOTEL PLANNING AND DESIGN” . : THE ARCHITECTURAL PRESS LTD. 1972
7. NEUFERT ERNST. ARCHITECT’S DATA . LONDON : CROSBY LOCK WOOD STAPLES , 1980

มาตรฐานโรงแรมชั้นหนึ่ง 4 ดาว (First Class)

หลักเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐาน นำมาจากมาตรฐานที่ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดเอาไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ต้องมีห้องพักไม่น้อยกว่า 100 ห้อง
2. ห้องเดี่ยวทุกห้อง จะต้องมียูนิทที่ไม่ต่ำกว่า 18 ตร.เมตร ห้องคู่ทุกห้องจะต้องมียูนิทที่ไม่ต่ำกว่า 22 ตร.เมตร
3. มีห้องชุดรวมห้องนั่งเล่น 1 ห้อง ต่อห้องพัก 40 ห้อง
4. ตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม มีรูปแบบและการตกแต่งภายในอย่างสวยงาม
5. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของโรงแรม เช่น ตัวอาคาร เครื่องตกแต่ง อุปกรณ์ ต้องได้รับการบำรุงให้คงคุณภาพมาตรฐาน
6. สถานที่จอดรถและทางเข้า - ออก มีเพียงพอสำหรับความจำเป็น
7. สระว่ายน้ำที่ถูกต้องตามสุขลักษณะ มีขนาดมาตรฐาน พร้อมบริเวณที่จัดเป็นส่วนสำหรับนั่งเล่น พักผ่อน
8. มีการปรับอากาศในส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม
9. ในห้องพักจะต้องมีห้องน้ำพร้อมเครื่องสุขภัณฑ์ที่มีมาตรฐาน มีน้ำร้อน น้ำเย็น ตลอด 24 ชั่วโมง ตกแต่งสวยงาม
10. สถานที่ต้อนรับ และ ให้ข่าวสาร จะต้องมีพนักงานที่ได้ผ่านการอบรม และมีความชำนาญงานประจำอยู่ โดยจัดสถานที่ไว้โดยเฉพาะ
11. ห้องโถง (Lobby) ห้องพักผ่อน (Lounge) ต้องมีเก้าอี้นั่งพัก โต๊ะ ซึ่งมีขนาดสัมพันธ์กับขนาดของโรงแรม
12. มีห้องและบริการรับฝากของเบ็ดเตล็ด ห้องฝากกระเป๋าเดินทางและสัมภาระ พร้อมตู้นิรภัย
13. มีห้องพิเศษสำหรับการประชุมหรือจัดเลี้ยงขนาด 200 คนขึ้นไป พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน
14. มีร้านจำหน่ายหนังสือ ตัวแทนบริษัทนำเที่ยว ตัวแทนบริษัทการบิน ร้านตัดผมชาย ร้านเสริมสวย ร้านจำหน่ายยาและของเบ็ดเตล็ด
15. บริการด้านการไปรษณีย์ โทรศัพท์ทางไกล โทรศัพท์ระหว่างประเทศ และหรือ เทเลกซ์ภายในโรงแรมตลอด 24 ชั่วโมง
16. จะต้องมิลิฟท์ภายในตัวตึกที่สูงเกิน 2 ชั้น ไว้บริการตลอด 24 ชั่วโมง และมีลิฟท์สำหรับบริการอีกต่างหาก
17. ห้องพักทุกห้องจะต้องมีหมอน / กระดิกน้ำสุญญากาศ ใสน้ำดื่มเย็น พร้อมแก้วน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. การจัดระบบแสงและการตกแต่งไฟในห้องพัก ห้องน้ำ ห้องสาธารณะ ทางเดินจะต้อง ออกแบบให้สวยงามและสมประโยชน์

19. ในห้องพักทุกห้อง มีโทรศัพท์ติดต่อกันได้ทั้งภายใน และภายนอกโรงแรม นอกจากนี้ ควรมีเครื่องรับโทรทัศน์และวิทยุด้วย

20. มีห้องอาหารประเภทต่าง ๆ รวมทั้งคอฟฟี่ชอป พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก

21. ห้องพักและห้องสาธารณะ ทุกห้องปูพรมที่มีคุณภาพดีและดูแลรักษาให้คงสภาพอยู่เสมอ

22. ผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ ผ้าเช็ดตัว ผ้าห่ม ผ้าคลุมเตียง ฯลฯ จะต้องใช้ของคุณภาพดี มีจำนวนสัมพันธ์กับห้องพัก สะอาดปราศจากริ้วรอย ผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวต้องเปลี่ยนทุกวัน

23. เครื่องถ้วยชาม ช้อนส้อม มีด และเครื่องแก้ว จะต้องใช้ของคุณภาพดี ไม่มีรอยบิ่น รอยร้าว เครื่องเงินจะต้องขัดถูให้สะอาดและเงางาม

24. ห้องครัว ห้องเตรียมอาหาร จะต้องออกแบบให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน มีอุปกรณ์พร้อม ดูแลรักษาง่าย

25. มีบาร์ตกแต่งสวยงาม มีบริการที่สะดวกสบาย

26. มีสถานที่และบริการจัดงานบันเทิง คอนเสิร์ต และการแสดง

27. การบริการและพนักงาน

- บริการต้อนรับ ข่าวสาร และโทรศัพท์ จะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง

- บริการอาหารในห้องพักจะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง

- บริการขนย้ายสัมภาระจะต้องมิตลอด 24 ชั่วโมง

- บริการซักรีด ซักแห้ง จัดให้ได้ตามความต้องการ

- พนักงานประจำจะต้องผ่านการอบรม มีประสบการณ์ และมีประสิทธิภาพ

- พนักงานจะต้องสวมเครื่องแบบที่สะอาดและสง่างาม

- พนักงานที่มีหน้าที่ติดต่อกับแขก จะต้องเข้าใจและพูดภาษาอังกฤษได้

28. งานด้านแม่บ้าน จะต้องดำเนินไปตามมาตรฐานสากล

29. มีบริเวณที่จัดเป็นสถานที่แลกเปลี่ยน เงินตราต่างประเทศ ดำเนินงานโดย ผู้ที่ได้รับ อนุญาตตามกฎหมาย

30. มีการรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชั่วโมง

31. จะต้องมามีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน ที่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้า ให้เพียงพอสำหรับ ระบบแสงตามทางเดิน ห้องสาธารณะ ลิฟท์ ห้องเย็น และระบบประปา

32. มีห้องพยาบาล แพทย์และพยาบาล มีบริการฉุกเฉินตลอด 24 ชั่วโมง

33. จะต้องมียุอุปกรณ์และระบบการป้องกันเพลิงไหม้ที่ถูกต้องและเพียงพอ

34. สิ่งอำนวยความสะดวกพิเศษอื่น ๆ ตามสมควร

กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

1. เทศบัญญัติที่เกี่ยวกับลักษณะของอาคารและส่วนต่าง ๆ ของอาคาร

1.1 โรงพยาบาล หอประชุม หรืออาคารที่ปลูกสร้างเกินสองชั้น ให้ทำด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

โรงแรมหรือหอประชุมที่ปลูกสร้างเกินหนึ่งชั้น หรืออาคารที่ปลูกสร้างเกินสามชั้น นอกจากที่มีบันไดตามปกติแล้ว ต้องมีทางลงหนีไฟโดยเฉพาะ อย่างน้อยอีกหนึ่งทางตามลักษณะแบบของอาคารที่จะกำหนดให้

1.2 รั้ว หรือกำแพงกันเขต ให้ทำได้สูงไม่เกิน 3.00 เมตร และต้องให้คงสภาพได้ตั้งอยู่เสมอไป ประตูรั้วหรือกำแพงซึ่งเป็นทางรถเข้าออก ถ้ามีคานบน ให้วางคานนั้นสูงจากระดับถนนสาธารณะไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

1.3 ช่องทางเดินภายในอาคาร ให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 1.00 เมตร กับมิให้มีเสา กีดกันส่วนหนึ่งส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติและเห็นได้เวลากลางวันด้วย

1.4 ระยะตั้งแต่ระหว่างพื้นถึงเพดานตรงยอดฝ้าย หรือยอดผนังของอาคารตอนที่ต่ำสุด ต้องไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ตามตารางต่อไปนี้

ประเภทการใช้อาคาร	มีระบบปรับอากาศ (เมตร)	ไม่มีระบบปรับอากาศ (เมตร)
พักอาศัย ห้องเรียนนักเรียนอนุบาล	2.40	2.40
สำนักงาน ห้องพักในโรงแรม	2.40	3.00
ห้องเรียน ห้องโถง ภัตตาคาร	2.70	3.00
ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องเก็บสินค้า	3.00	3.50
ห้องน้ำ - ส้วม ระเบียง ช่องทางเดิน	2.00	2.00

1.5 บันไดสำหรับอาคารสาธารณะ โรงงานอุตสาหกรรมและอาคารพาณิชย์ ต้องทำขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน 4.00 เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน 19 เซนติเมตร และลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 24 เซนติเมตร

1.6 บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ให้ทำที่พัก มีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น ถ้าตอนใดต้องทำเลี้ยวที่มีบันไดเวียน ส่วนแคบที่สุดของลูกนอน ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

1.7 ลิฟท์สำหรับบุคคลใช้สอย ให้ทำได้แต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัตถุนไฟ เป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อเนื่องกับลิฟท์นั้น ต้องเป็นวัสดุทนไฟทั้งสิ้น และส่วน ปลดอคภัยของลิฟท์ต้องมีอยู่ไม่น้อยกว่า 4 เท่าของน้ำหนักที่กำหนดไว้

2. เทศบัญญัติที่เกี่ยวกับแนวอาคารและระยะต่าง ๆ

2.1 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคาร หรือส่วนของอาคาร ยื่นออกมาในหรือเหนือเส้นทางหรือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ เป็นหนังสือซึ่งจะต้องเป็นไปตามกำหนดดังนี้

ก. กันสาดของพื้นชั้นแรกเหนือระดับถนน ระยะยื่นของกันสาดต้องยื่น 1 ใน 10 ของความกว้างแนวถนน แนวถนนที่กว้าง 20.00 เมตร ขึ้นไประยะยื่นของกันสาดต้องยื่น 2.00 เมตร สำหรับอาคารสาธารณะ อาจกำหนดให้ระยะยื่นของกันสาดไม่เกินของทางทำได้

ข. ส่วนยื่นสถาปัตยกรรม ระยะยื่นของส่วนประณีตสถาปัตยกรรมของพื้นชั้นอื่น ๆ ยื่นได้ไม่เกิน 1 ใน 20 ของความกว้างถนน แต่ต้องไม่เกิน 1.20 เมตรจากผนัง

2.2 ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงกว่าระดับพื้นดินเกินกว่า 2 เท่าของระยะจากผนังด้านหน้าของอาคาร จดแนวถนนฟากตรงข้าม

2.3 สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ซึ่งมีถนนสองสายขนานกันอยู่ และถนนสองสายนั้นมีขนาดไม่เท่ากัน เมื่อส่วนกว้างของอาคารไม่เกิน 15 เมตร อนุญาตให้ปลูกสร้างสูงได้ 2 เท่าของแนวถนนที่กว้างกว่าด้านข้างหลัง สำหรับอาคารหลังเดียวกัน ซึ่งอยู่ที่มุมถนน 2 สายขนาดไม่เท่ากัน อนุญาตให้ปลูกสร้างถึงระดับ 3 เท่าของความกว้างของถนนที่กว้างกว่าได้ทั้งหลัง แต่อนุญาตให้สร้างได้ในระยะยาวตามถนนได้ด้านละไม่เกิน 15.00 เมตรจากมุมถนน

2.4 ห้ามปลูกสร้างอาคารริมแนวทางสาธารณะโดยมีระยะค้ำระหว่างพื้นถึงพื้น เพดานตรงยอดฝ้ายหรือยอดผนังสูงเกิน 40 เมตร แม้ว่าตรงนั้นจะเป็นถนนกว้างเท่าไรก็ตาม

2.5 อาคารที่ปลูกชิดกับที่ดินของผู้อื่นนั้น ถ้าห่างน้อยกว่า 2.00 เมตรสำหรับอาคารสองชั้นลงมาหรือน้อยกว่า 3.00 เมตร สำหรับอาคาร 3 ชั้นขึ้นไป ห้ามมิให้มีประตู หน้าต่างหรือช่องระบายลมในด้านที่ติดกับที่ดินอื่นนั้น

3. เทศบัญญัติที่เกี่ยวกับที่จอดรถ

3.1 โรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่ต่ำกว่า 5 คัน สำหรับห้องพัก 30 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 30 ห้องให้ถืออัตรา 1 คันต่อ 10 ห้อง เศษของ 10 ให้ถือเป็น 10 ห้อง

โรงแรมที่มีห้องพักเกิน 100 ห้อง ให้มีที่จอดรถยนต์ตามอัตราที่กำหนดใน
วรรคหนึ่ง สำหรับห้องพัก 100 ห้องแรก ส่วนที่เกิน 100 ห้อง ให้คิดอัตรา 1 คันต่อ 15 ห้อง เศษ
ของ 15 ให้ถือเป็น 15 ห้อง

3.2 ห้องโถงของโรงแรม ภัตตาคาร หรืออาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ไม่
น้อยกว่า 1 คัน ต่อพื้นที่ห้องโถง 30 ตารางเมตร เศษของ 30 ตารางเมตรให้คิดเป็น 30 ตาราง
เมตร

3.3 ที่จอดรถยนต์ 1 คัน ต้องเป็นพื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร
ยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร โดยทำเครื่องหมายแสดงลักษณะขอบเขตที่จอดรถยนต์ไว้ให้ปรากฏ

3.4 ที่จอดรถยนต์ต้องจัดให้อยู่ในบริเวณของอาคารนั้น ถ้าอยู่นอกอาคารต้องมี
ทางไปสู่อาคารนั้นไม่เกิน 200.00 เมตร

3.5 ที่กัลยรถยนต์ต้องมีพื้นที่เพียงพอ และอยู่ในที่เหมาะสมให้สามารถกลับรถ
ยนต์สู่ทางเข้า - ออกได้โดยสะดวก โดยทำเครื่องหมายแสดงแนวการกลับรถยนต์ให้ปรากฏ

3.6 ทางเข้า - ออกของรถยนต์ต้องกว้างไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร ในกรณีที่จัดให้รถ
ยนต์วิ่งได้ทางเดียว ทางเข้าและทางออกต้องไม่น้อยกว่า 3.50 เมตร โดยต้องทำเครื่องหมายแสดง
ทางเข้าและทางออกไว้ให้ปรากฏและปากทางเข้าออกของรถยนต์ต้องเป็นดังนี้

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้า - ออก ต้องไม่อยู่ในทางร่วมหรือทางแยก และ
ห่างจากจุดเริ่มต้นโค้งหรือหักมุมของขอบทางร่วม หรือทางแยกสาธารณะไม่น้อยกว่า 20.00
เมตร สำหรับโรงแรมหรือที่พักต้องไม่น้อยกว่า 50.00 เมตร

- แนวศูนย์กลางปากทางเข้าออกของรถยนต์ ต้องไม่อยู่บนเชิงลาดของ
สะพานและต้องอยู่ห่างจากจุดเชิงลาดไม่น้อยกว่า 50.00 เมตร สำหรับโรงแรมหรือที่พักต้อง
ไม่น้อยกว่า 100.00 เมตร

4. เกณฑ์ปฏิบัติที่เกี่ยวกับการสุขาภิบาล

4.1 อาคารที่บุคคลอาจเข้าพักหรือใช้สอยได้ ให้มีเครื่องสุขภัณฑ์ไว้ตาม
อันสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

โรงแรมต่อ 1 ห้อง	1	-	1
ห้องพักต่อ 50 ตารางเมตร -	1	-	1
อาคารสำนักงาน อาคารพาณิชย์ ต่อ 75 ตร.ม.	1	1	1
หอประชุม โรงแรมที่พัก ต่อ 250 ตร.ม.	1	1	1
(เศษของพื้นที่ถ้าเกินกึ่งหนึ่งให้คิดจำนวนเต็ม)			

4.2 ห้องส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า 0.90 ตารางเมตร และต้องมี
ความกว้างภายในไม่น้อยกว่า 0.90 เมตร ถ้าเป็นห้องอาบน้ำด้วยต้องมีเนื้อที่ภายในไม่น้อยกว่า
1.50 เมตร มีลักษณะที่รักษาความสะอาดได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ห้องส้วมต้องเป็นชนิดชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำลงบ่อเกรอง บ่อซึม การสร้างส้วมภายในระยะ 20.00 เมตร จากเขตकुคลองสาธารณะ ต้องสร้างเป็นส้วมถึงเก็บชนิดน้ำซึมไม่ได้

4.4 ทางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ ต้องให้มีส่วนลาดไม้ต่ำกว่า 1 ใน 200 ตามแนวตรงที่สุดที่จะจัดทำได้ ถ้าใช้ท่อกลมเป็นทางระบาย ต้องมีบ่อตรวจระบายน้ำทุกระยะไม่เกิน 12.00 เมตร ทุกมุมเหลี่ยม และที่จุดก่อนออกจากที่ดินเอกชนไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ

5. พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พุทธศักราช 2456 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 10 พ.ศ. 2510 รวมทั้งประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 50 พ.ศ. 2515 พิมพ์ครั้งที่ 11 พ.ศ. 2518

(ค) ว่าด้วยการล้วงลำแม่น้ำ

มาตรา 117 ห้ามมิให้ผู้ใดปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดล้วงลำเข้าไปเหนือน้ำ ในน้ำและใต้น้ำของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

(ข) ว่าด้วยการทิ้งสิ่งอับเสลงในลำแม่น้ำ

มาตรา 119 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง หิน กรวด ทราย ดิน โคลนอับเสลา สิ่งของหรือปฏิกูลใด ๆ รวมทั้งน้ำมัน และเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ อันเป็นทางสัญจรของประชาชน หรือที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท และต้องชดใช้เงินค่าใช้จ่ายที่เจ้าท่าต้องเสียในการขจัดสิ่งเหล่านั้นด้วย

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดอุบลราชธานี

จังหวัดอุบลราชธานี เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูง ทั้งทางด้านโบราณคดี ธรรมชาติและประเพณีวัฒนธรรม อีกทั้งยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเยือนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งในการเดินทางมายังจังหวัดอุบลราชธานีนั้น สามารถเดินทางมาโดยทางอากาศและทางบก ซึ่งมีสนามบินนานาชาติที่ใหญ่โตและทันสมัย รถไฟและรถประจำทางปรับอากาศชั้น 1

1. สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมืองอุบลราชธานี

1.1 วัดมหาวนาราม

ตั้งอยู่บนถนนสรรพสิทธิ์ เป็นวัดเก่าแก่ มีอายุมากกว่า 200 ปี ถือเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองเดิมชื่อวัดป่าหลวงมณีโชติ แล้วเปลี่ยนเป็นวัดป่าใหญ่ แล้วก็เปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็น “วัดมหาวนาราม” ในปัจจุบัน ปุชณียวัตถุที่สำคัญของวัดนี้คือ พระเจ้าใหญ่อินแปลง เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ก่ออิฐถือปูน พร้อมกับลกรักปิดทอง ลักษณะศิลปะแบบลาว ในวันเพ็ญเดือน 5 ของทุกปี จะมีการทำบุญตักบาตร เทศน์มหาชาติชาดก และสงฆ์ปิดทองพระเจ้าใหญ่อินแปลง ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีมาจนทุกวันนี้

1.2 วัดทุ่งศรีเมือง

ตั้งอยู่ที่ถนนหลวง สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 ภายในพระอุโบสถมิจิตรกรรมฝาผนังที่สวยงาม ลักษณะของพระอุโบสถเป็นศิลปะแบบรัตนโกสินทร์ตอนต้น และมีศิลปะเวียงจันทน์ผสมกันอยู่ ภายในวัดยังมีหอพระไตรปิฎก เป็นหอไตรที่สร้างด้วยไม้ ตั้งอยู่กลางสระน้ำเพื่อเป็นที่เก็บรักษาพระไตรปิฎก มีลักษณะเป็นศิลปะผสมระหว่างไทย พม่า และลาว นับเป็นหอไตรที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์

1.3 วัดหนองบัว

ห่างจากศาลากลางจังหวัดไปทางด้านทิศเหนือประมาณ 5 กิโลเมตร บนถนนธรรมวิถี วัดนี้มีเจดีย์ที่จำลองแบบมาจากเจดีย์พุทธคยาในประเทศอินเดีย เจดีย์วัดหนองบัวนี้เป็นสถานที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ รอบองค์พระธาตุเจดีย์เป็นกำแพงแก้ว ซึ่งทั้ง 4 มุม ของกำแพงแก้ว ได้ประดิษฐานพระเจดีย์ขนาดเล็กอีก 4 องค์ ภายในองค์พระธาตุมีประตูทางเข้าทั้ง 4 ด้าน

1.4 วัดสุปฏิหารามวรวิหาร

ตั้งอยู่ที่ถนนสมเด็จ จัดสร้างโดยพระราชศรัทธาในรัชกาลที่ 4 เป็นวัดธรรมยุติวัดแรกของจังหวัด สิ่งสำคัญภายในวัด คือ พระอุโบสถ ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมไทย ยุโรป และเขมร ใกล้เคียง ๆ พระอุโบสถจะมีระฆังไม้ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย นอกจากนี้ภายในวัดยังเป็นທີ່เก็บใบเสมาหิน ทับหลัง และศิลาจารึกที่เก่าแก่อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 วัดศรีอุบลรัตนาราม

ตั้งอยู่บนถนนอุปราชา ทางด้านทิศใต้ของศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี วัดนี้มีพระอุโบสถที่จำลองแบบมาจากวัดเบญจมบพิตร กรุงเทพมหานคร เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง คือ พระแก้วบุษราคัม เป็นพระพุทธรูปปฏิมากรปางมารวิชัยสมัยเชียงแสน แกะสลักจากแก้วบุษราคัม ปัจจุบันในเทศกาลสงกรานต์ของทุกปี ชาวอุบลราชธานีจะร่วมใจกันอัญเชิญพระแก้วบุษราคัมเข้าขบวนแห่ไปรอบเมือง เพื่อเปิดโอกาสให้พุทธศาสนิกชนได้นมัสการกราบไหว้และสรงน้ำกันโดยถ้วนหน้า

1.6 พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติอุบลราชธานี

ตั้งอยู่บนถนนเขื่อนธานีตัดกับถนนอุปราชา ตัวอาคารเดิมเป็นที่ทำการศาลากลางจังหวัดเก่า สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2461 ต่อมาอยู่ในความดูแลของกรมศิลปากร แล้วได้ทำการซ่อมแซมอาคารและการจัดแสดงนิทรรศการทางวิชาการแล้วเสร็จ กรมศิลปากรได้กราบบังคมทูลสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จพระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2532

1.7 เครื่องทองเหลืองบ้านปะอาว

บ้านปะอาวเป็นหมู่บ้านเก่าแก่อายุกว่า 200 ปี อยู่ที่ตำบลหนองซอน ภายในหมู่บ้านนอกจากจะมีการทอผ้าแล้ว ยังมีการผลิตเครื่องทองเหลืองจำพวกเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน และจำพวกของที่ระลึกในวิธีการดั้งเดิมที่เรียกว่า LOST WAX นอกจากนี้แล้วในหมู่บ้านยังมีศูนย์สาธิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ทองเหลืองและทอผ้า

1.8 หาดวัดใต้

เป็นเกาะหาดทรายตั้งอยู่กลางลำน้ำมูลบริเวณท้ายเมืองใกล้กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอุบลราชธานี ในฤดูแล้งจะมีหาดทรายขาวเนียน น้ำใสสะอาด บนเกาะมีต้นไม้เขียวชอุ่มให้ความร่มรื่นอยู่ตลอดเวลา ในตอนเย็นจะมองเห็นพระอาทิตย์เคลื่อนลงสู่แม่น้ำ มองดูแล้วสวยงามมาก

1.9 หาดคูเดื่อ

เป็นหาดทรายริมฝั่งแม่น้ำมูล บริเวณหาดจะมีแพของชาวบ้านเป็นจำนวนมาก ให้บริการในเรื่องของอาหารและเครื่องดื่มแก่นักท่องเที่ยว ส่วนมากชาวเมืองจะนิยมไปที่หาดตอนเย็น ๆ และในฤดูแล้ง เพราะน้ำจะลดลง ทำให้เห็นทรายขาวและอากาศเย็นสบาย

1.10 หุ่นศรีเมือง

เป็นหุ่นกว้างลักษณะคล้ายสนามหลวง ในยามเช้าหรือยามเย็นจะมีประชาชนออกมาเดินเล่นออกกำลังกาย ที่สำคัญคือ มีอนุสาวรีย์พระปฐมวราชสุริยวงศ์ (เจ้าคำผง) ซึ่งเป็นผู้สร้างเมืองอุบลราชธานี และอนุสาวรีย์แห่งความดี (Monument of Merit) เป็นอนุสาวรีย์ที่เชลยศึกชาวต่างประเทศเป็นผู้สร้างไว้ เพื่อเตือนความทรงจำที่ชาวอุบลราชธานีให้ความช่วยเหลือ เมื่อครั้งเป็นเชลยศึกตอนสงครามมหาเอเชียบูรพา

2. สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอำเภอต่าง ๆ

2.1 วัดหนองป่าพง

ตั้งอยู่ที่ตำบลโนนโพน อำเภอวารินชำราบ บริเวณวัดมีเนื้อที่ทั้งหมด 186 ไร่เศษ ในอดีตนั้นเคยเป็นวัดร้างและเป็นป่าช้ามามาก่อน สภาพทั่วไปเป็นหนองน้ำ มีต้นพงขึ้นอยู่ทั่วไป ภายในวัดมีบรรยากาศร่มรื่น เยียบสงบ เหมาะแก่การนั่งวิปัสสนากัมมัฏฐาน และบำเพ็ญ ศาสนกิจเป็นอย่างยิ่ง ได้มีพระภิกษุสามเณรมาเจริญธรรมภาวนามากขึ้นเป็นลำดับ จนต้องขยาย สาขาออกไปหลายแห่งในจังหวัด

2.2 วัดป่านานาชาติ

ตั้งอยู่ที่บ้านบุงหวาย ตำบลบุงหวาย อำเภอวารินชำราบ วัดป่านานาชาติ เป็นอีก สาขาหนึ่งของวัดหนองป่าพง ในวัดจะมีพระภิกษุจากหลายประเทศเข้ามาจำพรรษาอยู่เพื่อศึกษา เล่าเรียนพระธรรมวินัยและปฏิบัติทางวิปัสสนากัมมัฏฐาน

2.3 วัดภูเขาแก้ว

ตั้งอยู่ที่อำเภอพิบูลมังสาหาร ห่างจากตัวจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 44 กิโลเมตร สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด คือ พระอุโบสถที่ประดับด้วยกระเบื้องทั้งหลัง โดยฝีมือของช่างพื้นบ้าน มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ภายในพระอุโบสถจะตกแต่งด้วยภาพปูนสูงอยู่เหนือ บานประตู และหน้าต่างขึ้นไปเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระธาตุที่สำคัญของประเทศไทย

2.4 แก่งสะพือ

เป็นแก่งที่อยู่ในแม่น้ำมูลในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร ห่างจากตัวจังหวัด 45 กิโลเมตร แก่งสะพือ จะมีหินน้อยใหญ่สลับซับซ้อน กระแสน้ำไหลผ่านกระทบหินแล้วเกิดเป็นฟองขาว มี เสียงดังตลอดเวลา ริมแก่งจะมีศาลาพักร้อนตั้งอยู่ สำหรับให้นักท่องเที่ยวนั่งชมทัศนียภาพของ แก่งช่วงเดือน มกราคม - พฤษภาคม ในเดือนเมษายนของทุกปี ทางเทศบาลตำบลพิบูลมังสา หารก็ได้กำหนดจัดงานประเพณีสงกรานต์อีกด้วย

2.5 ชายแดนช่องเม็ก

“ช่องเม็ก” เป็นจุดผ่านแดนไทย - ลาว ในเขตอำเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนจุดเดียวในภาคอีสานที่สามารถเดินทางเข้าประเทศลาวโดยทางพื้นดิน ในขณะที่จุดอื่นต้องข้ามลำน้ำโขง ช่องเม็กอยู่ห่างจากอำเภอเมืองเป็นระยะทางประมาณ 90 กิโลเมตร

2.6 เขื่อนสิรินธร

เป็นเขื่อนเอนกประสงค์ที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของภาคอีสาน เขื่อนนี้จะสร้างกันลำ โคนน้อยในเขตอำเภอสิรินคร อยู่ห่างจากตัวอำเภอเมือง 75 กิโลเมตร พระบาทสมเด็จพระเจ้า อยู่หัวรัชกาลที่ 9 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานนามของเขื่อน เขื่อนนี้นอกจากจะ เอื้ออำนวยประโยชน์ทางการชลประทานการประมง การคมนาคมทางน้ำ และการผลิต กระแสไฟฟ้าแล้ว ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดอุบลราชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 เขื่อนปากมูล

เขื่อนปากมูลเป็นเขื่อนซึ่งมีลักษณะคล้ายฝายน้ำล้น ที่สร้างขึ้นเพื่ออรรถประโยชน์ด้านสาธารณูปโภคให้กับจังหวัด ตั้งอยู่ที่บ้านหัวเหว อำเภोजงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากจุดบรรจบของแม่น้ำมูลและแม่น้ำโขงประมาณ 6 กิโลเมตร บริเวณท้ายเขื่อนสามารถล่องเรือชมลำน้ำซึ่งมีทิวทัศน์งดงามโดยตลอด จนไปบรรจบกับแม่น้ำโขงที่ตัวอำเภोजงเจียม ณ บริเวณที่เรียกว่า “แม่น้ำสองสี”

2.8 อุทยานแห่งชาติผาแต้ม

ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2538 เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 3 ของจังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ 212,500 ไร่ ของอำเภोजงเจียม ศรีเมืองใหม่ และโพธิ์ไทร ภายในอุทยานแห่งชาติผาแต้มมีแหล่งท่องเที่ยวทั้งประเภทประวัติศาสตร์และธรรมชาติ เช่น ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ผาแต้ม ผาหมอน น้ำตกสร้อยสวรรค์ น้ำตกทุ่งนาเมืองทะเลหมอกภูนาทาม ฯลฯ การเดินทางท่องเที่ยวโดยวิธีเดินป่าจะได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมาก

2.9 ผาแต้ม

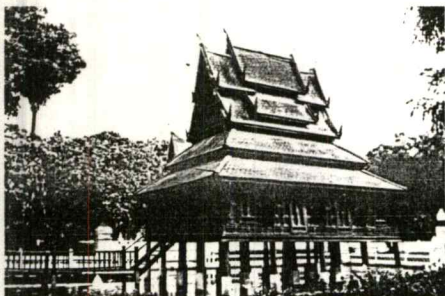
ผาแต้มตั้งอยู่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภोजงเจียม ห่างจากตัวจังหวัด 95 กิโลเมตร อยู่ในภูหินทราย เรียก “ภูผาขาม” เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาภูพาน ผาแต้มนับว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีลักษณะเด่นที่ภาพเขียนสีที่ผนัง ตลอดจนภูมิประเทศโดยรอบสวยงาม ด้านตรงข้ามจะเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2.10 อุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ

ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2524 ครอบคลุมพื้นที่ 50,000 ไร่ ตั้งอยู่ในอำเภोजงเจียม และอำเภอสรินทร ภายในอุทยานแห่งชาติ มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย เช่น ดอนตะนะ เป็นดอนที่เกิดขวางแม่น้ำมูล และแบ่งแม่น้ำออกเป็นสองสาย มีสภาพร่มรื่นอุดมด้วยป่าไม้ แก่งคันเหวและแก่งตะนะ ซึ่งเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว

2.11 อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย

อุทยานแห่งชาติภูจองนายอย เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2530 มีที่ทำการตั้งอยู่ที่หมู่บ้านแก้วเรือง ตำบลนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย มีพื้นที่รับผิดชอบ 428,750 ไร่ ของตำบลห้วยข่า อำเภอบุณทริก ตำบลนาจะหลวย อำเภอนาจะหลวย และตำบลโคมประดิษฐ์ อำเภอน้ำยืน ภายในอุทยานแห่งชาตินอกจากยังคงสภาพเป็นป่าดิบและมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่แล้ว ยังมีน้ำตกที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งคือ น้ำตกห้วยหลวง เป็นน้ำตกสูงประมาณ 30 เมตร ไหลจากหน้าผาชั้นท่ามกลางบรรยากาศร่มรื่น

วัดทุ่งศรีเมือง

วัดสุปฏิญนารามวรวิหาร

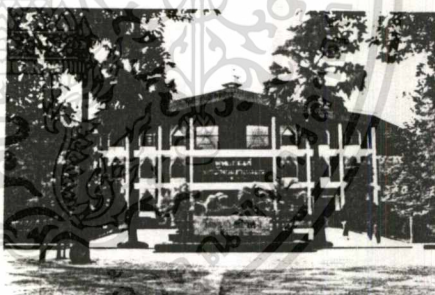
วัดศรีอุบลรัตนาราม

วัดกุเขาแก้ว

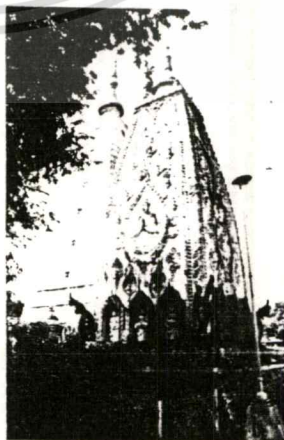
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

วัดหนองป่าพง

พระเจ้าใหญ่อินแปลง

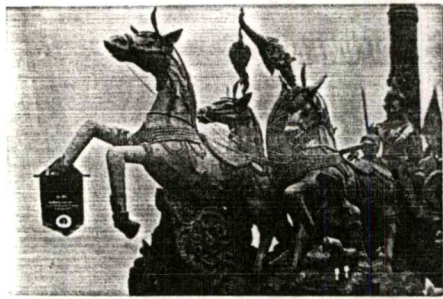

วัดหนองบัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

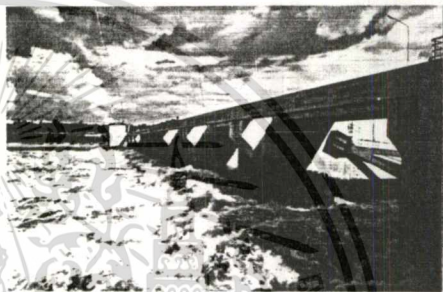
จิตรกรรมฝาผนังวัดทุ่งศรีเมือง

ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา

เขื่อนสิรินธร

เขื่อนปากมูล

แม่น้ำสองสี

ภาพเขียนสีก่อนประวัติศาสตร์ผาแต้ม

แก่งตะนะ

ภูนาทม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของประเทศลุ่มน้ำโขง

ดินแดนแห่งลุ่มน้ำโขงหรือภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (เอเชียอาคเนย์) ซึ่งในอดีตเรียกว่า สุวรรณภูมิ แหวมทอง ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ 6 ประเทศ คือ ลาว พม่า กัมพูชา เวียดนาม มณฑลยูนนานของจีน และไทย มีประชากรรวม 120 ล้านคน ตลอดความยาวของแม่น้ำโขง 4,200 กิโลเมตร ซึ่งมีปริมาณน้ำ 80 ล้านตัน/ปี

ภูมิภาคแห่งนี้มีมรดกโลก ซึ่งประกาศอย่างเป็นทางการแล้ว 8 แห่ง คือ นครวัด - นครธม ในกัมพูชา อุทยาน สุโขทัย บ้านเชียง ป่าห้วยขาแข้งในไทย เมืองเว้ อ่าวฮาลองในเวียดนาม พุกามในพม่า หลวงพระบางในลาว

นอกจากนี้ยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกมากมาย เช่น แก่งน้ำตกหลี่ผี หุ่นไหหินในลาว ทะเลสาบเขมร ป่าหินในมณฑลยูนนาน ทะเลสาบอินเลในพม่า

การเดินทางติดต่อกัน สามารถทำได้ทั้งทางบก ทางน้ำ และอากาศ ดังนี้

1. สะพานมิตรภาพไทย - พม่า ข้ามแม่น้ำเมย (ตาก - เมียวดี)
2. เส้นทางไทย - พม่า - จีน (แม่สาย - เชียงตุง - เชียงรุ่ง - คุณหมิง)
3. เส้นทางแม่น้ำโขง เชียงรุ่ง - เชียงแสน - บ่อแก้ว - หลวงพระบาง
4. สะพานมิตรภาพไทย - ลาว (หนองคาย - เวียงจันทน์)
5. เส้นทางไทย - ลาว - เวียดนาม (มุกดาหาร - สะหวันนะเขต - ดานัง)
6. เส้นทางไทย - ลาว (อุบลราชธานี - จำปาสัก)
7. เส้นทางไทย - กัมพูชา (อรัญประเทศ - ปอยเปต - เสียมเรียบ)
8. เส้นทางไทย - ลาว - จีน (น่าน - ไชยะบุรี - อุดมไชย - เชียงรุ่ง - คุณหมิง)
9. เส้นทางอากาศ กรุงเทพมหานคร สู่วีจจันทน์ ย่างกุ้ง คุณหมิง พนมเปญ ฮานอย

ประเทศลาว

1. เมืองหลวงพระบาง (Luang Prabang)

ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของประเทศลาว ถูกโอบล้อมด้วยภูเขาสลับซับซ้อน เป็นเมืองที่เงียบสงบ ภายในเมืองมีวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์มากมาย แมนชั่นของฝรั่งเศสและมีภูเขาที่สวยงาม การเดินทางมาที่นี่ต้องอาศัยลำน้ำเป็นสำคัญ ระยะทางจากเวียงจันทน์ถึงหลวงพระบางยาว 400 กิโลเมตร แต่ต้องใช้เวลาเดินทางยาวนานกว่า 2 วัน เนื่องจากถนนไม่อยู่ในสภาพที่จะเดินทางได้สะดวก ดังนั้นการเดินทางจึงควรมาทางอากาศหรือทางน้ำ

เมืองหลวงพระบางตั้งอยู่ระหว่างแม่น้ำโขงและแม่น้ำคาน มีภูเขาที่เรียกว่าภูเขา ภูสีวัดที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ระหว่าง ภูเขาภูสี กับแม่น้ำคาง นักท่องเที่ยวสามารถเดินชมเมืองได้ทั่วภายใน 1 - 2 วัน

2. แขวงจำปาสัก (Champasak)

เป็นแขวงที่เก่าแก่ มีประวัติศาสตร์ยาวนาน ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศลาว ห่างจากกรุงเวียงจันทน์ 685 กิโลเมตร มีเมืองปากเซเป็นเมืองใหญ่ของแขวง ประชากรมีหลายเผ่าพันธุ์ โดยประกอบขึ้นด้วย ชาวลาวิ เขมร และภูไท สินค้าที่มีชื่อเสียงคือผ้าไหมมัดหมี่ และผ้าฝ้ายทอมือ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจคือ คอนพระเพ็ง และแก่งหลี่ผี เป็นแก่งน้ำตกขนาดมหึมาขวางกั้นแม่น้ำโขง

3. กรุงเวียงจันทน์ (Vientiane)

เมืองหลวงของลาว ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโขง ตรงข้ามจังหวัดหนองคายของไทย เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศ มีวัดต่าง ๆ มากมาย ในอดีตเคยตกเป็นเมืองขึ้นของพม่า ไทย เวียดนาม และกัมพูชา จนกระทั่งตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศสในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งเห็นได้จากการที่ในเมืองเวียงจันทน์มีตึกทรงยุโรปหลงเหลืออยู่บ้าง

4. จังหวัดเชียงขวาง (Xieng Kgwang)

สามารถเดินทางไปเชียงขวางได้โดยทางอากาศ ซึ่งจะมองเห็นทิวทัศน์ของภูเขาเขียวขจี และหุบเขาอันเขียวชอุ่ม

เชียงขวาง เคยมี Hua Plan เป็นเมืองหลวง แต่ถูกทำลาย เนื่องจากสงครามในช่วงปี 1964 - 1973 จึงย้ายเมืองหลวงไปที่ Phonsavan บริเวณใกล้ ๆ เมือง Phonsavan มีทุ่งหญ้าที่มีไหญ่อยู่มากมาย เรียกว่า ทุ่งไหหิน ซึ่งเป็นไหขนาดใหญ่ มีน้ำหนักเฉลี่ย 600 - 1,000 กิโลกรัม ไหที่ใหญ่ที่สุดจะหนักถึง 6 ตัน

5. หลักซาว (Lak Xao)

หลักซาว หรือกิโลเมตรที่ 20 ตั้งอยู่ในจังหวัด Bolikhamxay อยู่ทางตอนกลางของประเทศ ห่างจากกรุงเวียงจันทน์ 362 กิโลเมตร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประกอบด้วย ถ้ำ น้ำตก สัตว์ป่ามากมาย

ประเทศพม่า

1. เจดีย์ชเวดากอง (Shwedagon Pagoda)

ตั้งอยู่ใจกลางกรุงย่างกุ้ง ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ เป็นเจดีย์ทางพุทธศาสนาที่สำคัญที่สุดในพม่า และเป็นเจดีย์ที่มีความสูงที่สุดในโลก สามารถมองเห็นได้แต่ไกล ยอดเจดีย์ทำด้วยทองคำ การทนุบำรุงได้จากการซื้อแผ่นทองบริจาคน และผ้าผูกยอดเจดีย์จากผู้ที่ไม่ไปนมัสการ โดยจะมีผู้ขึ้นไปผูกผ้าบนยอดเจดีย์ให้ ในบริเวณจะมีร้านขายของที่ระลึก จำพวกระฆัง ม้าไม้ ตุ๊กตาพื้นเมือง รูปปั้นสัมฤทธิ์ ดอกไม้ เครื่องถม คาบพม่า ฯลฯ ก่อนที่จะเข้านมัสการเจดีย์ ผู้เข้าไปจะต้องถอดรองเท้าไว้บริเวณหน้าทางเข้าก่อน การเปิดให้ประชาชนเข้านมัสการ จะเริ่มตั้งแต่ 10.00 นาฬิกา ถึง 21.00 นาฬิกา

2. เจดีย์หิน [Kyaikhtiyo (Golden Rock) Pagoda]

เจดีย์แห่งนี้ตั้งอยู่ในเมืองมัณฑะเลย์ ห่างจากกรุงย่างกุ้ง 160 กิโลเมตร สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 1878 บรรจุพระพุทธรูปหินอ่อนองค์ใหญ่ที่ทำจากหินอ่อนเพียงก้อนเดียว

3. ระฆังมิงกุน (Mingun Bell)

เป็นระฆังสัมฤทธิ์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ในหมู่บ้านมิงกุน ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองมัณฑะเลย์ขึ้นไปทางเหนือ 11 กิโลเมตร สามารถลองเรื่องจากมัณฑะเลย์ไปยังมิงกุนได้ตลอดทางสองฝั่งจะมีทัศนียภาพที่สวยงาม

4. ทะเลสาบอินเล (Inle Lake)

เป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในหุบเขา อยู่ห่างจากเมืองตองยี (Taunggyi) ซึ่งเป็นเมืองหลวงของรัฐฉาน ไปทางใต้ 30 กิโลเมตร มีทัศนียภาพสวยงามเหมาะแก่การล่องเรือชมธรรมชาติ

5. วัดอนันดา (Ananda Temple)

ตั้งอยู่บนถนน Thiripyitsaya ในเมืองพุกาม สร้างเสร็จในปี พ.ศ. 1090 โดยกษัตริย์ Kyamsitthas และพสกนิกร เป็นศิลปะในยุคต้น ๆ ของพม่าแบบ Greek Cross ที่สมบูรณ์แบบที่สุด ประดับกระจก ปูพื้นด้วยอิฐแดง ลดหลั่นกันได้ดีสวยงาม

ประเทศกัมพูชา

1. นครวัด (Angkor Temples)

ห่างจากตัวเมืองเสียมเรียบไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ 12 กิโลเมตร เป็น 1 ใน 7 สิ่งมหัศจรรย์ของโลก นครวัดครอบคลุมพื้นที่ 1.6 ตารางกิโลเมตร เป็นมหาวิหารที่ใหญ่โตและสง่างามที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีอายุกว่า 1,000 ปี สร้างโดยพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ในประมาณปี พ.ศ. 1113 - 1150 นครวัด นับว่าเป็นนครทางตะวันออกเฉียงใต้ของเขมรประองค์สถาปของนครวัดหันไปทางทิศตะวันตก ซึ่งนับว่าแตกต่างจากองค์สถาปัตยกรรมที่ตั้งนั้นบริเวณทางเข้าองค์สถาปจึงอยู่ทางทิศตะวันตก (ซึ่งผิดจากคติความเชื่อของคนตะวันออก) แต่ถ้าจะสร้างองค์สถาปให้หันหน้าไปทางตะวันออก ก็จะทำให้บริเวณทางเข้าอยู่รอบนอกของนครเขมรประ เพราะคติทางลัทธิฮินดูจะไม่นิยมสร้างองค์สถาปหันหลังให้นคร

2. กรุงพนมเปญ (Phnom Penh and Surroundings)

พนมเปญเป็นเมืองหลวงของกัมพูชาเป็นระยะเวลาอันนานตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 กรุงพนมเปญเป็นทั้งเมืองหลวงและเมืองท่า ตั้งอยู่บนริมฝั่งแม่น้ำ 3 สายไหลมาบรรจบกัน คือ แม่น้ำโขง แม่น้ำทะเลสาบ แม่น้ำบัสซิค พนมเปญเป็นที่ตั้งของพระราชวังหลวง ซึ่งในปัจจุบันได้กลายสภาพเป็นพิพิธภัณฑ์ ใกล้กับพระราชวังมีวัดอันนาลอม ซึ่งเป็นศูนย์กลางของพระพุทธศาสนาิกชนแห่งชาติ ภายในกรุงพนมเปญ มีตึกสูง ๆ และโกดังเก็บสินค้า เป็นศูนย์กลางการค้าและการคมนาคมของประเทศ และยังเป็นที่ตั้งของทำเนียบรัฐบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทะเลสาบตันเลสาบ (Tonle Sap Lake)

เป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ อุดมไปด้วยพันธุ์ปลาน้ำจืด เป็นแหล่งผลิตปลาที่สำคัญของกัมพูชา ทะเลสาบนี้ในหน้าแล้งปริมาณน้ำจะลดลงมาก แต่เมื่อน้ำฝน ปริมาณน้ำที่ไหลมาจากแม่น้ำโขงจะทำให้มีปริมาณน้ำมากขึ้น ทะเลสาบนี้เป็นแหล่งพักน้ำได้อย่างดี และยังเป็นแหล่งวางไข่ของสัตว์น้ำต่าง ๆ ตามธรรมชาติอีกด้วย สามารถเห็นชีวิตชาวประมงในกัมพูชา ซึ่งผูกพันอยู่กับทะเลสาบแห่งนี้

4. สีหนุวิลล์ (Sihanoukville)

ตั้งอยู่ในจังหวัดกัมปงโสม เป็นสถานที่ตากอากาศชายทะเล นอกจากนี้ยังมีชายหาดซึ่งเหมาะแก่การดำน้ำชมปะการัง ซึ่งอุดมไปด้วยปลาในเขตร้อนนานาชนิด

5. จังหวัดรัตนคีรี (Ratanakiri)

ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงพนมเปญ มีชื่อเสียงในเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งเป็นเมืองเก่าที่มีวัฒนธรรมยาวนาน

ประเทศเวียดนาม

1. อ่าวฮาลอง (Halong Bay)

เป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเล ตั้งอยู่ในเมืองไฮฟอง ทางตอนเหนือของเวียดนาม อ่าวฮาลองนั้น หมายถึง สถานที่ซึ่งมังกรกระโจนลงทะเล ซึ่งเป็นตำนานเก่าแก่ที่เชื่อว่าลักษณะภูมิประเทศของอ่าวฮาลองเกิดจากการกระโจนลงทะเลของมังกรตัวใหญ่ ในบริเวณ 1,500 ตารางกิโลเมตรของอ่าวฮาลอง ประกอบด้วย หมู่เกาะประมาณ 3,000 เกาะ ท่ามกลางทะเลสีเขียวมรกตของอ่าว Tonkin ซึ่งเต็มไปด้วยหาดจำนวนนับไม่ถ้วน และถ้ำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการกัดเซาะของคลื่นลม

2. กรุงฮานอย (Hanoi City)

เมืองหลวงของเวียดนาม ตั้งอยู่ทางเหนือของประเทศ กรุงฮานอยได้รับความเสียหายอย่างมากในสงครามเวียดนาม แต่ก็ได้รับการฟื้นฟูให้บ้านเมืองตลอดจนโบราณสถานที่สำคัญ ๆ ให้คงสภาพที่ดี แหล่งท่องเที่ยวในกรุงฮานอยส่วนใหญ่จะเป็น อนุสาวรีย์ วัด พิพิธภัณฑสถานโฮจิมินห์ อดีตผู้นำในการปฏิวัติของเวียดนาม นอกจากนี้ยังมีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลของฝรั่งเศสหลงเหลืออยู่เป็นจำนวนมากภายในเมือง .

3. จังหวัดนินห์บิन्ह (Ninh Binh Province)

ตั้งอยู่ทางใต้ของกรุงฮานอย ห่างกันประมาณ 100 กิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีชื่อในเรื่องความงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม

4. เมืองเว้ (Thua Thien Hue Province)

เว้เป็นศูนย์กลางการปกครองของเวียดนามตั้งแต่ปี พ.ศ. 1802 ถึงปี พ.ศ. 1945 ภายใต้การปกครองของราชวงศ์ Nguyen (ญี่) เว้เป็นสถานที่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลักแห่งหนึ่งของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวียดนาม เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมที่งดงามของป้อมปราการ พระราชวัง สุสานของพระมหากษัตริย์ เจดีย์และวัดซึ่งก่อสร้างโดยพระราชวงศ์ญี (Nguyen) องค์การยูเนสโกได้ขนานนามเมืองเว้ไว้ว่า เป็นเมืองที่สถาปัตยกรรมทางบกที่น่าเลื่อมใส เมืองเว้เป็นเมืองเล็กที่อุดมสมบูรณ์ อากาศดี และใจกลางเมืองเคยเป็นป้อมปราการ (Citadel) มาก่อน ซึ่งสร้างเป็นสถาปัตยกรรมแบบทหารฝรั่งเศส

5. เมืองดานัง (Quangnam - Danang Province)

เป็นเมืองชายทะเล ตั้งอยู่บนแม่น้ำ Han มีหมู่บ้านชาวประมงอยู่บนอ่าว เดิมเรียก Danang ว่า Cua Han แต่หลังจากการปฏิวัติปี ค.ศ. 1945 ก็เปลี่ยนเป็น Tai Phien เมืองนี้เป็นเมืองที่มีทั้ง แม่น้ำ ทะเล และภูเขา

ประเทศจีน

1. เมืองคุนหมิง (Kunming)

ตั้งอยู่บนที่ราบสูงยูนนาน - กุ้ยโจว ความสูงจากระดับน้ำทะเล 1,891 เมตร แวดล้อมด้วยทิวเขาเขียวชอุ่ม 3 ด้าน ทิศใต้จรดทะเลสาบเตียนฉือ เป็นเมืองที่อากาศเย็นสบายตลอดปี มีประชากรรวมทั้งสิ้น 3.3 ล้านคน ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวจีน มีชนกลุ่มน้อยอยู่ถึง 24 ชาติ

คุนหมิงเป็นเมืองที่มีทิวทัศน์งดงาม ประวัติศาสตร์ และขนบธรรมเนียมประเพณี เฉพาะตัว รอบตัวเมืองมีแหล่งท่องเที่ยวที่งดงามมากมาย เช่น วัดยัวถิงซือ วัดไถ่หัวซือ ซึ่งสร้างในราชวงศ์หยวน ศาลาช่างฉินเกอ สร้างในราชวงศ์หมิง ประตุมังกรสร้างในสมัยราชวงศ์ชิง เป็นต้น

2. ป่าหิน (Stone Forest)

ป่าหินตั้งอยู่ในจังหวัดปกครองตนเองฉุนหนานอู่ (Lunan Yu) ห่างจากเมืองคุนหมิงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ 80 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่กว่า 300 ตารางกิโลเมตร จากการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ พบว่าพื้นที่ที่เป็นป่าหินในปัจจุบันนี้ เคยเป็นผืนทะเลกว้างใหญ่มาก่อน ต่อมาเกิดการรวมตัวของตะกอนหินปูน เมื่อเปลือกโลกมีการเคลื่อนไหว ตะกอนหินปูนเหล่านี้ก็ยกตัวขึ้น ผ่านกระบวนการกัดเซาะด้วยลมและฝนตามธรรมชาติ จนแท่งหินปูนมีรูปร่างแตกต่างกันไป อันเป็นที่มาของชื่อว่า “ป่าหิน”

3. สิบสองปันนา (Xishuangbanna)

เป็นเขตปกครองตนเองของชาวไต ตั้งอยู่ตอนปลายสุดของมณฑลยูนนาน มีอาณาเขตติดต่อกับพม่าและลาว โดย 1 ใน 3 ของประชากร อันประกอบไปด้วยชนเผ่าต่าง ๆ หลายเผ่า นั้นเป็นชาวไต สิบสองปันนา มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย เช่น เมืองเชียงรุ่ง ซึ่งเป็นเมืองเอกของดินแดนสิบสองปันนามาหลายชั่วอายุคน หมู่บ้านอี้อ้อบ้านลา เจดีย์แปดเหลี่ยมซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่สำคัญ รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เมืองดาลี (Dali)

เมืองดาลีตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก ห่างจากคุนหมิง 400 กิโลเมตร เป็นเมืองแห่งพุทธศาสนา โดยปรากฏว่ามีพระเจดีย์อยู่มากมายทั้งในเมืองและชนบท ถึงกับมีคำกล่าวที่ว่า “ดาลีมีวัดสามพันหกตึกครึ่งดั่งดั่งทุกวัด” พระเจดีย์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่เคารพนับถือของชาวจีนทั่วไป คือ พระเจดีย์โบราณ 3 องค์ ที่วัดหลงเซิ่ง ตั้งอยู่ริมเชิงเขา และเจดีย์กระดุกงที่มีความงดงามตามสถาปัตยกรรมจีน นอกจากนี้ยังมีเทือกเขาชางซาน ทะเลสาบเอ๋อไห่ ที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ

5. เมืองลิเจียง (Lijiang)

เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ท่ามกลางขุนเขา ห่างจากดาลีขึ้นไปทางเหนือ 200 กิโลเมตร สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุด คือ ภูเขาหิมะมังกรหยก ซึ่งมีหิมะปกคลุมตลอดปี สามารถขึ้นไปสู่เนินเขาเบื้องบนโดยรถกระเช้าไฟฟ้า ทะเลสาบมังกรดำ ตั้งอยู่ในตัวเมือง มีทัศนียภาพสวยงาม นอกจากนี้ยังมีย่านตลาดเมืองเก่า ที่จำหน่ายสินค้าหัตถกรรมพื้นเมือง เป็นสถานที่ที่สามารถสัมผัสวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวเมืองสมัยก่อน

ประเทศไทย

1. จังหวัดเชียงราย (Chiang Rai Province)

เป็นจังหวัดเหนือสุดของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานคร 785 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ ลาว และพม่า เชียงรายเป็นเมืองที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่อุดมสมบูรณ์ มีทรัพยากรและธรรมชาติอันงดงามตระการตา ตลอดจนวิถีชีวิตผู้คนในท้องถิ่นที่มีความหลากหลายน่าสนใจ

เชียงรายมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมาย เช่น ภูพระเจ้าเม็งราย เป็นที่บรรจุอัฐิของพ่อขุนเม็งรายมหาราช ผู้สร้างเมืองเชียงราย พระธาตุดอยมทอง อุทยานน้ำตกขุนกรณ์ ไร่แม่ฟ้าหลวง ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางศิลปวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า เป็นต้น

2. บ้านเชียง (Ban Chanag)

ตั้งอยู่ในตำบลบ้านเชียง อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ห่างจากกรุงเทพมหานคร 562 กิโลเมตร มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ในฐานะที่เป็นแหล่งโบราณคดีสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก การขุดค้นและการศึกษาค้นคว้าทางโบราณคดีที่บ้านเชียงและบริเวณใกล้เคียง นอกจากจะนำมาซึ่งหลักฐานแสดงการตั้งถิ่นฐานและอารยธรรมของชุมชนก่อนประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่สุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แล้วยังทำให้เกิดพัฒนาการกระบวนการศึกษาค้นคว้าทางโบราณคดีครั้งสำคัญที่สุดของไทยอีกด้วย

การขุดค้นทางโบราณคดีที่บ้านเชียงเมื่อปี พ.ศ. 2517 - 2518 ได้ค้นพบหลักฐานจำนวนมากที่สำคัญได้แก่ โครงกระดูกในหลุมฝังศพ ภาชนะดินเผาลายเขียนสี เครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องประดับที่ทำด้วยสำริดและเหล็ก

3. อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง (Prasat Hin Khao Phanom Rung)

อยู่ในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งอยู่บนยอดเขา มีกำแพงล้อมรอบ ตามซุ้มประตู และกำแพง แกะสลักเป็นลวดลายงามมาก สร้างขึ้นตามศิลปะขอม ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจาก ขอม สันนิษฐานว่าสร้างเพื่อเป็นเทวาลัยในศาสนาพราหมณ์ ภาพสลักส่วนมากเป็นเรื่อง รามเกียรติ์ ภายในปราสาทเป็นห้องพระโรง มีหลังคาและมุข 4 ด้าน สร้างสมัยพุทธศตวรรษที่ 17 ในช่วงเทศกาลสงกรานต์จะมีงานนมัสการรอยพระพุทธบาทพนมรุ้ง จัดในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปี

4. เกาะรัตนโกสินทร์ (Rattanakosin Island)

เป็นบริเวณที่มีอาณาเขตล้อมรอบด้วยแม่น้ำเจ้าพระยา และคลองคูเมืองเดิม (คลอง หลอด) มีเนื้อที่ประมาณ 1.8 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,125 ไร่ ตั้งอยู่ในท้องที่แขวงพระบรม มหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรมของไทย เป็นที่ตั้งของพระบรมมหาราชวัง สนามหลวง พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ตลอดจนที่ตั้งของสถานที่ราชการ วัดวาอารามที่มีความสำคัญทางสถาปัตยกรรมอีกมากมาย

แผนที่แสดงแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

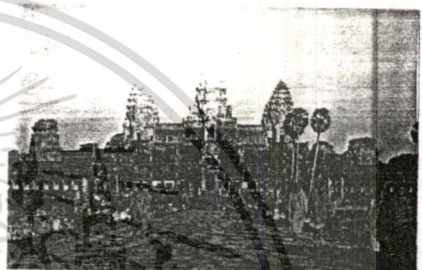
แก่งห้วยผี

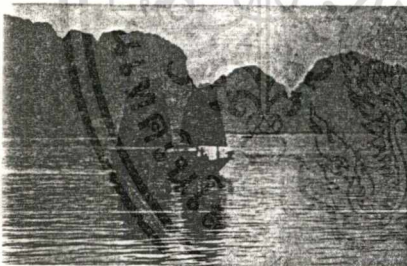
เมืองปากเซ

วัดอนันดา

ปราสาทหินนครวัด

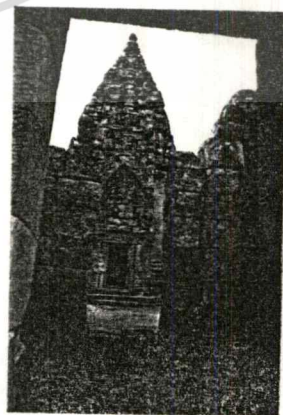
อ่าวสาหลง

เมืองฮานอย

เจดีย์ชเวดากอง

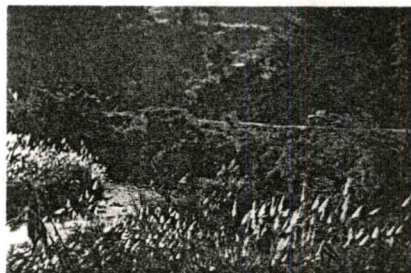

ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง

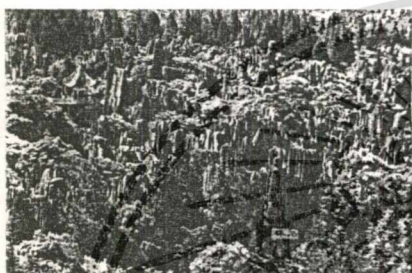
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทะเลสาบมั่งกรคำ
เมืองลิเจียง

เส้นทางไปหลีกซา

ป่าหิน

จังหวัดเชียงราย

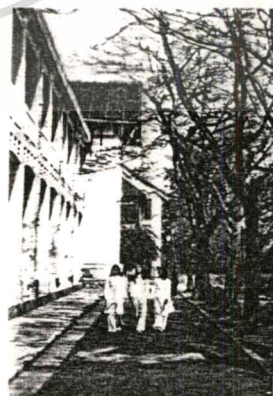
บ้านเชียง

เกาะรัตนโกสินทร์

เขตปกครองตนเองสิบสองปันนา

สตรีเวียดนามในชุดอ่าวหญ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้